

วิฑูรย์ วัฒน

พุทธทาส ๑๐๐ ปี ๑๐๐ ธรรมรสบทกวีมีคุณค่า
BUDDHADASA'S 100 YEARS OF MEMORY, 100 WORTHY DHAMMA POETRIES.





พุทธทาส ๑๐๐ ปี ๑๐๐ ถรรพวัตถุบทกวีมีคุณค่า
Buddhadasa's 100 years Of Memory,
100 Worthy Dhamma Poetries.

นิตยา งาม

Loon

เป็นท้าวใหญ่ใช้ธรรมะปกครองอยู่ในโลก
เป็นท้าวใหญ่แก่สากลโลก ทั้งทุกนาน.

หรือผลลัพธ์ก็เป็นผลลบด้วย

កែតម្រូវក្របខណ្ឌ

โดยตลอดแก้ได้ ๗ ครั้ง ทุกปี = ๗๕

Went on to lunch.

Dhamma Spreading

Is to assist Dhamma to exist lastingly in the world,

To support people & the world till the end of time.

May this merit be a powerful factor,

For all who passed away, forever...

By every proper way, in every respect.

Buddhadasa Intapanyo

อุทิศนา

ลอยธรรมะมาลัย
แผ่ธรรมะรังษี
มันหมายอะเสริมศาสนา
ปลดปล่อยพินาศ, คง
หากแสงพระธรรมญาณ
อะครองโลกเป็นอากร
อะทุกขทางทั้งคืนวัน
ด้วยเหตุอหังการ
บรรษัทพระพุทธองค์
ตามแนวพระธรรมนำ
เผยแผ่พระธรรมทาง
แปดหมื่นสี่พันนัย

ลงสู่โลกอันเปี่ยมทุกข์
ตามพระพุทธทรงประสงค์ ฯ
สถาปนาโลกให้อยู่คง
เป็นโลกสุขสถาพร ฯ
อันพาลกลัปร ฯ
ให้เลอล้ำสุดอริยธรรม ฯ
พิฆาตกันบัพพะฆาต
เข้าครองโลกอริยะธรรม ฯ
จึงประสงค์ประกอบกรรม
ให้โลกผ่องแผ้วพ้นภัย ฯ
ให้ไพศาลพิชิตชัย
อุทิศทั่วทั้งปฐพี ฯ

พ.พ. ๒๕๒๓

U-TIS-SA-NA (DEDICATION)

Floating "Dhamma Garland" down in this cruel world,
Let "Dhamma" radiate as the Buddha's purpose.
Intend to propagate the religion to protect the world safely,
By changing lustful world to peaceful world eternally.

If lack of Dhamma's soul,
The whole world would be ruled by the Devil, And fall down to evils.
People would be suffered all nights & days by battling,
Because this world belongs to devilings.

Thus the Buddha's companion will follow and practice "Dhamma",
In order to save the world from danger.
By spreading lustrous Dhamma over the world forever,
And dedicate eighty four thousands Buddha's doctrines, To defeat all of sins.

B.D.H., 1980.

สารบัญ

| | |
|-----------------------------------------------------|---------|
| พุทธทาส...ไม่มีตาย..... | หน้า. ๖ |
| คำนำผู้จัดทำ..... | ๑๐ |
| สวนโมกข์ (พุทธทาสภิกขุ)..... | ๑๔ |
| สวนโมกข์ในทัศนะของข้าพเจ้า (พุทธธมฺโมภิกขุ)..... | ๑๗ |
| สวนโมกข์ (พุทธธมฺโมภิกขุ)..... | ๒๔ |
| ธรรมรสดกวี..... | ๓๔ |
| คำนำท่านอาจารย์พุทธทาส..... | ๓๖ |
| ชาวพุทธแท้..... | ๓๘ |
| เป็นอยู่ด้วยจิตว่าง..... | ๕๖ |
| เป็นมนุษย์หรือเป็นคน ?..... | ๕๘ |
| ความตายไม่มี..... | ๖๒ |
| จดหมายท่านอาจารย์พุทธทาสถึงคุณหมอโกสุม สุขถาวร..... | ๗๒ |
| โลกของความว่าง..... | ๗๖ |
| ตายก่อนตาย..... | ๗๙ |
| ปริญาจากสวนโมกข์..... | ๘๐ |
| สร้อยเพลงเพื่อเลือก..... | ๘๕ |
| ดอกสร้อยแสดงธรรม ๒๔ ฉากของชีวิต..... | ๘๖-๙๗ |
| กิจวัตร ๑๐ ประการ..... | ๑๐๐ |
| ชีวิต ???..... | ๑๐๒ |
| อย่าทุกข์เพราะสิ่งที่มี..... | ๑๐๕ |
| ถ้าเรารู้ความลับ..... | ๑๑๓ |
| อตตา หิ อตตโน นาโถ..... | ๑๒๒ |
| พระเจ้าองค์เดียว..... | ๑๒๙ |
| ศีลธรรมกลับมาเกิด !..... | ๑๓๕ |
| จงรู้จักตัวเอง..... | ๑๓๘ |
| สวัสดีปีใหม่ใจฟ่องแผ้ว..... | ๑๔๖ |
| นั่งเหนือเมฆ..... | ๑๔๘ |
| ยาระงับสรรพทุกข์..... | ๑๕๕ |
| เพียงเพลงธรรม..... | ๑๕๘ |
| ปฏิธรรมกราบบูชาท่านอาจารย์..... | ๑๖๐ |

CONTENTS

| | |
|---------------------------------------------------------------|---------|
| Buddhadasa....Never Die..... | Page. 7 |
| Preface of Producer..... | 12 |
| Suan Mokh (Buddhadasa Bhikkhu)..... | 15 |
| Suan Mokh in My View (Buddhadhammo Bhikkhu)..... | 21 |
| Suan Mokh (Buddhadhammo Bhikkhu)..... | 31 |
| Dhamma Lyrics without Poetic Style..... | 34 |
| Preface of Tharn Arjarn Buddhadasa..... | 37 |
| Real Buddhist..... | 39 |
| Being by "Voided Mind"..... | 56 |
| "Humanitarian" or "Human" ?..... | 59 |
| There is No Death..... | 66 |
| Tharn Arjarn Buddhadasa's letter to Dr. Kosum Sukthaworn..... | 73 |
| The Voided World..... | 76 |
| Death before Death..... | 79 |
| Supreme Degree from Suan Mokh..... | 80 |
| Chosen Lullaby..... | 85 |
| Dhamma Lullabies, 24 Scences of Life..... | 86-97 |
| The 10 Habitual Duties..... | 100 |
| Life ???..... | 102 |
| Don't be Suffered by what you've had..... | 105 |
| If We Know the Secret..... | 113 |
| One must depend on Oneself..... | 122 |
| The Only One God..... | 129 |
| Morals, Please Come Back ! | 135 |
| To know Oneself..... | 138 |
| Happy New Year with Bright & Nice Mind..... | 146 |
| Beyond the Clouds..... | 149 |
| Herbs Medicine for Releasing all Pain & Suffering..... | 155 |
| Only "Dhamma" Lyrics..... | 159 |
| Dhamma Practising....Highest Respect to Tharn Arjarn..... | 162 |

ใญ่ทวาทสยิกอยู่ใฝ่ใฝ่มีตา
 แฉ่กับกบิลละดับใฝ่ใฝ่มีตา
 ทั่วทุกเป็นรูปร่างกบิลใฝ่ใฝ่มีตา
 หนึ่งเป็นใฝ่ใฝ่มีตา

ทุทททททอยู่ใฝ่ใฝ่มีตา
 หนึ่งกับกบิลละดับใฝ่ใฝ่มีตา
 ทั่วทุกเป็นรูปร่างกบิลใฝ่ใฝ่มีตา
 หนึ่งเป็นใฝ่ใฝ่มีตา

ใญ่ทวาทสยิกอยู่ใฝ่ใฝ่มีตา
 อยู่กับกบิลละดับใฝ่ใฝ่มีตา
 ทั่วทุกเป็นรูปร่างกบิลใฝ่ใฝ่มีตา
 หนึ่งเป็นใฝ่ใฝ่มีตา

หนึ่งเป็นตาทุกกับใฝ่ใฝ่มีตา
 หนึ่งเป็นตาทุกกับใฝ่ใฝ่มีตา
 ทั่วทุกเป็นรูปร่างกบิลใฝ่ใฝ่มีตา
 หนึ่งเป็นใฝ่ใฝ่มีตา

ทั่วทุกเป็นรูปร่างกบิลใฝ่ใฝ่มีตา
 หนึ่งเป็นใฝ่ใฝ่มีตา
 หนึ่งเป็นใฝ่ใฝ่มีตา
 หนึ่งเป็นใฝ่ใฝ่มีตา

ทั่วทุกเป็นรูปร่างกบิลใฝ่ใฝ่มีตา
 หนึ่งเป็นใฝ่ใฝ่มีตา
 หนึ่งเป็นใฝ่ใฝ่มีตา
 หนึ่งเป็นใฝ่ใฝ่มีตา

Buddhadasa will still stay and never die.

Though the body must be decayed by demise entirely.

Body is just a body.

That's only the thing changing by the time.

Buddhadasa is still alive with no death.

Together with faith in religion in any good or bad situation, I'll comply.

To serve everybody by devoted both body & mind,

Endlessly to Lord Buddha's commandment.

Buddhadasa is still living without deceasing.

For saving all of mankind by no end whether whatever happen.

By using "Dhamma Khosn" the ethics which is already placed & tended.

Oh! friends, what is dead, did you see it clear?

Though I die, my body was already decayed.

But my preaching sound is still echoing in all comrades ears,

About what & how we used to discuss, never disappear.

So, it seem like I still alive by "Dhamma's body & Soul".

Treat me like I didn't die yet,

Still stay & serve you all as same as long time ago.

Anything is happening, let's come to talk & told.

Just like I was sitting aside, conversed & advised.

Treat me like I never die, please.

It will lead to good effect in every kind.

Dating for Dhamma's discussing daily, not even stop or tired.

Try best to enlighten, then end up any demise rightfully.

Buddhadasa Intapanyo.

ชาบอด - ชาดี.

นมูกจ้อง มองแต่ไร ไม่เห็นฟ้า
 ถึงลมปลา ก็ไม่เห็น จักเป็นไร
 ไล่ได้อะไร มอง ไม่เห็นดิน จักเป็นไร
 นกจ้อง ก็ไม่ มองเห็นคุด จักเป็นไร ;
 คนทั่วไป ก็ไม่ มองเห็นโลก
 ต่อทุกข์โศก นกจ้อง อยู่ไม่สิ้น
 ล้วนไปอหิวาต์ ปรียกตมม หมดระบิล
 เห็นหมดสิ้น จักเป็น หมดระบิล ๐

- Khomma Intapanyo -

๐. Birds did not see sky,
 Fish did not see water,
 Earth-Worms did not see earth,
 Dung-Worms did not see the dung,
 As man did not see the world;
 but
 True Buddhists see all things truly
 as they are, forever.

Buddhadasa Intapanyo.



คำนำผู้จัดทำ

ท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ ผู้ก่อตั้งสวนโมกข์, เจ้าอาวาสองค์แรกของวัดถ้ำน้ำไหล (สวนโมกขพลาวัน) เป็นพระสงฆ์ที่นำเคารพเลื่อมใส ผู้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด ศึกษาพระไตรปิฎกอย่างแตกฉานและถูกต้อง ท่านได้ทำงานเผยแผ่พุทธศาสนาอย่างเต็มกำลัง โดยการเขียนหนังสือธรรมะสอนและบรรยายธรรมให้แก่คนทั่วไปตลอดชีวิตของท่าน เหน็บและหนังสือธรรมะของท่านจึงมีจำนวนมากมาย และมีคุณประโยชน์อย่างอเนกอนันต์ต่อมวลมนุษยชาติ ผลงานอันทรงคุณค่าของท่านจึงเป็นที่รู้จักดี และเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางจากพุทธศาสนิกชนและคนทั่วโลก ด้วยเหตุนี้ท่านอาจารย์พุทธทาสจึงได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องจากองค์การยูเนสโก (การศึกษา, วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม) แห่งสหประชาชาติ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้เป็น “บุคคลสำคัญของโลก” ผู้มีผลงานดีเด่นประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙- ๒๕๕๐

ในโอกาสครบรอบ ๑๐๐ ปีชาตกาลของท่านอาจารย์ ในวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ข้าพเจ้ารำลึกถึงพระคุณของท่าน และประสงค์จะสร้างกุศลอุทิศแด่บิดา-มารดา, บรรพบุรุษ, ครูบาอาจารย์, ผู้มีพระคุณ, ลูกหลานญาติพี่น้องและเพื่อนร่วมโลกทั้งหลาย โดยการเผยแผ่พุทธศาสนาและให้ธรรมะแก่คนทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติตามคำสั่งสอนของท่านอาจารย์

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะรวบรวมแปลและพิมพ์เผยแผ่บทกวีนิพนธ์สอนธรรมะอันทรงคุณค่าของท่านอาจารย์ ซึ่งมีทั้งธรรมะสูงส่งงามไพเราะในเชิงกวีและเนื้อหาสาระอันมีความหมายลึกซึ้ง โดยเฉพาะต่อผู้ที่ตั้งใจอ่านและพยายามนำไปปฏิบัติตามคำสั่งสอนอันสูงค่าของท่าน ซึ่งปรากฏอยู่ในบทกวีเหล่านี้ก็ย่อมจะได้รับคำแนะนำอันเป็นเลิศในการใช้ชีวิตอย่างถูกต้องเหมาะสมดี และมีคุณประโยชน์อย่างแน่นอน

ข้าพเจ้าขอกราบคารวะ และขอพระคุณอย่างสูงสุดต่อท่านอาจารย์พุทธทาส
ภิกขุ, ท่านอาจารย์โพธิ์ (พุทธธัมโมภิกขุ) ท่านเจ้าอาวาสองค์ปัจจุบันของวัดธารน้ำไหล
(สวนโมกขพลาราม) ป้าและแม่ คุณหม่อโกสุ่ม-คุณแม่พัชรี สุขถาวร, ขอขอบคุณน้องชาย
นายไสรวิช สุขถาวร เจ้าหน้าที่ยุทธ ๖ กระทรวงการต่างประเทศ และทุกคนที่มีส่วนเกี่ยว
ข้องช่วยให้ข้าพเจ้าได้จัดทำและพิมพ์หนังสืออันทรงคุณค่าเล่มนี้ได้สำเร็จด้วยความตั้งใจ

เป็นความปิติยินดีอย่างแท้จริงของข้าพเจ้าที่มีโอกาสดีในการให้ธรรมะ และได้
เผยแผ่ผลงานอันทรงคุณค่าของท่านอาจารย์บางส่วนแก่เพื่อนมนุษย์ เพราะนั่นหมายถึง
ความที่ข้าพเจ้าได้ทำหน้าที่อันควรประการหนึ่งของชาวพุทธแท้ “สืบกับที่ได้เกิดมาเป็น
มนุษย์และพบพระพุทธศาสนา” ดังคำกล่าวสื่อนของท่านอาจารย์พุทธทาส

ข้าพเจ้าหวังว่าหนังสือ “พุทธทาส ๑๐๐ ปี ๑๐๐ ธรรมรสบทกวีมีคุณค่า” ที่
ข้าพเจ้าตั้งใจทำเพื่อการกุศลในครั้งนี้ จะนำมาซึ่งสติปัญญาและคุณประโยชน์อย่างใหญ่
หลวงแก่มวลมนุษยชาติในการดำรงชีวิตอยู่อย่างถูกต้องเหมาะสม มีคุณธรรม ศีลธรรม
ความเป็นมิตรและสงบงาม โดยการปฏิบัติตามหลักธรรมคำสั่งสอนขององค์พระศาสดา
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งได้ถูกนำมาถ่ายทอดแนะนำไว้ในบทกวีสื่อนธรรมะอันทรงคุณค่า
ของท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ

ด้วยใจจริงซึ่งปรารถนาสิ่งดีที่สุดในแต่เพื่อนมนุษย์

กรรณิรัตน์ สุขถาวร

ผู้แปลและจัดพิมพ์

ศักราช ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ (ขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๖)

Preface of Producer

Tharn Arjarn (Master) Buddhadasa Bhikkhu, the founder of Suan Mokh and the former abbot of Wat Tharn Nam Lai (Suan Mokhabhalaram) is a venerable monk who practised "Dhamma Vinai" (Buddhist monks' rules) strictly. He studied "Phra-Tri-Pe-Dokk" (Buddha's Doctrine) thoroughly and correctly. He also worked hard in preaching and spreading Buddhism willingly. He wrote Dhamma texts, preached and lectured Dhamma to people all his lifelong. Certainly, there is an abundant of his Dhamma books and cassette tapes which all of them have a great value to all humankind. His valuable Dhamma works are wellknown and admired by Buddhists and people worldwide.

Consequently, Tharn Arjarn Buddhadasa was praised and announced by UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) in the year 2005, to be the "Praiseworthy Very Important Person of the World" who had an excellent works of the year 2006-2007.

On the occasion of his centennial birth anniversary in May 27, 2006, I memorialize on his kindness done and wish to make merits for devotion to my father, mother, ancestors, teachers, benefactors, kindred, friends and all mankind by spreading Buddhism and giving Dhamma to all people both Thai and foreigners as per Tharn Arjarn's preaching. Therefore I did choose to collect, translate and publish his precious Dhamma poetries which composed of both poetic and wise meaningful lyrics. Especially, for everyone who intend to read, understand and try to practise by follow his valuable teaching in these

poems. They will get the best advices for their right, good and useful living absolutely.

I would like to pay my highest respect and thankful to Tharn Arjarn Buddhadasa Bhikkhu, Tharn Arjarn Bhodhi (Buddhadhammo Bhikkhu), The present abbot of Wat Tharn Nam Lai (Suan Mokhabhalaram), my father & mother (Pa & Mae), Dr. Kosum & Khunmae Pacharee Sukthaworn. Also thanks to my younger brother, Mr. Sorut Sukthaworn, First Secretary, Ministry of Foreign Affairs and everybody who concerned and assisted me to finish this precious book completely and successfully as my will.

Actually, It's my pleasure to have a good chance to give Dhamma and spread out some part of Tharn Arjarn Buddhadasa's worthwhile works to humankind. That means I have done one of the right duties of the real Buddhist who "was born to be a humanitarian and met Buddhism" as said and taught by Tharn Arjarn Buddhadasa.

Finally, I hope that this book of "Buddhadasa's 100 years of Memory, 100 Worthy Dhamma Poetries" which I intend to do for charity will bring a great wisdom and usefulness to all mankind in living their lives rightly, conscientiously, righteously, cordially and peacefully by practising and following the Enlightenment of Lord Buddha's Dhamma preaching which were relayed and recommended in all worthy Dhamma poetries of Tharn Arjarn Buddhadasa Bhikkhu.

*With Hearty & Best Wishes to all Humanities,
Kannieratn Sukthaworn
Translator & Publisher
May, Friday 5, 2006.*

สอนไมกซ์

- ๑) ส่วนชื่อ "ไมกซ์" ภาษาอังกฤษว่า หลอด-เกลียว
คือ รม-ธล- กิ่ง-เลี้ยง สั้นๆ ข้าง
ทั้งซ้ายขวา ข้างบน ข้างล่าง-ท่ง
ไม่ทำท่ง ไม่รวมเข้า ไม่รวมคน ๑
- ๒) ข้ามขลุ่ย ในส่วนไมกซ์ เข้าไปทำ
คน "ตัวกู" ให้ขลุ่ย ไม่ปฏิบัติ
ฟังเสียงเป็น สองสัปดาห์ คนละคน
คนละคน บอกไม่ได้ ไม่คิดอะไร ๑
- ๓) เวลา ๖ คน ดีขึ้น, ก่อนเข้าพูด
ร้องเพลง "ไม่มีสิ่ง ทำลงในใจ;
คนหลายเป็น ก็มีเสียงทำนองขึ้นใจ
ก็เข้าไม่ มีนรก มากมากคลุม" ๑
- ๔) หมายเหตุ :-
ผู้ใดใคร นิ่งลงใน ส่วนไมกซ์แล้ว
ยังไม่แตก ของดหนัก ฟังอีกกลุ่ม
รีบไปหา นมอมระสาก ช่วยกดคน
แล้ว ค่อยๆ รวมกลุ่ม "ไมกซ์" ใหม่ ๑

พินิจ ๑๑/๑๒/๖๖

Suan Mokh

*Suan (garden) named "Mokh" for humanities means unbind entirely,
Which are a whole seen-tested, smell-sound that surrounded.
Even touching by skin, feeling in mind-body at anyhow.
These things wouldn't hurt, annoy or burn us at all.*

*Nature in Suan Mokh will heal your mind,
Till "I" could not exist even big or small.
Soul is in serenity as being another different one unequal.
A peaceful mind could not describe how this equanimity seem like.*

*Mind is empty up to hear such a rock said.
"Nothing is so fascinated; let's prove, it cried;
"Be as cool as this rock! Please stop and try!
Otherwise, you'll feel like fell in a hell of fog".*

Note:-

*Anybody who already sat down in "Suan Mokh",
But still upset, angry and worry in mind.
Hurriedly find and ask for a psychologist's advices.
After that back to gather & discuss with "Mokh" companion later.*

Buddhadasa Intapanyo.

ใจอยู่ในโลกด้วยแต่ถึงธรรมะ (ในชาติ)
มีปัญญา มีใจกว้าง มีใจการอยู่ มีใจการพูด มีใจการเดิน
มีใจธรรมะกับแห่งนิพพานของภิกษุเจ้ากรรมนายเวร



สวนโมกข์ในทัศนะของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้รับการขอร้องจาก คุณโยมกรณิรัตน์ สุขถาวร ให้ช่วยเขียนเรื่องสวนโมกข์ ตามที่ข้าพเจ้ารู้สึกหรือได้มีประสบการณ์มา อย่างน้อยระยะที่ข้าพเจ้าได้มาอยู่ที่สวนโมกข์เป็นเวลา ๔๒ ปี เพื่อคุณโยมจะได้นำไปพิมพ์ในหนังสือระลึก ๑๐๐ ปี ท่านอาจารย์พุทธทาสซึ่งจะมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าได้แนะนำให้คุณโยมหาหนังสืออ่านแล้วสรุปเอาเองว่า สวนโมกข์เป็นอย่างไร โดยเฉพาะ หนังสือเรื่อง “เล่าไว้เมื่อวัยสนธยา” คุณโยมก็ไม่ยอม ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องเขียนเรื่องสวนโมกข์ตามทัศนะของข้าพเจ้า ดังต่อไปนี้

ผู้ต้องการศึกษาสวนโมกข์ควรจะศึกษาช่วงเวลาที่สวนโมกข์เริ่มมี จนกระทั่งปัจจุบันนี้และอาจจะมองออกไปถึงอนาคตด้วย สิ่งแรกที่เราจะต้องยอมรับก็คือสวนโมกข์มีขึ้นก็เพราะมีท่านอาจารย์พุทธทาส ; ถ้าไม่มีท่านอาจารย์พุทธทาสสวนโมกข์จะมีไม่ได้อย่างแน่นอน อาจจะมีบางคนสงสัยว่าสวนโมกข์ท่านอาจารย์พุทธทาสสร้างคนเดียวหรือ? ตอบว่าไม่ใช่; มีคนมากมายทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ช่วยกันสร้างสวนโมกข์ ทำไมคนเหล่านี้จึงมาช่วยกันสร้างสวนโมกข์; ก็เพราะว่าคนเหล่านี้เขาศรัทธาเลื่อมใสท่านอาจารย์พุทธทาส เพราะท่านเป็นผู้มีคุณธรรมมากมาย ยกทีจะพรรณนาให้จบได้ด้วยหน้ากระดาษเพียงไม่กี่แผ่นที่ข้าพเจ้าจะเขียน อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าจะสรุปตามที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็นมีอยู่ๆ ดังนี้ :

๑. ท่านอาจารย์พุทธทาสเป็นผู้มีความกตัญญูคุณทศนี้อย่างสูง ท่านสอนพระลูกศิษย์ลูกหาของท่านอยู่เป็นประจำว่า “กตสันนอกตัญญู” เสมอ, ท่านทำให้อยู่ให้เห็นเน้นเรื่องกตัญญูคุณทศนี้อย่างดีต่อผู้มีพระคุณ

๒. ท่านอาจารย์พุทธทาสเป็นผู้มีอุปนิสัยประหยัดในทุกเรื่อง เช่น การใช้น้ำ, การใช้ไฟฟ้า, การใช้สิ่งของโดยเฉพาะการใช้เงิน ท่านจะเตือนว่า ถ้าเกี่ยวกับเงินก็อย่าบอกเงิน, ทำอะไรที่ต้องคุ้มค่า, ถ้าไม่คุ้มค่ามามูลจะดีกระบาล อุปนิสัยอันนี้ท่านได้รับการอบรมมาจากโยมมารดาของท่านมาตั้งแต่ท่านยังเด็ก

๓. ท่านอาจารย์พุทธทาสเป็นผู้มีสติสัมปชัญญะสูงรอบคอบ ท่านทำให้คุณเป็นตัวอย่างอยู่เป็นประจำท่านยังสอนลูกศิษย์ว่าจะทำอะไรต้องคิดให้ถี่ถี่ร้อยครั้งหรือมากกว่านั้นก่อนตัดสินใจทำอะไรลงไป

๔. ท่านอาจารย์พุทธทาส เป็นผู้สนใจใฝ่รู้ในเรื่องที่มีประโยชน์ต่อการดับทุกข์และการช่วยเหลือผู้อื่น ท่านจึงพยายามทำอย่างนั้นอย่างนี้หาวิธีให้คนเข้าใจธรรมะ เช่น สร้างสะพานพิเภกเพื่อสอนนิพพาน สร้างโรงมโหรีสหทางวิญญาน

เพื่อให้คนไม่เบื่อในการศึกษาธรรมะและยังใช้อุปกรณ์อื่นๆ เช่นใช้ฉายสไลด์ สอ-
ธรรมะเป็นต้น

๕. ท่านอาจารย์พุทธทาส เป็นผู้รักธรรมชาติ ชอบอยู่กันต้นไม้, พื้นดิน, ป่าไม้ ท่านจะพูดเสมอว่า พระพุทธเจ้าพระองค์ทรงโปรดต้นไม้ ป่าไม้ พระองค์ ประสูติบนพื้นดินได้ต้นสาละ ตรัสรู้บนพื้นดินได้ต้นอัสสัตะ พระองค์ดับขันธ ปรินิพพาน บนพื้นดินได้ต้นสาละ เพราะฉะนั้นพุทธบริษัทควรอยู่ให้ใกล้ชิด ธรรมชาติให้มากที่สุด ถ้าต้องการไม่มีความทุกข์

๖. ท่านอาจารย์พุทธทาส เป็นผู้มีปัญหาสุขุมลุ่มลึก ไม่เชื่อคนง่าย ใครพูดอะไรท่านตั้งใจฟัง ไม่เหมือนบางคนที่ดีแต่พูด ฟังไม่เป็น คือคนอื่นพูดไม่ยอมฟัง ท่านอาจารย์พุทธทาสจะฟัง จะอ่านที่คนอื่นพูดหรือเขียน เมื่อท่านพิจารณาเห็นว่า ไม่มีประโยชน์ท่านก็ไม่สนใจ ท่านถือหลักกาลามสูตรเป็นข้อปฏิบัติ

๗. ท่านอาจารย์พุทธทาส เป็นผู้ตั้งใจรับใช้พระพุทธเจ้าตลอดชีวิต ท่าน จึงพยายามศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้าจนเข้าใจทะลุปรุโปร่ง ท่านจึงนำมาสอน ประชาชนให้ได้รับประโยชน์ตามระดับชั้นจิตใจของแต่ละคนคือคนธรรมดาสามัญ ทั่วไปและระดับปัญญาชน ระดับคนทั่วไปท่านจะสอนเรื่องศีลธรรม เช่น หัวข้อว่า **"ศีลธรรมไม่กลับมาโลกาวินาศ"** เป็นต้น ระดับปัญญาชนท่านจะสอนเรื่องทุกข์ เรื่องดับทุกข์เป็นเรื่องสำคัญท่านจะชี้ให้เห็นว่าจะดับทุกข์ได้ต้องไม่ยึดมั่นถือมั่น ท่านเอาพุทธภาษิตที่ว่า **"สพฺเพ ธมฺมา นาลํ อภินิเวสยา"** ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ควรยึดมั่นถือมั่นว่าเราว่าของเรามาอยู่เป็นประจำเมื่อไม่ยึดมั่นถือมั่นก็ไม่มีความทุกข์ ท่านพยายามอธิบายธรรมะระดับนี้มากมาย เช่น เรื่อง **"ตัวกู ของกู"** เรื่อง อนัตตา สุนฺณตา ตถาตา อตัมมยตา เป็นต้น ถ้าพูดให้ครบถ้วนที่ท่านนำมาสอน ก็มีอยู่ ๘ ตา คือ อนิจจตา ทุกขตา อนัตตตา รัมมัญญิตตา รัมมนิยามตา อิทัปปัจจยตา สุนฺณตา ตถาตา อตัมมยตา ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นธรรมะระดับ โลกุตตระซึ่งท่านอาจารย์พุทธทาสเอามาสอนมากกว่าใครๆ ในประเทศไทย

คุณธรรมต่างๆ เหล่านี้มีในท่านอาจารย์พุทธทาส นอกจากนี้ท่านยังเป็นผู้ที่เปี่ยมไปด้วยเมตตากรุณา ไม่เป็นผู้ริษยาตาร้อนเมื่อผู้อื่น ทำดี-ได้ดี แต่ท่านกลับสนับสนุนคนที่มีความคิดริเริ่ม ผู้ที่มีความคิดก้าวหน้าในการช่วยเหลือผู้อื่นท่านส่งเสริมอย่างเต็มที่ซึ่งมีคุณธรรมอื่นๆ อีกมากมายในท่านอาจารย์พุทธทาส แต่ข้าพเจ้า คิดว่าเพียงที่กล่าวมานี้ก็เพียงพอที่ผู้ศึกษาสวนโมกข์จะได้มองเห็นว่า ทำไมท่าน อาจารย์พุทธทาสสร้างสวนโมกข์ขึ้นมาได้สำเร็จ

สวนโมกข์ได้เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ.๒๔๗๕ ที่ ต.พุมเรียง อ.ไชยา

จ.สุราษฎร์ธานี ท่านอาจารย์อยู่ที่นั่นประมาณ ๑๐ ปี แรกๆท่านอยู่องค์เดียวไม่น้อยกว่า ๒-๓ ปี ช่วงนี้เป็นช่วงที่ท่านกลับมาจากกรุงเทพฯ เพื่อทดลองการปฏิบัติจากความรู้ที่เรียนมา เมื่อท่านแน่ใจพอใจในผลของการปฏิบัติธรรมแล้ว ท่านก็เริ่มเผยแพร่โดยการเขียนลงในหนังสือพิมพ์พุทธศาสนารายดริมาส และการบรรยายเทศนาสั่งสอนประชาชนในที่ต่างๆ สมาคมต่างๆ ผลงานของท่านเริ่มเป็นที่ยอมรับมากขึ้นตามลำดับ

ในปีพ.ศ.๒๔๘๖ ท่านได้มาพบที่ดินซึ่งเจ้าของสร้างสวนผลไม้แต่ไม่สำเร็จ ท่านชอบใจที่ดินนี้มากจึงพยายามขอซื้อ เจ้าของขายในราคา ๔๐๐ บาท โดยโยมมารดาของท่านช่วยบริจาคลำไ้ที่ดิน ๕๐ ไร่และมีผู้อื่นบริจาคให้รวมกันแล้วเป็นที่ดิน ๓๐๐ กว่าไร่ ซึ่งเป็นวัดธารน้ำไหลหรือสวนโมกข์ในปัจจุบันนี้

ในปี พ.ศ.๒๔๘๗ ท่านก็ย้ายจากสวนโมกข์ที่พุ่มเรียงมาอยู่ที่นั่นจนกระทั่งท่านมรณภาพเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ การย้ายมาอยู่สวนโมกข์ วัดธารน้ำไหลสมัยแรกเป็นการยากลำบากที่สุดเพราะไม่มีถนนเข้ามาท่านอาจารย์ต้องเดินเข้าเดินออกบนคันนาผ่านทุ่งนาระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตรทุกวัน จนกระทั่งในปี พ.ศ.๒๕๐๕ ท่านนายอำเภอไชยาประชาชนและพระในสวนโมกข์ช่วยกันสร้างถนนจนรถยนต์สามารถวิ่งได้ สวนโมกข์วัดธารน้ำไหลตอนที่ยังไม่มีถนนเข้ามาได้มีพระเพียงไม่กี่รูปอยู่กัน เมื่อมีถนนเข้าได้ก็เริ่มมีพระมาอยู่มากขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งท่านอาจารย์มีความจำเป็นต้องสร้างกุฏิเพิ่มขึ้นถึง ๗๐ หลัง แต่ก่อนที่สวนโมกข์ไม่มีแม่ชีและอุบาสิกา แต่พอมีพระมาอยู่มากขึ้นพวกอุบาสิกา ก็มาขออยู่เพื่อช่วยเหลือโรงครัวจึงเป็นเหตุให้มีเขตอุบาสิกาขึ้นในสวนโมกข์

ในปี พ.ศ.๒๕๐๕ ท่านอาจารย์พุทธทาสเริ่มสร้างโรงมโหรีสหทางวิญญาน และถึงน้ำรูปเรือและการก่อสร้างอื่นๆช่วงนี้เป็นช่วงที่พระเณรอุบาสิกาในสวนโมกข์ต้องทำงานหนักมากเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ข้าพเจ้าเองก็ได้เริ่มมาอยู่ในช่วงเวลานี้ คือ ปี ๒๕๐๖

ในปี พ.ศ.๒๕๑๕ รัฐบาลเริ่มทำถนนหลวงผ่านหน้าวัดใช้เวลาปีเศษก็สำเร็จ เมื่อถนนสำเร็จคนก็เข้าเยี่ยมชมสวนโมกข์มากขึ้นปีหนึ่งประมาณแสนคน จนถึงปัจจุบันนี้แม้ท่านอาจารย์พุทธทาสมรณภาพไปแล้วถึง ๑๒ ปี ในปีนี้คนก็ยังมาเหมือนแต่เดิมเช่นครั้งที่อาจารย์ยังมีชีวิตอยู่

ในปี พ.ศ.๒๕๒๗ ท่านอาจารย์เริ่มดำเนินการสร้างสวนโมกข์นานาชาติใช้เวลาประมาณ ๒ ปี เมื่อสร้างเสร็จก็เริ่มทำการอบรมชาวต่างประเทศทุกเดือนระหว่างวันที่ ๑ ถึง ๑๐ ตลอดปีมีชาวต่างประเทศเข้าอบรม ประมาณ ๑,๐๐๐ คน ถัดมา ๒ ถึง ๓ ปี ก็มีการอบรมคนไทยระหว่างวันที่ ๑๕ ถึง ๒๗ ของทุกเดือน เช่น

เดียวกันจนกระทั่งปัจจุบันนี้ การสร้างสวนโมกข์นานาชาติตอนแรกซื้อที่ดินเพียง ๒๐ ไร่ๆละหนึ่งหมื่นบาท ต่อมามีคนอยากขายเลยขยายที่ดินออกไปเรื่อยๆ จนมีที่ดินประมาณ ๒๐๐ กว่าไร่ ต่อมาในราวปีพ.ศ. ๒๕๓๖ เริ่มสร้างธรรมมาตาขึ้น ในสวนโมกข์นานาชาติใช้เวลาประมาณ ๒ ปีเมื่อสร้างเสร็จก็ใช้เป็นที่อยู่ของผู้หญิงจนกระทั่งปัจจุบันนี้นอกจากนี้ที่สวนโมกข์นานาชาติยังมีที่อยู่ของพระชาวต่างประเทศด้วยเรียกว่า **ธรรมาศรมธรรมทูต**

ในระหว่างที่ท่านอาจารย์พุทธทาสยังมีชีวิตอยู่ ท่านจะทำหลายๆอย่างพร้อมกันไปเช่นการบรรยายธรรมะประจำวันเสาร์ การอบรมพระเถรี นักเรียน นักศึกษา ข้าราชการอยู่เป็นประจำ และยังมีแสดงธรรมในเทศกาลพิเศษและวันสำคัญๆทางศาสนาเช่น วันมาฆบูชา, วิสาขบูชา, อาสาฬหบูชา, วันรับส่งตายาย เป็นต้น ส่วนสวนโมกข์เจริญก้าวหน้ามาตามลำดับ แม้ท่านอาจารย์พุทธทาสมรณภาพไปแล้ว ก็ยังดำเนินอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย ก็เพราะศิษยานุศิษย์ทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ของท่านอาจารย์ต่างร่วมแรงร่วมใจเสียสละสามัคคีเพื่อรักษาสวนโมกข์เสมือนท่านอาจารย์พุทธทาสยังไม่ตาย โดยเฉพาะพวกเราได้นำเอาคำสอนของท่านมาปฏิบัติอยู่ พวกเราพยายามได้ยืนได้ฟังคำสอนของท่านที่บันทึกเอาไว้เปิดฟังอยู่เป็นประจำ

สวนโมกข์ในอนาคตถ้าพวกเราสามัคคีดีกันเช่นนี้สวนโมกข์จะอยู่เป็นประโยชน์แก่สังคม ประเทศชาติ ศาสนาและเป็นประโยชน์แก่โลกโดยส่วนรวมไปอีกนาน โดยเฉพาะถ้าพวกเราไม่ลืมปณิธาน ๓ ข้อ ของท่านอาจารย์ที่ว่า

- ๑.) พยายามเข้าใจหัวใจศาสนาของตน ๆ
- ๒.) พยายามทำความเข้าใจระหว่างคนที่นับถือศาสนาต่างกัน
- ๓.) พยายามดึงออกจากอำนาจของวัตถุนิยม

ท้ายที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ คุณโยมกรณิรัตน์ สุขถาวร ลูกสาวของคุณหมอมโกสม สุขถาวร ผู้ซึ่งได้เสียสละไปช่วยงานสวนโมกข์นานาชาติจนกระทั่งไปเสียชีวิตที่สาธารณรัฐเช็กและได้นำสรีระกลับมาเผาปนกิจที่วัดธารน้ำไหล สวนโมกข์ ขอให้คุณโยมกรณิรัตน์ สุขถาวร ผู้มีความปรารถนาดีที่อดส่ำหิพิมพ์หนังสือเป็นที่ระลึกแด่ท่านอาจารย์พุทธทาส ในวาระครบ ๑๐๐ ปีในปีพ.ศ. ๒๕๔๕ นี้

ขอให้คุณโยมกรณิรัตน์ สุขถาวร พร้อมด้วยครอบครัวและญาติพี่น้องจงเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานและในธรรมะของพระพุทธเจ้าแล้วมีความสุขยิ่งขึ้นไปตลอดกาลนานเทอญ.

พุทธธรมโม ภิกขุ

๓๐ ส.ค. ๒๕๔๘

Suan Mokh: In my view

I've been requested by Mrs. Kannieratn Sukthaworn to write an article about what I feel, or have experience with Suan Mokh, where I have been for 42 years, because Mrs. Kannieratn would like to publish it, both in Thai and English, for the remembrance of 100 years of Tharn Arjarn, Master Buddhadasa. I suggested Mrs. Kannieratn to read several books especially the book called **"Tale at the age of Twilight"** and summarize how Suan Mokh is.

She seemed not to agree. As a result, I have to write about Suan Mokh in my view as follows:

Those who would like to study about Suan Mokh should study from the time of the beginning up to nowadays, and should look into the future as well. First thing we have to admit is that we have Suan Mokh because of Master Buddhadasa. If no Master Buddhadasa, Suan Mokh will certainly never exist. Someone may be curious whether Master Buddhadasa established Suan Mokh by himself alone? The answer is **"No"**. There were several people left their cleric and householder to help build Suan Mokh. Why did they do it? Because they have faith in Master Buddhadasa. Because Master Buddhadasa has so much righteousness as it cannot be described in few pages. For what I write, I will summarize as I have observed as follows:

1. Master Buddhadasa had tremendous gratefulness. He had taught his disciples that the ungrateful brings immoral. He has shown and emphasized the gratefulness to those

who have beneficence.

2. Master Buddhadasa had the habit of being economical. Such as the consumption of water, electricity, and spending money. He warned that we have to be careful with anything concerned with money. Whatever we do, it should be worthwhile. If not, hell will punish you. Master Buddhadasa got this admirable habit from his mother since he was a child.

3. Master Buddhadasa had awareness and carefulness. He had been the role model for us all. He had told his disciples that we have to reconsider a hundred times, or more, before making any decision or do anything.

4. Master Buddhadasa was interesting in the matter of how to end suffering and help the others. He had tried in many ways to find the way to make people understand Dhamma. He built **"Narika pond"** in order to teach about Nirvana or Enlightenment. He built **"the Theatre for Soul"** in order to make people enjoy learning Dhamma by using film and slides to teach Dhamma.

5. Master Buddhadasa loved nature. He loved trees, ground, and forest. He has said that Buddha loved trees and forest. Buddha was born on the ground underneath the tree called Sala. Buddha became enlighten on the ground underneath the tree called Atsatta and Buddha also passed away on the ground underneath the Sala tree. Then we followers of the Buddha should live close to nature as much as we can, if we do not want the suffering.

6. Master Buddhadasa had the great wisdom, without naive. He carefully listened to what the others said or wrote.

But if he found out that it was nonsense, he would neglect it. He conformed to the principle of Kalamasutra.

7. Master Buddhadasa intended to serve Buddha for all his life. He tried to study the teaching words of Buddha thoroughly. Then he preached people and let them gain the usefulness from it, depended on their individual level of knowledge. For example, the normal people and the intellectuals. For the normal people, he would teach about morality, such as " **Without morality, the world will end** " And for the intellectuals, he would teach about suffering, and mainly how to end the suffering. He guided that in order to end the suffering, one needs not to hold fast to anything. He told us as Buddha's Motto said that "**Sapphae Dhamma Na Lang Ae-phi-ni-ve-sai**" which means we should not hold fast to all Dhamma as it is ours. If we do not hold fast to anything, we will not be suffering. Master Buddhadasa tried to explain this level of Dhamma, such as "It's me, it's mine" and Anatta, Sunyata, Tathata, and Atammayata. To name them completely, there are Anijja, Tukkata, Anatta, Tammattitta, Tammaniyamata, Itappajayata, Sunyata, Tathata, and Atammayata. These all are Dhamma in the Lokuttara level. Master Buddhadasa had preached on this matter more than anyone else in this country. All these goodness are in him. Besides, he was a loving kindness person, without jealousy to those who deserved their good deed. He fully supported those who have initiative to help the others. There are much more goodness in Master Buddhadasa. I think that as what I have mentioned is enough for those who would like to learn about Suan Mokh to know why Master Buddhadasa

successfully built Suan Mokh.

Suan Mokh was established in BE 2475 at Pumriang Village, Amphur Chai Ya, Surat Thani Province. Master Buddhadasa lived here for 10 years. He lived alone no less than 2-3 years. It was the time he came back from Bangkok and tried to practice and test on what he had learnt. When he was sure and satisfied with the practice of Dhamma, he started to publicize by writing articles on quarterly Buddhist newspaper and preached people in several places. His works has been increasingly and widely recognized.

In BE 2486, Master Buddhadasa found the land where was unsuccessfully cultivated by the farmer. He liked this piece of land a lot, and tried to buy it. The farmer who owned the land sold to him at the price of 400 baht. Master Buddhadasa's mother also donated some money for the buying. He got 90 Rai of land, the other also donated some more land. Finally, the total of the land was nearly 300 Rai. It became Wat Tam Nam Lai or Suan Mokh today.

In BE 2487, Master Buddhadasa moved Suan Mokh at Pumriang to here where he lived until he passed away on 8th July BE 2536.

It was the hard time for Master Buddhadasa when he first moved to Suan Mokh, because there was no road. Master Buddhadasa had to walk on the dike for 5 km. for years until BE 2505 when Sheriff of Chai Ya, people and monks in Suan Mokh helped to build road for vehicle to come to Suan Mokh. There were only a few monks in Suan Mokh at that time when there was no road. The number of monks had been

increased after the road was built. Master Buddhadasa had to build up to 70 monk's chambers. There was no nun and female devotee at that time. But when there were many monks, a lot of female devotees came to help in the cook-house. That's why the area for female devotees was established in Suan Mokh.

In BE 2505, Master Buddhadasa started to build the **"Theatre for Souls"** and the ship-shaped water tank, and other constructions. At that time, monks, samanera (novice monks), female devotees in Suan Mokh had to work very hard for no less than 10 years. I myself started my stay at that time as well. It was in BE 2506.

In BE 2519 Government started to build the national road pass in front of our temple. It took only a year to finish it. When the road was ready, more people came to visit Suan Mokh. Up to now, Suan Mokh has about 100,000 visitors annually. Even Master Buddhadasa had passed away for 12 years, this year a lot of people still come to visit Suan Mokh, same as the time when Master Buddhadasa was alive.

In BE 2527 Master Buddhadasa started to build **"Suan Mokh International"** it took 2 years to establish. When Suan Mokh International was opened, it started the training course for foreigners every month during the 1st to the 10th for the whole year. There were about 1,000 foreigners joined the course in a year. After 2 to 3 years, the training courses for Thai nationals were opened monthly during the 19th to the 27 th, until nowadays.

20 Rai of land were bought to build Suan Mokh International. It was 10,000 baht per Rai at that time. Later on, the owners

of the land nearby would like to sell their lands, then Suan Mokh International was expanded until it was 200 Rai. In BE 2536 Dhamamata was built in Suan Mokh International, it took 2 years to build. When it was completed, it has been used for the accommodation for women, until nowadays. Besides, Suan Mokh International has the accommodation for foreign monks called Dhammasom Dhammadhuta.

In the time when Master Buddhadasa was alive, he would do many things at the same time such as giving lecture on Dhamma every Saturday, and training monks, samaneras, students, civil officials regularly. Moreover, he preached Dhamma in special occasions and all important religious days such as Makha Bhucha Day, Visahka Bhucha Day, Asarnha Bhucha Day, and the Welcoming grand father and grand mother Day.

Suan Mokh prospers progressively. Even after Master Buddhadasa passed away, Suan Mokh keeps developing continuously. Because all disciples, both clerical and lay, have joined hands in hands, devoted, and united to look after Suan Mokh, same as the days when Master Buddhadasa was still alive. Especially, we all are always practising on what he preached. We try to listen regularly to his teaching words recorded on the cassette tape.

Suan Mokh in the future, if we still unite as today, will be a great benefit for society, country, religion, and for the world as a whole, forever. Especially, if we do not forget 3 resolutions of Master Buddhadasa:

1. Try to understand the heart of own religion.
2. Try to understand those who have different religion.
3. Try to be away from the power of materialism.

Finally, I would like to thank Mrs. Kannieratn Sukthaworn, daughter of Doctor Kosum Sukthaworn who devoted his time to help the works of Suan Mokh until he passed away in the Czech Republic. His remain was cremated here in Wat Tarn Nam Lai, Suan Mokh. I wish Mrs. Kannieratn Sukthaworn who has good will on publishing this book as the remembrance of Master Buddhadasa in the occasion of his 100 years anniversary, this year BE 2549.

May Mrs. Kannieratn Sukthaworn, her family and relatives be prospered progressively in works and in Dhamma of Buddha, and be happy even greater forever.

Buddhadhammo Bhikkhu

30 August BE 2548

Sorut Sukthaworn

Translator



สวนโมกข์

มาสวนโมกข์ แดนดับโศก สิ้นทุกข์
 ธรรมชาติ เต็มรดาษ มากมาย
 ดอกไม้หอม มีพะยอม ลำไย
 ยามค่ำคืน ขอนให้ชื่น อารมณ์
 วาสนา พระพายพา หอมกรุ่น
 จำปาทอง ไม่เป็นรอง ใครใคร
 ตอนเช้าๆ ดอกสำเภา ส่องกลิ่น
 กลิ่นดอกไม้ มีหลากหลาย เหลือเกิน
 ลีลน้อยใหญ่ อยู่อาศัย ด้วยกัน
 เรวไร้อง หวังหวัง ก้องวนา
 โกปำขันธ์ ดังสนั่น หัวรุ่ง
 ความสงบ มันเกลื่อนกลบ เอาไว้
 ท่านอาจารย์ ดำเนินการ สร้างวัด
 ประโยชน์ยิ่ง ขยายและหญิง ไกลไกล
 มาศึกษา มาเพื่อหา ความรู้
 คนหนาแน่น นับเป็นแสน ทั้งปี

พบความสุข เพราะความทุกข์ เหือดหาย
 พืชพรรณไม้ ที่มีให้ เราชม
 ดอกราตรี ส่องกลิ่นดี เหมาะสม
 ดอกลิ้นทม ไครได้ดม เย็นใจ
 ดอกพิกุล ช่วยจิตชุ่ม ผ่องใส
 ยวนจิตใจ ให้สดใส เพติตเพลิน
 หอมกรวยริน ผู้ได้กลิ่น สวรรเสริญ
 ขอนให้เพลิน ทูกราตรี ทิอา
 ในอรุณ ได้ผูกพัน ธรรมชาติ
 ดนตรีป่า ข้างมีค่า มากมาย
 เป็นเครื่องปรุง ให้จิตขุ่น เหือดหาย
 สักกาย พลอยทำให้ สุขใจ
 ในป่าขั้ว วิสัยทัศน์ ยิ่งใหญ่
 ต่างสนใจ มาอาศัย บารมี
 สิ่งมีอยู่ มากน่าดู ที่นี้
 พระและชี เพิ่มทวี เหมือนกัน

นักศึกษา รวบรวมทั้งข้า- ราชการ
ใช้เวลา มาศึกษา หลากวัน
ต่างประเทศ คนนอกเขต แดนไทย
ภาวนา ต่างปากหน้า มุ่งตรง
ใจตนร้อน เหมือนนกสิ้นปีกนอน เหล็กแดง
อันตราย ไม่เว้นวาย ลำเค็ญ
อย่างที่นี่ คงไม่มี ที่อื่น
ลานไต้งหิน บนพื้นดิน มั่นคง
ให้เป็นอยู่ไม่หวั่นไหว เรียบง่าย
ใช้เวลา เพื่อศึกษา นิพพาน
มอบฝากไว้ เพื่อบุระให้ เหล่าศิษย์
ให้ถูกต้อง ตามครรลอง พุทธองค์

พนักงาน ต่างสุमान- ถิ่นที่
สวนโมกข์นั้น สถาบัน มั่นคง
ล้วนสนใจ อิตถีไฟ ประสงค์
เจตจำนง เพื่อบุระสงค์ อิตถี
มั่นร้อนแรง ที่แสดง ให้เห็น
สิ่งจำเป็น ต้องพึงธรรม พุทธองค์
ทราญเป็นพื้น ที่ทำกิจ พระสงค์
เจตจำนง ความประสงค์ อาจารย์
พลสบาย แก่ร่างกาย สังขาร
ปณิธาน ทานอาจารย์ จำนง
ไม่หลงผิด วิปริต ประสงค์
แน่วแน่ตรง อย่างมั่นคง นิพพาน ฯ

พุทธมโม ภิกษุ
๒๓ มีนาคม ๒๕๔๙

| | | |
|----------------|----------|----------------|
|ท่านพูดไว้ | ถ้าไม่มี | พระพุทธรูปเจ้า |
| ที่ไหนเล่า | พุทธทาส | สามารถเห็น |
| พุทธทาส | มีได้ | ไม่ยากเย็น |
| เพราะได้เห็น | พุทธธรรม | พระลัทธิมา.... |

.....Tharn Arjarn said; If there is no Lord Buddha,
How could Buddhadasa enlighten and see.
Buddhadasa could exist easily,
Because the righteous Buddhadhamm of Lord Buddha have seen....

| | |
|-------------------------|---------------|
|สวนโมกข์จักอยู่ยั้ง | ยืนยง |
| ศิษย์ไม่มีลืมหลง | หยั่งรู้ |
| อธรรมสิ่งประสงค์ | ปลดปล่อย |
| จิตมุ่งจะกอบกู้ | ก่อเกิด ศาสนา |

| | |
|---------------------------------------------|----------------------|
|Suan Mokh will still stay, | Everlasting. |
| Follower will never forgetting & mistaking, | But enlighten. |
| Unmorals, an objecting, | To release & resist. |
| A wilful mind intend to strengthen, | Support religion. |

พุทธธมโม ภิกขุ

๒๓ มีนาคม ๒๕๔๙

BuddhaDhammo Bhikkhu

March 23, 2006

Suan Mokh

*Come to Suan Mokh, a land of no more sorrow & woe.
To find happiness because distress is already gone by.
Beautiful nature in all other kinds,
Of so many various trees for us to see.*

*Payorm, Jampy, freshy fragrant flowers.
Also a nice fine scent, Ratree,
Every night time soothed a mood gently.
Lanthom softly cool for a peaceful mind.*

*'Uasana's sweet aroma blew by a breeze.
Phikul lead & cure a cloudy mind to be bright.
Jampathong never under another even for a while.
But arouse a mind to get more pleasure.*

*Dok Salau could be smelt in early morning.
Whoever breath it in is always praising & getting fresher.
These are different kinds of fragrant flowers.*

Any other person could enjoy every day & night delightly.

*Both small & big animals lived together,
In this proper woodland as a happy family.
Many kinds of insect & crickets sing an echoey song joyfully.
What a worthy harmony music of the forest.*

Wild cocks crowed out loudly at the dawn.
 Being as an instrument for chasing all worriness,
 Then peace is coming instead,
 To calm down body & bring on serenity & happiness in mind.
 Than Arjarn intended to built the temple,
 In this forest by his great vision & style,
 Which is so profitable for all men & women even near or far many miles.
 Everybody interests & comes to depend on his kindness appeared.

Coming to learn & search for knowledges.
 Many valuables & interesting things existing here.
 A hundred thousand people visit & crowded round every years.
 Monks & nuns are also increased in large number.

Students & Government officers,
 Together with employees & employers,
 Come to study & practice "Dhamma" by spent many days to stay over,
 In Suan Mokh, a well known and useful academy.

Even foreigners from outside Thailand.
 All are interesting and aiming directly,
 To pray & practice "Dhamma" conscientiously & strictly.
 For the purpose of making their minds calming & cooling.

Some people got a hot mind like swallowed a red iron,
Which is very hot as a fire in a feeling,
With so much dangerous cause of suffering.
Therefore, the important thing is to lean on Lord Buddha's Dhamma absolutely.

Here, is like no other places.
Sand is a floor for monks' activities.
Bending stones as benches on permanent earth ground half round terrace.
This is the main intention of Tharn Arjarn's philosophy.

That is to live without luxury but simply.
Sufficiency is enough for a body.
Spend more time to study & practice for Nibbhan.*
The true determination of Tharn Arjarn.

A will which is given to all followers.
Do not misunderstand & make a mistake or go astray.
Follow the right path of Lord Buddha's wise way.
Aim straightly & steadily at the destination Nibbhan. (Nirvana*)

Buddha Dhammo Bhikkhu
March 23, 2006
Kannieratn Sukthaworn.
Translator

ดีประพันธ์ บทพระธรรม ไม่จำเพาะ

ก่ดะตัสส, โพเทระ โพธธอักษร
หรือ สัมผัส ช้อยชด แล่งบทกลอน
ที่ใคร ๆ ใช้กัน ตามนัยอื่น ๆ

ขอแต่เพียง ให้ธรรม แล่งธรรมะ
ได้แจ่มแจ้ง ฤๅเห็น เห็นชัด
แล้วได้รส แล่งพระธรรม คำธรรม
ที่ใคร ๆ มั่น เมื่อก่อน ให้ใคร ๆ ๆ

ได้ผลล้น ปรารถนาใหม่ จากก่อน
ไม่ซึมเศร้า สดชื่น หมดเศร้า
เป็นสุขทุก ๆ สามารถ ไม่ขาด
หาข้ออื่นเช่น ชมธรรมรส ๖๓ กวี ๆ

— พุทธศาสนิกชน —

Dhamma's lyric is needless to have & be,
Such a beautiful phrases & words as other poetry.
Or nice rightful rules of poetic rhyme,
Which is as delicate & well known as the poem's kind.

The only opinion is Dhamma's fact,
Should be seen clearly at first in exact.
And the understanding of Dhamma's meaning,
Which will cultivate & enrich the mind's enlightening.

To correct the former habit.
To awaken the spirit gracefully for being admired.
To improve to have a courage & righteous mind.
So, please find & appreciate Dhamma's lyrics without poetic style.

Buddhadasa Intapanyo.



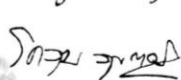
เป็นอยู่ ด้วยจิตว่าง

ละทิ้งงาน ทำหน้าที่ ด้วยจิตว่าง
 ปล่อยวาง ไม่มีความห่วง จากอย่างอื่น
 กับ ความวุ่นวาย ความวุ่นวาย ของใจพระ
 ดย เสรีจิต แล้วไม่โกรธ แต่เข้าใจ

ท่านผู้ใด วุ่นได้ จิตว่าง
 ไม่ มี ห่วง ทำหน้าที่ อย่างมีความสุข
 "สัจจะ" ในชีวิต ชัดแจ้ง
 เป็น "เคล็ด" ที่ คิดได้ ได้ สบายใจ

Being by "Voided Mind" - Whom as described -

Do all works by "Voided Mind", Whoever be as void as described,
 Devoted all successes to voidness too. Never be suffered or sorrow at anytime.
 Eating with voidness like monks do, The "Art" of this life-style,
 Already died before really die. Is a trick of those derived peaceful mind.



Buddhadasa Intapanyo
 Translated by Kannieratn Sukthaworn



คำนำ

ของท่านอาจารย์พุทธทาส

หัวข้อธรรมประเภทนี้ มีไว้สำหรับใช้เพ่งเพื่อให้เห็นข้อเท็จจริง
แห่งข้อความนั้น แล้วเพ่งต่อไปเพื่อให้เกิดความรู้สึกเช่นนั้นขึ้นมาจริงๆ
จนจิตใจเปลี่ยนไปตามข้อเท็จจริงนั้น ในการที่จะทำให้เกิดความสลด
สังเวช ความไม่ประมาท การเปลี่ยนนิสัยที่ไม่พึงปรารถนา กวาดล้าง
ความรู้สึกชนิดที่ทำความรำคาญต่างๆ ให้แก่ตนให้หมดไปจากจิตใจ และ
มีความสะอาด ความสว่าง ความสงบ โดยสมควรแก่การกระทำของตน

ความรู้ ความเข้าใจที่เกิดจากการเพ่งทำนองนี้จะถูกต้องและมี
ประโยชน์กว่าที่เกิดจากการอ่านตะพึด และยังเป็นการปฏิบัติกรรมฐาน
ภาวนาชนิดหนึ่งอยู่ใกล้ชิด ทั้งสมาธิและปัญญาในระดับที่คนทั่วไปพึง
จะทำได้ และพร้อมกันนั้นก็เป็นศีลอยู่แล้ว ในขณะที่มีการสังวรระวัง
บังคับตัวให้ทำเช่นนั้นไม่มีโอกาสแก่การทุจริตแต่ประการใด.

—พุทธทาส อินทปัญโญ—

พุทธทาส อินทปัญโญ

Preface of Tharn Arjarn Buddhadasa

This kind of Dhamma topic in poetry is for consideration in order to see the truth of that phrase clearly and go on considering till that feeling really happened and then mind has changed by that truth which cause a feeling of pity, carefulness, changing an unworthy habits, washing all annoying feelings out of the mind and got a cleanness, clearness, calmness instead by a proper behavior of each other.

The knowledge and understanding that occurred by this kind of consideration are right and more useful than just reading.

Also, this is one of a simply method of concentration (Dhamma practising, Kammatharn Pavana) for both meditation and wisdom in the basic level that normal people can do. In fact, this is an absolute morality. Consequently, while you are bewareing and controlling yourself to do that action, there is no chance for unmoral behavior at all.

— နှင်းမာ အိန္ဒြာရ —

Buddhadasa Intapanyo

ชาวพุทธแท้!

๑. คนนี้ดี มีแต่ได้ ไม่มีเสีย
เมื่อเสียลูก เสียเมีย ก็ยังได้ :
ได้ความดี ได้สติ ไม่เสียใจ
ทำอะไรๆ เป็นไป ตามสบายบุญ ฯ

๑. เมื่อความดี ช่วยให้ได้ สอน
รักทุกคน มีพยาน เป็นคนดีคน
ได้ดีทั้งๆ ปลายทาง ปลายทาง
อย่ามัววุ่น วุ่นใจ ให้ทุกข์ทรมาน.

๑. ภาวธรรม แต่ได้ ไม่เสียเสีย
แต่ กลับเสีย เพาะคิด คิดแต่ผล
คิดให้ดี มีแต่ได้ ไม่ร้อนรน
นั้นแหละคน ที่เป็นผู้กระทำดีเสียเอง,

Real Buddhist !

Look carefully, just got, nothing lost.

While losing child, wife, also still got.

That's the real knowledge we derived.

Certainly, everything is up to sin & merit, we should realize.

This knowledge lighten up a mind.

*Supporting to know the way to "Nibbhan" **

To reach the destination straightly,

With no more suffering, so don't worry.

Should be only "got", nothing lost.

But must lost because an unreasonable of wrong thought.

Be thoughtfully, don't be hasty, you'll get only.

That's the real enlighten "Buddhism", the best humanity.

**Nirvana, cool & calm time.*

ปิด-ปิด-ปิด

ปิด ปิด ตา : อย่าไปดูละสัง ในคนอื่นเขา
ทางประเวทีกา แก่สิ่งอันชอบ ชอชกุศล
มันจอตั้ นตอเนิ่น ละเขินอาย -
เอาไฟใส่ใน ตาไหม้ จนไหม้พอง ;

ปิด ปิด หู : อย่าให้เสีย ไปฟังเรื่อง
ที่มันเรื่องไกล ๆ คนไหน ที่มันมัน
มันเรื่องไกล ๆ ในหัวมัน มันคนใจ
สติอันพอ คนไม่ขาด, อหิวาธิ ;

ปิด ปิด วิชา : อย่าพูดมาก เกินคำไหน
ละเขินอาย, วิชาเขินอาย เขินอาย
คำใดเรื่องไกล ๆ เป็น ชื่อ เรื่อง
ที่พูดมาก มากไว้ ได้แห่งทอง ฯ

Close-Close-Close

Close, Close an Eyes : Don't try to find others' mistakes.
Pretend to be blind in sometime & somecase would be the best kindness.
To concern too much to other one's business,
Is just like you're burning yourself.

Close, Close an Ears : No need to hear those nonsense gossips,
Which interfere your feelings down,
Or aroused you up like a clown.
The smart one won't take that poor wrong way.

Close, Close a Mouth : No need to talk too much about others.
They will hate you and caused many problems too.
The more you close your mouth & keep cool,
The more you have got a gold.* (Thai Motto*)

បើក-បើក-បើក

បើក-បើក ៣ : បើកភ្នែកឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ
 បើកភ្នែក ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ
 ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ
 ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ

បើក-បើក ២ : បើកភ្នែកឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ
 បើកភ្នែក ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ
 ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ
 ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ

បើក-បើក ១ : ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ
 ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ
 ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ
 ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ ឆ្ងាយ

Open-Open-Open

Open, Open an Eyes : To derive Dhamma's shine,
 The more darkness, the more brightness you'll see.
 The more meditate, the more clearness you'll see.
 This is the best old way used to open up a hearted-eyes.

Open, Open an Ears : To hear Dhamma's sound,
 Which echo around the world, for million, million years.
 Listen concentrately and fully to,
 The precious sound of emptiness (Sunyata).

Open, Open a Mouth : To discuss and talk about Dhamma,
 All day till night, Don't talk of nonsense.
 Just talk only the truth which could ending suffering.
 Then, we all & the whole world will be free from sorrow & woe.

ตัวกู - ตัวกู

อัน ความจริง : "ตัวกู" มิได้มี
แต่พอเผื่อ มีเป็น "ตัวกู" มิได้มี
พอเผื่อเผื่อ "ตัวกู" ก็หายไป
หมด "ตัวกู" แล้วได้ เป็นไว้ต่อไป ;
สัพพะโงย, ละถอน ทั้ง "ตัวกู"
และถอน ทั้ง "ตัวกู" ละทิ้งได้
มิได้มี แต่ มีอยู่ และ มี
แต่ไม่ได้อะไร มิได้มี โงย

I - You

*In reality there is no "I",
But in absence mind, "I" pop up like a ghost.
With mindfulness, "I" has gone.
No more "I" is such a good time.*

*Friends, try best,
To leave "You" and "I".
Just keep only "wisdom" and "mercy",
High responsibility for one's duties is enough.*

ของกู - ของกู

อัน ความจริง "ของกู" มิได้มี
แต่พอเผื่อ "ของกู" มิได้มี
พอเผื่อเผื่อ "ของกู" ก็หายไป
หมด "ของกู" แล้วได้ เป็นไว้ต่อไป ;
สัพพะโงย, ละถอน ทั้ง "ของกู"
และถอน ทั้ง "ของกู" ละทิ้งได้
มิได้มี แต่ มีอยู่ และ มี
แต่ไม่ได้อะไร มิได้มี โงย

"My" - "thy"

*In reality, there is no "my",
But in absence mind, "my" exists.
With mindfulness "my" is already gone.
No more "my" is such a good thing indeed.*

*Friends, try best,
To leave both "my" & "thy".
Everything is changing & transferring in every minutes.
Because nothing being owned by anyone, anytime.*

กิเลสขุย

ขุยเสียดี จี๋แท้ แม้กิเลส
 หักสมเพช เตือนเพ้อไร ก็ไม่เห็น
 ได้เมตตา กิเลส ขยี้เข้าเย็น
 ละจุดเม้น ปรารถนาไป หักไม่หา
 ค้นธรรมะ นาทบออก อ้อมกิเลส
 หักสมเพช ร้องๆ เพ้อวุ่นๆ
 หักงาน! หักงาน! สรรพมา
 ได้เมตตา กิเลสไป สมจิตเคย ๔

Passion's talk

So good talking, infact, yield to passion and cravings.
 What a pity, You couldn't see what I'm warning.
 But always be a slave like a lust server.
 Then, why do you act as such as a philosopher.

Keep on searching for "Dhamma" to find the way out.
 But still hold on all defilements, it's really funny to run around,
 Seeking for many reference books & methods to serve your desire.
 Finally you can be only a servant of passions as required.

สหายเอ๋ย !

สหายเอ๋ย "ตัวเรา" ขี้ได้มี
 แต่พอเจอเจอ "ตัวเรา" น่ะ จินตนาการ
 พอมาเจอเจอ "ตัวเรา" ก็หายไป
 หมดตัวเรา" เข้าใจได้ เป็นเรื่องง่าย ;
 สหายเอ๋ย ! สบหอน นึกถึงตัวเรา"
 และหอน ทั้ง "ตัวเรา" ดั่งลมใต้มนต์
 ใจนี้มันแต่ ใจคน และใจคน
 ใจนี้มันแต่ "ใจ" และ "ใจ" เขาใจใจใจ ๔

Friends !

Friends, there is no "we", (our own body)
 But in the absence mind "we" is coming near.
 With mindfulness "we" is then disappeared.
 No more "we" is so good, dear ;

Friends! Try your best to leave "we",
 And also leave both "He" & "She".
 Just keep only "wisdom" & "mercy".
 Never have "we", "he" - "she", is so light certainly!

การทำงาน

อันการทำงาน คือค่า ของมนุษย์
ของวิเกียรณี สอน สอน สอน สอน
อันคน ถัดจากงาน เป้าหมายใด
ไม่เท่าไร รู้ธรรม นี้อันนี้คือ -

อันการทำงาน คือตัวการ ประพฤติธรรม
พร้อมกันไม่ หลายสัก นี้อันนี้
อันจะเปรียบ ก็เหมือนคน นิลายิ่ง
อันได้ยอ วัง ก็หนัก หลายพิกเคย ฯ

Working

Working is the value of human-beings,
The highest honorable with no doubt.
Enjoy working with cheerful mind,
Enlightened "Dhamma", the real knowledge.

Working is Dhamma practising,
Doing both altogether is the most precious things.
Comparing to wise man shooting,
Many birds in only one time.

ความสุขมีอยู่ในงาน

- ๑ พวงกุหลาบ พอกิน รับประทานเรื่อย
มีรักนุสนธ์ ทิมสัก เข็มบุษบา
ชาติฉ่ำแกง, จืดแกง ปะด๊ิบประด;
ตามเวลา มีมะพร้าว สีสันโอชะ
- ๒ คุณดั่งมี อยู่ในงานทำนุได้
ใครหาได้ ได้เปรียบ เป็นใหม่
ไม่ขัดใจเร่ ร่อนหา หักเข้าใจ
ในปิ่นไพร ก็หาได้ ไม่สิ้นใจ

Happiness is in all works

Son & daughter are always please to serve father & mother.
They never tire by picking vegetables & flowers,
For cooking and decorate their residence.

This is a good habit that good children never bore to serve their parents.

Happiness is in all works, as some said.

Who could find it easily would be an advantage.

Then they've no need to search for it madly,

Because it could be found endlessly even in a wilderness & forest.

ความแก่

ความแก่ น้อยม ย่อมทลึง ทลึงมา
ดั่งคนชรอ ชำนาญก ยี่งควอ, น
ลือชเ่ ใดคเ่ คลางคเ่
กเ่ชย แลนทลึง ทลึงแ ;
ทเ่ชย ยี่งควอ ชำนาญก
ดั่งคนชรอ ชำนาญก ชำนาญก
ดั่งคนชรอ ชำนาญก ชำนาญก
ดั่งคนชรอ ชำนาญก ชำนาญก

Oldness

Oldness make you too weary and uncomfortably.
Like a blind one try to cross a canal uneasily,
By climbed on a bamboo bridge slowly,
With a much of difficulties.

If you don't want to be in such a difficult manner
You must cross over to another bank before getting older,
Be blinded & debt, certainly it would be more easier.
So, Meditating and hurriedly walk on earlier.

ความทุกข์เกิด

Caused of suffering

๑ ความทุกข์ เกิดที่ใจ,
เพราะเห็นผิด เมื่อผัสสะ.

Suffering happenend in mind.

Caused by misunderstanding when feeling

๒ ความทุกข์ จะไม่เกิด,
ถ้าไม่ใจ เมื่อผัสสะ.

Suffering would not be happening,

If no fooling when feeling.

๓ ความทุกข์ เกิดไม่ได้,
ถ้าเข้าใจ เมื่อผัสสะ.

Suffering could not be happenend,

If got understanding of feeling.

พุทธทาสภิกขุ

ความอยาก

Desire

To quench your desires,
Is not by supply all of your needs,
Or fulfill immediately what you required,
But you must kill & destroy it in time.

Let wisdom control your mind instead of passion,
Which it's not hot so much, don't be in question.

But it might be a power to create other useful works & activities,
To complete till finishing them pleasantly.

ว่า ดี

Crazy in goodness

The more you do goodness, the more hell you've got,
If you're too proud in your mind and just want to be a master,
Whom others must be afraid of your power,
And being under your wise commander.

Never did any merit for Nibbhan. (Nirvana)

But just want others to praise you up high,
Blowing you in the wind and couldn't down from the sky.
If these are the only reason for being good, you're such a goodness crazy kind.

అనామనీశా.

- ๑) คนเริ่มแก่ ใจก็แก่ แต่จะรัก
คนแก่บางคน ก็ไม่กลัว, ยังคล้าย "ข้า"
นั้น วัยชรา ช่างคม คนคมมาก
สัจจะจริง อดทน ขำขัน ๔
- ๒) หัวใจยังเยาว์ เห็นชีวิตไม่เมื่อน
ไม่เคยเห็น มันก็ตลก สักวันงาน
คงแก่ใจ ให้คนชรา เกะกะพวกคน
แก่แล้วปรารถนา จะทำอะไร ๑๐, ๑๑
- ๓) หัวใจยังเยาว์ ใจยังเยาว์
สิ่งทั้งนั้น ยังดีแท้ ก็เลยเอา-
ดัดจริต นามใหม่ สามีใจ
ถูกใจแล้ว ยังรัก; ยากใจ-ใจจริง!



Worries

*The more they're getting old, the more worries they carried.
They couldn't leave them behind, it's just like a "silly".
That's a usual habit of a normal mankind,
Who left religion but keep crazy in ego, self and "I".*

*Animals never being in this affair,
Never seen them being worried even such one hair!
Man, please improve your behavior and make it right,
Otherwise, a naughty cat might laugh at you all day & night.*

*Be consciously, mindful and calm,
Clinging on anythings, mind is getting burnt and being harm,
By all worries which were carried on foolishly.
You'll be suffering uselessly, So, just throw away those worries!*

ករណី ២ ទី១

อัน พี่น้อง ท่าน พี่ได้ แต่ มาบสั่ง
 ใช้ พี่น้อง บ้านเกล้า เล้า คอย หัก
 ขริบ พี่น้อง แร่บ คนใช้ คน ดา ยลัว
 ธิษั คะ พัน พี่น้อง ตาร์ โป โผล่ โธ.
 ตัด บ่า ทัง พี่น้อง เกอ โด มี พี่ น้อง
 ไม่ ว่า ดี พี่น้อง พี่น้อง เขา โฉน ?
 ทำ ดี โป พี่น้อง ตาร์ มุข ตาร์ โป
 แก้ว คะ ได้ พี่น้อง ชั่ง ตู ร.

ដឹងដ្បិត ដឹងតែ ដោះហៅអោយ,
 កាត់ដេញដោយ កាត់ដេញ កាត់ដេញ កាត់ដេញ
 កាត់ដេញ កាត់ដេញ កាត់ដេញ កាត់ដេញ
 កាត់ដេញ កាត់ដេញ កាត់ដេញ កាត់ដេញ

๑๕๓๗ ๑๖๖ ๑๖๖/๑๖๖ ๑=๓๓๓๓
 ๓๓๓๓๓๓ ๓๓๓๓ ๑๖๖/๑๖๖ ๑=๓๓๓๓
 ๓๓๓๓ ๓๓๓๓ ๑๖๖/๑๖๖ ๑=๓๓๓๓
 ๑๖๖/๑๖๖ ๑๖๖/๑๖๖ ๑=๓๓๓๓

Dependence

*You could depend on others only in something,
Just like depending on His Majesty, the King.
Or depend on servants & animals' labour,
Still you have to depend on yourself, however.*

*You must do good things, sometime you might get some help from another.
If you're no good, How could you depend on others?
So do all goodness and be self-reliant,
Then, you'll get a permanent independency.*

*You can depend on others only for a while,
By following their teaching or advices.
But you have to do and try best by yourself.
So, you could stand up right and not be felled.*

*Either you fall to be poor or down to hell,
You have to raise yourself up properly,
If not, but just asked others to lift you up, It's impossibility,
Because you'll fall deep inside and die uselessly.*

จากบ้าน - ราววัด.

อันชาวบ้าน ทำงาหม ทำอุมเกียรต
 ลือเลื่องความ เกียรต คนสั้นเลียว
 ลือเลื่องชาวดัด มงขจัด เป้นทำเลียว :
 ลือเลื่องเกียรต เกียรตคาม มงงามธรรม;
 ลือเลื่องมัว เดียววัด วัดชาวบ้าน
 ดอย "เงิม" "งา" "อุมเกียรต" หรือ "ลือเลื่อง" ?
 ลือเลื่องเดียววัด ชาวดัด, วัดลือเลื่อง
 ทำงาหม ทำเลียวได้ เกียรต ;
 ลือเลื่องชาวดัด ยัดยัด มงอุมเกียรต
 ลือเลื่องเกียรต แลนกล คนตอแข
 ลือเลื่องชาวบ้าน เกียรตจ้าน งาหมเลียว
 ลือเลื่องเกียรต ชาวดัด มงงามเลียว;
 ลือเลื่องชาวดัด ชาวบ้าน เป้นชาวบ้าน
 ลือเลื่องชาวดัด เกียรตคาม ลือเลื่อง
 ลือเลื่องชาวดัด เป้นชาวดัด ชาวดัด
 ลือเลื่องชาวดัด เกียรต-คาม ลือเลื่อง

Villagers and Monks

*Villagers work for their happiness, a passionate lives.
That's why they've got big lot of stresses and worries.
Monks aim to get rid of all passions only,
By intend to practice Dhamma without any cravings concerned.*

*So, an equipments to measure villagers,
Are "money", "works", "poor" or "rich"?
But a judgement for monks is,
How much emptiness they've got by practice.*

*If monks intend to involve with passions.
They would be an ugliest cunning liars.
If villagers are idle & lazy workers.
They would be in trouble and suffered.*

*So villagers should earn their lives,
In a proper way of living.
And monks should try hard in Dhamma practicing,
In order to avoid all passions, a peril of life.*

บุญเป็นอะไร.

สิ่งนี้ทั้ง เป็นเหมือน ของเกสรดอกไม้
 ที่ เป็น ขา ก็ ขาด ก็ ขาด
 ที่ เป็น บุญ มีไว้ เพื่ออะไร
 ใช้เป็นคุณ สดุดี ดลใจระแวง,

หรือ ขวัญ มีไว้ใช้ ใช้ไว้แบบ
 กลัวตกแตก ใจสั้น ประหวั่นเนื่อ
 ไร่กันเกลื่อ ใจจะต้อ, ขาดเกลื่อ
 บุญเหมือนเรือ มีไว้ใช้ ไปในนิพพาน

มีไว้เพื่อ ไว้ประคับ ใจสอหร
 ภัยอันตราย แบกไป ทุกสถาน
 หรือ คอยล่อ ไปในใต้อา โศภณ
 ไม่เคยข้าม ใจในนิพพาน เสียตายเรือ ๑

What is a "merit"

Among those scattering things,
 "Sin" should be clean up and left outside.
 "Merit" should be picked up for utilize.
 As useful and comfortable vehicles as car or vessel.

Servants are for serving not for bearing,
 And be afraid of falling or worry of breaking.
 As salt is for eating but not for worshipping.
 So "merit" is just like a ship for sailing directly to "Nibbhan*".

It's not a luxurious vehicle or an ornate ornaments,
 Neither for showing & holding to any places.
 Nor for sailing loftily & idly in this large mazy world,
 But never want to sail across to "Nibbhan" because deploring of losing the vessel.

* Nirvana = Cool & calm time, peaceful life's destination

What's the meaning of an "Extra white" ?

Which is worse than non-extra white, so kindly select wisely.

ไปนอนอยู่ ด้วยจิตว่าง

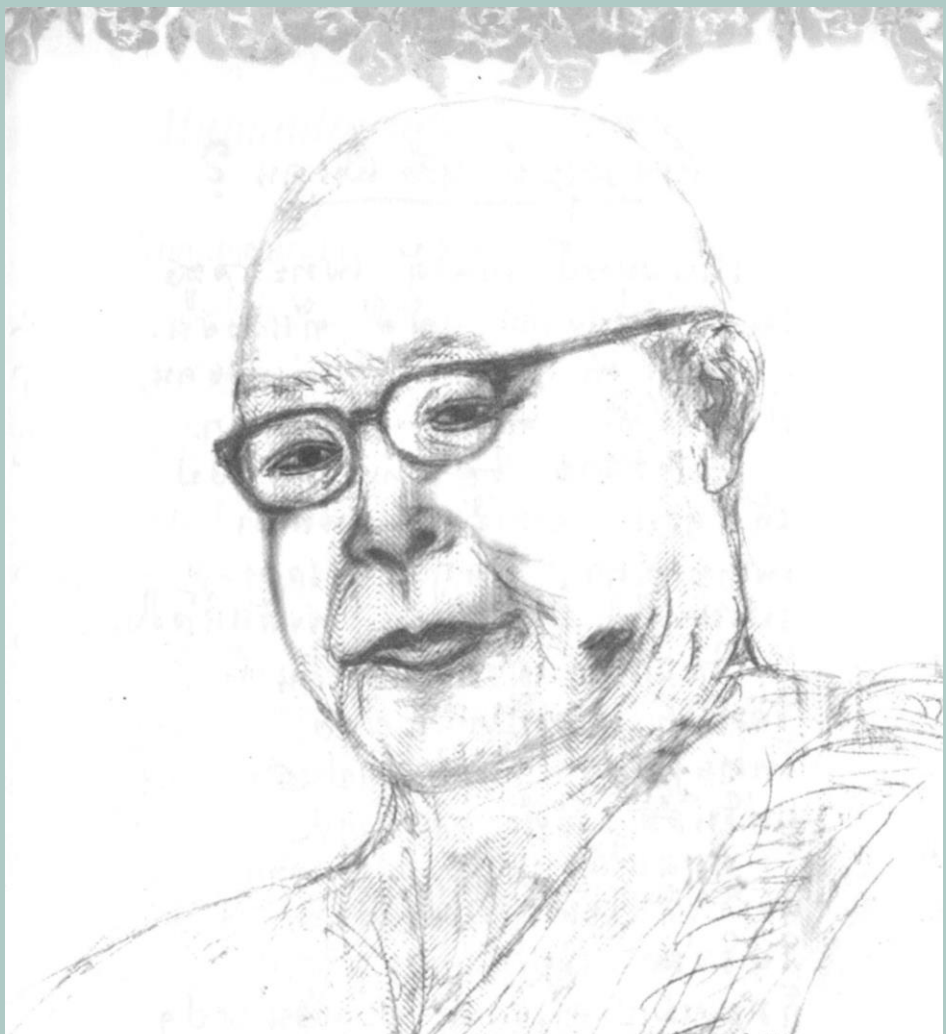
ปล่อยงาน ปล่อยหนี้ ด้วยจิตว่าง
 ปล่อยผลงาน ปล่อยความสำเร็จ ปล่อยชื่อเสียง
 ปล่อยลาภยศ ปล่อยความมั่งมี ปล่อยพระภิกษุ
 ปล่อยเสรีสุขสิ้น แล้วในครั้น แต่หัวใจ

ท่านผู้ใด ว่างได้ ตลอดมา
 ไม่มีทั้ง ทุกข์ทั้ง สุข หมดหมดสิ้น
 "ศีลปะ" "โพธิ์" หมดสิ้น
 เป็น "เศรฐ" นี้ ใครคิดได้ สบายใจ ๗

Being by "Voided Mind"

Do all works by "Voided Mind",
 Devoted all successes to voidness too.
 Eating (living) with voidness like monks do,
 Already died before really die,

Whoever be as void as mentioned,
 Never be suffered or sorrow at anytime.
 The "Art" of this life-style,
 Is a trick of those derived peace & happiness.



Kosum, the lotus... Dhamma practice...in honor & faithfully respect to...

Tharn Ajarn Buddhadasa Bhikkhu (Buddhadasa Intapanyo)

เป็น อย่างไร ไม่ให้ทุกข์ เป็นสุขยิ่ง
อยู่ ที่จริง ต่อตัวเอง น่าเกรงขาม
ด้วย ดวงจิต ส่องใส หัวใจงาม
จิตว่าง ตาม พุทธะ นานิรม

To live without suffering, be happy.
Be true to yourself, respectfully.
With virtuous, glorious & beautiful heart,
"Voided Mind" as Buddha's advice is primely smart

โกศล สุขธาร
โกศล สุขธาร

Kosum
Dr. Kosum Sukthaworn
Translated by Kannieratn Sukthaworn

"Humanitarian" or "Human" ?

*"Humanitarian" is the one with Virtuous Mind,
Like a peacock has a beautiful feathers' shine.
To be just "Human" with Unvirtuous Mind,
Is useless for being born.*

*Clean, Clear and Calm Mind,
Belongs to the so called "Humanitarian",
Who doing, speaking righteously at all time,
Thus find prosperous joy & happiness every nights & days.
Anyone who has Dirty, Dark and Lustful mind,
Should be called as "haunted ghost".*

*Because of the wrong speaking, doing,
And always cling to defilements & bad things.*

*Beware, If you don't want to be down.
Try immediately to raise your mind,
Up high before dying. Don't hesitate!
This is the glorious prospect of being born as "Humankind".*

Buddhadasa Intapanyo

มีมันไหนไหน

ต้อ๖ เว้นเกิด เว้นตาย ตามบุญตาม
 เมื่อไร งาม ชามแท้ ไม่แรงเย็น
 ไม่ต้อ๖เกิด ไม่ต้อ๖ตาย สบายครั้น
มีมันไหน! ใตฺรนาพม จมก้นเอย ๗

It's only this

Forever born, forever die, for many times by merits & sins
 Whenever you realize the utmost truth of real Dhamma, no more changing
 Never born, never die, it would be so fine.
 There's only that! Who can find, end up all.

อะไรก็ไหน

อัน ความงาม มีอยู่ตาม นมฺพชกณ
 อัน ความดี อยู่ทุกที่ สละเย็น
ความเย็น พระ อยู่ก็เพียร บวชเวรณคร
พ้นพ้น ต้อ๖ อยู่ก็ตาย ก่อนตาย เอย ๗

What - where

Beauty is around the corpses.
 Goodness is at all the sacrifices.
 Monk's duty is Dhamma's practicing concentrately. (trying hard to leave all defilements
 Nibbhan (cool & calm time) is being dead before really dead.

ฉบับ สังฆาร.

“สิ่งนี้เกิด ปรารถนา ไม่เที่ยงแท้!
เกิดแล้วก็ เปรี้ยว เป็นธรรมดา

อุปฺปตฺตํ อวสฺสํ สํสํสํ
สมฺมกฺโข ฌเณ สํสํสํ ฌเณ
เป็นเช่นนี้ ภัยพิบัติ อยู่ตลอดเวลา
ใครจะว่า อยู่นานหรือ ไม่พ้นทุกข์

เมื่อ อุปฺปตฺตํ สํสํสํ แล้ว
ก็สุขแท้ คือสงบตามปรารถนา
ไม่ปรารถนา ตัดตนละใจ สักขัตติย
ชีวิตดับ หรือไม่ดับ ไม่เป็นอะไร ๑

Body ended.

A-nij-jja Wat-ta-Sang-kha-ra ; -

"All conditioned things are impermanent.!"

U-pa-tha wa-ya-Dham-mi-no ; -

After happening then changing it's just a normal event.

Upp - pat - shi - ta - wa Ni-rut-shan-ti ; -

It was born, grow & then die (beginning & ending) in such a short time.

This cycle is turning on and on, frequently,

Never listen to any request from anyone.

Te-sang Woo-pa-sa-mo Suk-kho, means,

The real happiness is to stop all causations of emotions.

Being without "self" or any passions.

No matter, whether life might be ended or not.

ความตายไม่มี

โองาพพระพุททาสภิกขุ

ความตาย เป็นภัยใหญ่หลวงที่คุกคามคนธรรมดาสามัญทุกคน ความตายทั้งทางกายและทางวิญญาณ เป็นจุดรวมของความกลัวทุกชนิด กลัวเสือ กลัวงู กลัวผี กลัวโรค กลัวเจ็บ กลัวถูกออกจากงาน กลัวถูกตัดเงินเดือน กลัวเสียชื่อเสียง กลัวความลำบากยากจน ตลอดถึงความกลัวอย่างอื่น ย่อมรวมอยู่ที่กลัวตายตามธรรมดาหรือตายอย่างไม่มีเกียรติเป็นที่น่าอเนจอนาถ ซึ่งเป็นการตายในแง่ทางศีลธรรมหรือทางวิญญาณ ถ้าเกิด ไม่กลัวตายเสียอย่างเดียวเท่านั้น คนเราก็แทบจะไม่กลัวอะไร เอาเสียทีเดียวและจะเป็นอยู่ ด้วยจิตใจที่สงบร่มเย็นแสนที่จะเย็น เพราะฉะนั้นการชำระสะสางปัญหายุ่งยากอันเกี่ยวกับความตายหรือการทำให้ความตายกลายเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายไปเสียก็ตามย่อมเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ถ้าใครทำได้ถึงที่สุดก็ทำให้ชีวิตนี้ มีแต่กำไร ไม่มีทางขาดทุนเลยผู้ที่รู้สึกกว่า **"ความตายไม่มี"** นั้นนับว่าเป็นคนมีบุญอย่างสูงสุด

เราควรจะทำอย่างไร กันเล่า ความตายจึงไม่มี หรือมีค่าเท่ากับไม่มีสำหรับเรา ? ความรู้สึกว่า **"ความตายไม่มี"** นั้นอาจมีได้หลายลักษณะด้วยกันหรือมีทางเกิดมาจากสาเหตุต่างๆ กัน แต่ก็ล้วนทำให้ไม่มีทุกข์ด้วยกันทั้งนั้นตามมากตามน้อย ตื้นลึกหนาบางกว่ากัน ทั้งนี้ย่อมแล้วแต่ว่ามูลเหตุที่ทำให้เกิดความรู้สึกอันนั้นมีอะไรเป็นมูลฐานที่แท้จริงคือมาจาก สัมมาทิฏฐิหรือมิจฉาทิฏฐิ และแม้ว่าจะมีมูลมาจากสัมมาทิฏฐิแล้วก็ตามก็ยังมี ความตื้นลึก หนาบางสูงต่ำกว่ากันเป็นระดับๆ ไปอยู่นั่นเอง

โจรใจฉกาจหรือสัตว์ที่กำลังเมาเมามัวด้วยโทสะหรือราคะก็ตาม ย่อมไม่รู้สึกในความตาย ไม่กลัวตายและตายลงไปได้อย่างไม่มีความทุกข์ ข้อนี้เองเป็นการง่ายที่แม่ทัพหรือขุนพลอาจจะปลุกกำลังใจทหารหนุ่มของตน ไม่ให้กลัวตายได้โดยง่ายตายที่สุด : ปลุกด้วยราคะหรือโลภะในการที่จะปล้นเอาสตรีมาเป็นของตนหรือด้วยความเห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติ บรรพบุรุษ หรือเกียรติของตนเองก็ตาม ; ปลุกด้วยโมหะโดยให้มัวเมาในทฤษฎีบางอย่าง เช่น ความตายไม่มี เพราะอาตมฉันเป็นสิ่งไม่ตายหรืออาตมฉันไม่อาจถูกฆ่าล้าง หรือทำให้เปลี่ยนแปลงก็ตามทั้งหมดนี้ล้วนแต่ทำให้ไม่รู้สึกกลัวตาย หรือความตายไม่มีด้วยกันทั้งนั้น ; หากแต่ว่าความรู้สึกเช่นนี้ยังหนา

ไปด้วยกิเลส หรือมิจฉาทิฏฐิตามมากตามน้อยนั่นเอง เราควรจะพิจารณากันถึง **"ความตายไม่มี"** ที่ละเอียดยะตีสุมขึ้นกว่านี้เพื่อความตายที่ไม่ตาย ที่เยือกเย็น ไม่เป็นของร้อนเลยกันต่อไป

โดยอาศัยสัมมาทิฏฐิ แม้ที่ยังเป็นโลกียะ คือความเชื่อกรรมว่า บุญมี บาปมี ชั่วมี ดีมี นรกมี สวรรค์มี ดังนั้นเป็นต้นก็สามารถทำให้เกิดความแน่ใจในการที่จะเป็น ผู้ที่มีความรู้สึกว่า ตนเป็นคนที่ทำสิ่งต่างๆไว้ดีแล้วสำหรับต่อสู้กับความตายหรือการ ไปสู่ปรโลกความตายเป็นเพียง **"การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นกว่าเดิม"** สิบไปเท่านั้นไม่มี อะไรที่น่ากลัว ; ย่อมเป็นการดีกว่าที่จะทนทรมานอยู่ในร่างอันคร่ำคร่าหรือเจ็บป่วย นำทุเรศนี้เป็นไหนๆ ตลอดเวลาที่ผลกรรมหรือบุญบาปยังมีอยู่เราก็ยังต้องเวียนว่าย ไปไม่มีที่สิ้นสุด เรามีโอกาสที่จะทำให้ดีหรือสูงยิ่งขึ้นไปโดยอาศัยร่างกายใหม่ที่ดีกว่าเก่าและจิตใจใหม่ที่ดีกว่าเก่า การตายจึงเป็นเพียงการเลื่อนชั้นให้สูงขึ้นไปของผู้ที่มีความดีอันตนได้กระทำไว้แล้วจริงๆ

เมื่อบุคคลนั้น มีความรู้สึกอยู่แต่ความดี ความงาม ความถูกต้อง หรือความ ยุติธรรมเป็นต้นของตนอย่างโชติช่วงอยู่ภายในใจแล้ว; เขาก็สมิ่ร่างกายลืมนความตาย เสียโดยสิ้นเชิงยังคงเด่นอยู่ในใจแต่ธรรมที่ตนยึดถือเอาเป็นตัวตนแล้วเกิดความรู้สึก ว่าตนไม่มีความตายเอา เสียจริง ๆ ร่างกายกลายเป็นสิ่งที่เล็กน้อยเกินไปหรือถึงกับ เป็นสิ่งที่มิได้มีอยู่ มีอยู่แต่จิตใจที่ประกอบด้วยธรรมอันไม่รู้จักตาย จึงไม่มีความกลัว ตาย หรือมีปัญหาใดๆอันเกี่ยวกับความตายทั้งหมดทั้งสิ้น ; โรคภัยไข้เจ็บก็เกิดกลายเป็นของไม่มีความหมายไปตาม ; ในที่สุดบุตรภรรยา ก็กลายเป็นสิ่งที่ไม่ต้องห่วงใย หรือไม่มีน้ำหนักกดทับจิตใจ แม้ในขณะที่จะต้องแตกดับจากกัน เพราะความตายก็ **"ไม่มี"** สำหรับเขาเหล่านั้นด้วย ความรู้สึกเช่นนี้อาจเกิดมิได้ ทั้งในกรณีเกี่ยวกับ ลัทธิศาสนาและไม่เกี่ยวกับลัทธิศาสนา แต่เมื่อเกิดผลดีและมีคนนิยมทำตามมากขึ้น ก็ย่อมจะกลายเป็นลัทธิศาสนา หรือลัทธิใดลัทธิหนึ่งขึ้นมาเอง

เนื่องจากจิตเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตนมันจึงเปลี่ยนไปตามสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อม ที่กล่าวนั้น ก็ไม่มีอะไรมากไปกว่าความคิด ความรู้ และความเชื่อที่ได้รับเพิ่มมากขึ้น ทุกวันจนกว่าจะแตกดับ สิ่งแวดล้อมเหล่านี้เองที่นำจิตไปสู่ความเป็นมิจฉาทิฏฐิ หรือ สัมมาทิฏฐิในระดับต่างๆกัน สัมมาทิฏฐิแต่ละระดับก็เป็นอุปายทำจิตให้ประสบความสำเร็จ ราบรื่นได้โดยควรแก่ระดับของตนๆ ในเมื่อมิจฉาทิฏฐิทำให้เกิดได้แต่ความบ้าคลั่ง

ระส่ำระสายหรือบ้าบิ่นเป็นอย่างสูง เมื่อจิตได้รับอุบายที่ดี ในทางความเชื่อหรือทางสติปัญญา ก็สามารถทำให้เอาชนะการคุกคามของความตายได้โดยไม่ต้องสงสัย

อุบาย เป็นเครื่องเรื่องปัญญา ที่สามารถทำจิตให้อยู่เหนือความตายโดยเด็ดขาด จริงๆนั้นต้องเป็นเรื่องสัจธรรมหรือปรมัตถธรรมโดยตรงและถึงที่สุดด้วย ฉะนั้นจึงตกเป็นหน้าที่ของสัมมาทิฐิขั้นที่เป็นโลกุตตระหรือโลกุตตรปัญญา ที่สามารถมองเห็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ สุนฺณตาอยู่โดยประจักษ์

การเห็นความเป็นอนัตตาของนามรูป ได้ทำให้เห็นความไม่มีตัวตนของจิตเองมีแต่นามธรรม ซึ่งสักว่าเป็นธรรมชาติธรรมดาตั้งอยู่คู่กับรูปธรรม ซึ่งก็ไม่มีตัวตน อันแท้จริงยิ่งยิ่งขึ้นไปกว่านั้นอีก

ความเกิดดับเป็นเพียงกระแสของการไหลเวียนเรื่อยไปจนกว่าจะหมดเหตุหมดปัจจัย เราเข้าใจว่ามีคนเราที่เกิดที่ตายก็เพราะความเข้าใจผิดในข้อนี้ แม้ที่สุดแต่ความเกิดดับของจิต ซึ่งโดยปรมัตถ์ จัดเป็นการเกิดตายที่ถูกต้องนั้นก็ยังมิใช่การเกิดการตายอยู่นั่นเอง เป็นเพียงการไหลเวียนของสิ่งที่เป็นเพียงธรรมชาติ เพราะอำนาจของเหตุปัจจัย **ความหมดเหตุหมดปัจจัยแห่งการไหลเวียนที่แท้จริง มีมูลมาจากการเห็นสุนฺณตา** คือความที่นามรูป หรือสิ่งทั้งปวงเป็นของว่างจากตัวตนโดยสิ้นเชิง ข้อนี้ทำให้เห็นความไม่มีการเกิด ไม่มีใครเกิด มาเสียตั้งแต่แรกแล้ว จะมีใครตายได้อย่างไร เพราะฉะนั้นความตายจึงไม่มี เพราะว่าการเกิด หรือการตั้งอยู่อย่างใด ก็มิได้มี การเห็นอย่างนี้ไม่เพียงแต่ทำให้การเกิดตายตามความหมายธรรมดาหมดความหมายไปอย่างเดียว แต่ได้ทำให้ความเกิดดับของจิตที่กำลังเกิดอยู่พลอยหมดความหมายไปด้วย จิตจะเกิดดับอยู่อย่างไอก็ไม่มีความรู้สึกที่เราคิด, เรารู้สึก, เราดีใจ, เราเสียใจหรือเราทุกข์เราสุข ในที่สุดแล้วความรู้สึกว่าความตายจะมีมาแต่ไหนการเห็นสุนฺณตาทำให้ไม่มีตัวตนเราหรือตัวตนของใครเลยมีแต่ " **สุทธธมฺมา ปวตฺตนติ-ธรรมชาตึลลวันฯไหลไป**" จิตไม่มีความรู้สึก ว่า เราเกิดขึ้น เรามีอยู่ เราดับไป ฉะนั้นจึงไม่มี "ความตาย" ความตายไม่มีสำหรับจิตที่มองเห็นสุนฺณตาอย่างถูกต้อง

ทำไมจึงต้องใช้คำว่า**"อย่างถูกต้อง"** ทั้งนี้เพราะเหตุว่าสุนฺณตาที่ไม่ถูกต้องคือเป็นมิฉฉาทิฐิอยู่อย่างหรือไม่ตรงตามหลักของพระพุทธศาสนาก็ยังมีอยู่ ลัทธิบางลัทธิถือว่าจิตเป็น **"สิ่งอมตะ"** คือไม่รู้จักตาย ตายแต่ร่างกายแล้วจิตไปหาร่างกายเอาใหม่ ลัทธิเช่นนี้ไม่ใช่พุทธศาสนาและขัดต่อหลักที่จะพูดว่ามีแต่การเกิดและการตั้งอยู่

แล้วจะให้มันไม่มีดับ หรือตาย ; นั้นน่าขบขันจิตก็เวียนไปในวงของการเกิดขึ้น-ตั้งอยู่-ดับไปเรื่อยไป จนกว่าจะหมดเหตุหมดปัจจัยก็แล้วกันตลอดเวลานั้นไม่มี "เรา" ลักษณะเดียวเมื่อเห็นความไม่มีเราอย่างนี้แล้วจิตจะดับหรือกายจะดับไปชั่วขณะหนึ่งตามอำนาจของความเปลี่ยนแปลงความตายก็เป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่ดี เพราะความตายเป็นเรื่องที่เรียกว่า "เรา" ต่างหาก

สำหรับสิ่งอมตะนั้นหาใช้จิตไม่ มันเป็นสิ่งธรรมชาติธรรมดาฝ่ายตรงกันข้ามอีกฝ่ายหนึ่งและจะเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ต่อเมื่อจิตหมด "เรา" แล้วจริงๆ เท่านั้นเพราะมองเห็นสิ่งสิ่งนี้เองที่ทำให้ยอมมองเห็นชัดฝ่ายข้างนี้ว่า จิตมีใช้ตัวของจิตหรือของใคร; จิตเป็นเพียงธรรมชาติที่ไหลเวียน ในเมื่อสิ่งอมตะเป็นธรรมชาติฝ่ายที่ไม่ไหลเวียนในพุทธศาสนาจึงไม่มีจิตอมตะ อย่างจะมีได้ก็แต่เพียงจิตที่รู้แจ้งในสิ่งซึ่งเป็นอมตะแล้วตัวจิตเองก็หมดความเป็นตัวเรา เพราะจิตกลายเป็นเพียงธรรมชาติไปเหมือนกับสิ่งทั้งหลายทั้งปวงโดยเสมอกัน จิตที่ลุดถึงความรู้อันสูงสุดเช่นนี้ย่อมรู้ว่า"ความตายไม่มี" โดยแท้จริงและแถมยังรู้จัก "สิ่งที่ไม่รู้จักตาย" จริงๆ อีกด้วย แล้วความตายจะมีมาแต่ไหน ?

บทความนี้อาจจะต้องเก็บไว้อ่านเล่นเวลาว่างสวดจึงจะเป็นผลดีก็เป็นได้ แต่ถึงกระนั้นก็ยังจะต้องคิดทบทวนกันหลายหนหรือถึงกับทบทวนเรื่อยๆ ไปไม่มีหยุดจนกว่าจะเห็นว่า "ความตายไม่มี" แล้วโดยแท้จริง ทั้งนี้เพราะว่าความรู้สึกว่า "ความตายไม่มี" นั้นมีอยู่หลายชั้นหลายระดับดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มันมาจากความบ้าเลือดบ้าบิ่นก็เป็นได้, มาจากมิจฉาทิฐิเรื่องอนัตตาก็ได้, มาจากความเชื่อที่ดิ่งถึงที่สุดก็ได้, และมาจากสัมมาทิฐิชั้นโลกียะหรือโลกุตระก็ได้ แล้วแต่กรณีและให้ผลต้นลึกหนาบางต่างหาก

ความตายไม่มีต่อเมื่อความเกิดไม่มี ความเกิดไม่มีก็เมื่อตัวเราไม่มีถ้าคิดจากหลักอันนี้ก็เป็นเพียงความตายที่ไปซ่อนเร้นหลบมุมอยู่ในที่แห่งใดแห่งหนึ่งเท่านั้นเองหาใช่ "ความตายไม่มี" อย่างแท้จริงไม่; ยังไม่อาจดับทุกข์ได้โดยเด็ดขาดเลย "ตัวเรา" คู่กับ "ความเกิด" "ความเกิด" ก็ต้องคู่กับ "ความตาย", หมดตัวเราจริงๆ เท่านั้นความตายจึงจะไม่มีอย่างแท้จริงเช่นเดียวกัน

THERE IS NO DEATH

Death is the great peril to man. There are death of the body and mind, including spiritual death. Death of all sources, originates from fear, every kind of fear, fear of snake, tiger, ghost, diseases, injuries, or being sacked out of work, and debit of the salary etc. These are the real sources of fear to die without honor including dying in the spiritual and moral death. We shall not be afraid of any thing if we are not afraid of death and shall be living in tranquility and cool very much. So in solving all the problem of death or to make the death meaningless is very interesting. If Someone can do the most out of it, life shall be really beneficial. There is no loss. **One who realized that there is no death is the most merit one.** How can we do for the no death or deathless for our highest prices?

The sense that "**there is no death**" may be worried or originated from many sources but all are suffering, according to the causes of many variations, which may be deep or shallow. The source of such feeling comes from varied causes of right understanding or wrong understanding. The cruel robber or the fierce animal rage with anger or desire will not be fear of death and can die without suffering. With this reason, the army commander or the general may stimulate the soldier to fight without fear of death, to raise sensual desire with erotic sex or covetous robbing the women to be possessed, to the pride of the nation, to the ancestor or even for their own honor with great aversion and resentment, revenge, boiling up the emotion or enraging with delusion, fanatic in many theories such as no death because the self (attaman) is deathless. The self could not be cut off or divided. All is the sense of not fearing of death or there is no death. But such, a sense is

full of defilement (kilesa) or wrong understanding accordingly. We should consider the deathless in more detail. For the death which is not death in calm consideration later on.

Right understanding in the mundane level which believes that there is heaven and hell as generally practiced to have wholesome deed and unwholesome deed still be able to be certain that one has done something good to fight against the death or to the under world, **Death is only a change to the better, nothing to be afraid of.** Thus it still be better to be suffered in the old body or to be ill in the diseased condition. Through the wholesome and unwholesome deed we still go around the unfinished cycle of birth and death. We have the chance to do any thing better by living in the new body to be better than the old one and also the new mind of the better one. **So death is only the promotion of the one who has done good.**

When we are feeling merely the goodness and righteousness or justice in our illuminated heart we shall forget this body and death is completely invisible.

Indeed there is no death in the sense of this body, still being clung to. This body is really too small to be impressed as being present. There is merely Dhamma which is immortal. Therefore it is no fear of death or any problem concerning the death. All ailment turns to be meaningless and finally children or the partner are not to be worried of. The feeling of no suppression of the heart that is to be separated by dying will not effect such a people. This may be concerned with any or not religion but the benefit of the idea and conformity may turn to be a religion or cult or sect later. Mind is formless. So it changes according to the environment. These so called environments are nothing more than the thought, the knowledge

and believe which have been accumulated every day until we die. This environment leads our minds unto right understanding or wrong understandings in various levels. Such level of right understanding has the propriety of each one which is the quality tranquilizing the mind.

Wrong understanding is the cause of all insane confusion or even the extreme madness **when faith and wisdom generated in our mind of righteousness, death is undoubtedly overcome. The supreme knowledge to push the mind over the death is the utmost truth, reality or absolute truth.** Thus is the righteousness which discernment grows and sees the impermanence (anicha), unsatisfactoriness (dukkha) and nothingness or exactly emptiness (anatta).

Discernment of the voidness of the name and form leads to the clarification of formless mind in the sense of ordinary nature together with the body form. All is void of name and form. Birth and death is only the current cycle flowing on until the end of causation. We see as we are after birth and death of the mind in the absolute truth which is the real birth and death has not been regarded the true birth and death. It is merely the cycle of natural process following the causation.

The cessation of all condition comes from the discernment of emptiness (voidness). It is the truth of form and name (nama-rupa) totally voided from selves. This is the ultimately internal visualization (insight) of the no-body form. Then how can any body die? Therefore there is no death because there is no existing birth and death. Following this discernment not only there is no death, no existence, but also the birth and death of the mind is relevantly meaningless. Eventually the birth and death of the mind all the time causes no effect of the feeling of, we think, we feel, we are happy or sorry. Then how can we feel the death somewhere, somehow.

Seeing voidness distinctly makes us feel empty, void of selves or any body-selves. Only the pure nature that revolves (Sutti-Dhamma Pa wat-tan-ti) on and on, mind itself, never feels that we are born, we are existing, we are extinguishing. **So there is no death. Death is not existing for those who see Sunyatta (Emptiness) correctly, righteously.** Why using the word "**righteously**" because there are some wrong understanding in some sect or some cult which believes in the "**Immortality**", which shall never die.

Death is only in the body form. Mind (spirit) finds out some form. In such a cult is not Buddhism and is against the law of genesis. It is humorous when it is born, existed but not died. Mind usually flows on in the cycle of birth, existing, and death until the end of causation. Along this cycle there is no "**we**" in any instance. When we see the "**no selves**" in this discernment through the flow of change of mind and body. The death is not there. While death is there when "**we**" are there.

The "**Immortal**" is not mind. It is the ordinary nature opposit to the other nature and only the no Self-mind can see this "**Immortal**". Distinction of the discernment implies the seeing of no self mind not belonging to someone or the mind itself. Mind is only the true nature of fleeting, flowing, cycling. But the "**Immortal**" is the nature of not flowing. **So in Buddhism there is no "Immortal".** It can only be said that the mind discerns the "**immortal**". The mind itself has no meaning of ourselves. **The mind turns to be a natural process as all thing. The mind which penetrates through this pinnacle usually knows "the no death" discernmently and still further more, knowing the "Immortal" too. Hence, how can the death come ? !**

This writing may be read at the death of the night. Even then it should be thought many time continuously, endlessly until the

revelation of the "**no death**" is truly discerned. Because of many level of idea concerning the "**no death**" as mentioned before. This Idea of "**no death**" may come from the fanatic thinking, risky adventure, also from wrong understanding of the voidness. It may come from the ultimate faith or even from the mundane level of right understanding or the supra mundane righteousness, according to each incidence.

There is no death when there is no birth. There is no birth when there is no self. Missing from this principle it is only the death which merely hiding in some corner. Then it is not the true "no death" which absolutely releases the suffering. **Ourself** is with the birth. The birth is with the death. Merely true extinction of ourself death is no more.

BUDDHADASA INTAPANYO

10 August 2502 (BC)

Translation from Thai Version

By DR.KOSUM SUKTHAWORN

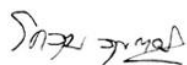
14 JAN 2541 (BC)/(14/1/1998)

SUAN MOKKH INTERNATIONAL

Meditation Centre, Chaiya, Suratthani, Thailand.

เต่าทอดหัว

เต่าทอดหัว ทอดหาง ขลังได้คิด ช่างทำจิตต์ แยกขยล ฌณณาย
 เหมือนคนทอด หัวอยู่สบาย ไม่เหนื่อยหน่าย ในชีวิต จนปลื้มปลง
 หากหลงตน ดีชั่ว มัวเมาอยู่ ตัวของกู ก็ยังโต โง่ไม่หาย
 จะให้ดี ต้องหมดกู อยู่แต่กาย ถึงที่หมาย นิพพานแล้ว ไม่แคล้วเฮย



Turtle keeps its head

Turtle keeps its head & tail, what does it mean ?

I wonder & think that the turtle is so wise & keen.

Just like a humble, selfless man who could control his mind.

Never been tired but enjoyed his peaceful lifetime, till die.

If he did crazy in "self", goodness or badness,

His ego would grown up then he would be a fool of endless.

So, "no self" is the best way to live his life,

For reaching the destination "Nibbhana", a cool & peaceful time.





โมกขพลาราม ไชย

๑๓ มิถุนายน ๒๕๑๔

ธรรม พร และเมตตา แก่ คุณหมอกโกสุม

จดหมายลงวันที่ ๔ มิย. ได้รับแล้ว ขอแสดงความยินดีอนุโมทนา ในเจตนาทั้งกล่าว
นั้น และพร้อมที่จะช่วยเหลือ ในสิ่งที่ช่วยได้.

แต่ยังเป็นห่วงอยู่ว่า คุณหมออาจจะเข้าใจผิด หรือไม่ทราบอะไรเสียเลย ในบางสิ่ง
บางอย่าง เกี่ยวกับการไปอยู่ที่สวนโมกข์, และอาจนำมาซึ่งความผิดพลาด, เช่น
การกินอยู่ชนิดต่างๆ อาหารอย่างอาหารนักโทษในเรือนจำ หรือพลทหารในโรงทหาร
ในแบบที่เรียกว่า กินข้าวจานแมว อาน้ำในคุก เป็นอยู่อย่างตายแล้ว ฯลฯ

ชวนกันเลิกละสิ่งเสพติด นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป,

ไม่มีการเรียนนักธรรม หรืออะไรแบบสำนักเรียน, ไม่มีการสอนวิปัสสนาหรืออะไรตาม
แบบสำนักต่างๆ, มีบ้างเพียงปฎิภาสน์เท่านั้น ทุกคนต้องปฏิบัติของตนเอง, เพราะตามหลักการ
เดิมแท้จริงนั้น เพียงแต่จัดสถานที่ ไว้ให้สะดวกแก่ผู้ที่เลาเรียนไป อย่างเพียงพอแล้ว ไปอยู่เพื่อปฏิบัติ
ของตนๆ ไปตามพอใจ, นอกจากนี้ ก็เป็นพวกที่ช่วยทำงานช่วยเร่งเร้าแรง มากกว่า,

ตามที่กล่าวมานี้ เป็นสิ่งที่คุณหมอจะต้องพิจารณาๆ อีกครั้งหนึ่ง, เพื่อจะได้ไม่ผิดพลาด,

ธรรม พร และเมตตา

คุณหมอ ธรรม พร.



Mokhabhalarama Chaiya,

June 13, 2518 B.E.

Dhamma, Blessed & Kindness to Dr. Kosum,

Already received the letter dated June 4, with pleasure & felicitation in that good will and ready to help in anything I could do.

But still have some worry, if you may misunderstand or know nothing about staying in Suan Mokh which might disappointed you, such as;

Low profile of eating & living. Food is just like for prisoner or soldier in training camp. As it's called; "Eating rice in a cat plate, bathing in a narrow ditch, living as already dead." etc.

Persuading each other to stop and left all narcotics, even cigarette.

No Dhamma learning courses. No teaching of "Vipassana" (concentrate meditation) or anything else like others academy.

There's only some advices and discussion. Everyone has to practice by oneself. As the original and real principle here is to support just a sufficient place for anyone who has learnt & practiced enough, to stay and practice more as he like. Besides, there's only people who help working by their labour, mostly.

As described are all you have to reconsider, in order to avoid any disappointment.

Dhamma, Blessed & Kindness,

Buddhadasa Intapanyo

Buddhadasa Intapanyo

ถาม อันใดไม่หาบซึ่งตรึงในจิต

อยู่ เป็นนิมิตวันตรณอันหา

ที่ ไม่ผันรณจวนจิตจนติดตา

๘ หลอกหนาโอใจเราไม่เข้าที่

ติ เท่าใดใครเล่าเขาจะรู้

อยู่ ที่ใจตัวสูติให้เห็น

ที่ มีอยู่เป็นอยู่ดูให้เป็น

ละ แล้วเย็นสุขสันท่มั่นใจ

พระ ที่แท้แนบจนคืออริยะ

อยู่ เพราะละหมดสิ้นอินทรีย์ปัทม

ที่ หลงติดยึดติดกันทั่วไป

จริง เพราะใจแจ่มแจ้งด้วยแสงธรรม

นิพพาน จึงมิได้ในดวงจิต

อยู่ อย่าง คิด รู้ ละ ได้ ไม่ถลำ

ที่ตาย สิ้น คือกิเลส เลศครอบงำ

ก่อนตาย ขำ เย็นฉ่ำชื่น ตื่น เบิกบาน

เป็น ชีวิต ที่ดีงาม ล้ำประโยชน์

อยู่ อย่างโกรธ โลก หลงใหล ใจสุขสานต์

ด้วย ปัญญา สมาธิ ธรรม ศีล ทาน

สติ เป็น ป้อมปราการ ด้านทุกข์เอย

ถาม อันใดไม่หาบซึ่งตรึงในจิต

อยู่ เป็นนิมิตวันตรณอันหา

ที่ ไม่ผันรณจวนจิตจนติดตา

๘ หลอกหนาโอใจเราไม่เข้าที่

ติ เท่าใดใครเล่าเขาจะรู้

อยู่ ที่ใจตัวสูติให้เห็น

ที่ มีอยู่เป็นอยู่ดูให้เป็น

ละ แล้วเย็นสุขสันท่มั่นใจ

พระ ที่แท้แนบจนคืออริยะ

อยู่ เพราะละหมดสิ้นอินทรีย์ปัทม

ที่ หลงติดยึดติดกันทั่วไป

จริง เพราะใจแจ่มแจ้งด้วยแสงธรรม

นิพพาน จึงมิได้ในดวงจิต

อยู่ อย่าง คิด รู้ ละ ได้ ไม่ถลำ

ที่ตาย สิ้น คือกิเลส เลศครอบงำ

ก่อนตาย ขำ เย็นฉ่ำชื่น ตื่น เบิกบาน

เป็น ชีวิต ที่ดีงาม ล้ำประโยชน์

อยู่ อย่างโกรธ โลก หลงใหล ใจสุขสานต์

ด้วย ปัญญา สมาธิ ธรรม ศีล ทาน

สติ เป็น ป้อมปราการ ด้านทุกข์เอย

Beauty of anything or anyone has never been impressed.
 Is it could be immortal as we requested ?
 In a beautiful one whom we fascinated and desired.
 Corpse exactly it is. Please don't be a fool or crazy in mind.
 Goodness how much do you have? no one knows. It certainly,
 Is only you who realize, so, watch it carefully & thoroughly.
 In something what you've got & been, please clarify.
 Sacrifice will light up and cool over your mind.
 God infact is of course, the enlightenment,
 Is the real one who sacrifice all kinds of content.
 In something which somebody was wrongly grasping in sometime.
 Truth would be revealed when "Dhamma" lightened up in mind.
 Nibbhan will happen in mind then. Absolutely that
 Is to live wisely with a thought of sacrifice.
 Dying rightly is all sin, passion & desire had already died while we're living.
 Before dying in reality, consequently, you'll get a cool lifetime & be the awakening.
 To have a good precious & useful life.
 Be no angry, greedy & crazy, you'll live happily by a cool & peaceful mind.
 With wisdom, meditation, conscience & kindness.
 Mindfulness is a main fortress against all suffering & distress.

โลกของความว่าง

อยู่ในโลกของความว่างช่างเบาใจ
เหมือนว่างเปล่าเบาหวิวอยู่เบื้องบน
อันกายนี้มีอยู่เพราะใจอยาก
หลงระเหิดเพเลิงทุกข์สุขเป็นเวือ
หากต้องการนิพพานได้ในชีวิต
ว่างหมดสิ้นทุกข์สิ่งอันไม่ครันเหลือ

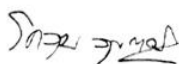
เหมือนอยู่ในศูนย์กลางวิหารทอง
เกิดเป็นคนหรือเป็นใครดูให้ดี
หลงลำบากติดพันจนพันเผื่อ
ตั้งยาเบือของชีวิตชนิดนี้
ต้องทำจิตต์สุดสะอาดจนเสก
คือหมดเชื้อหมดกรรมชุ่มฉ่ำใจ

The voided world

Being in the voided world, you'll get a light mind.
Just like being in nowhere building or temple.
Like a light emptiness float up high.
Born as human being or anything, let's think in double.
This body is being by a need of mind.
Clings on passions & desires like a crazy guy,
Blinds in a fire of suffering & luxury.
That's the poison of life, certainly.
If you'd like to have "Nibbhana*" (cool & peaceful) in lifetime,
The wisest way is to clean, clear & calm your mind.
By be void, empty and free from everything without any suspect.
Then "mind" would be cooled by ending up all factors of every subject & object.

* Nirvana

ชีวิต นี้มีค่าเกิดมาแล้ว Life is worthwhile since birth, exactly,
 คืองาน แก้วค้นหามาให้ได้ Its works of worth which we search & do willingly.
 งาน เพื่อองานค้นหาซึ่งดวงใจ Work is for works & search for a peaceful mind,
 คือชีวิต อันยิ่งใหญ่ในนิพพาน Its life of the great useful one in Nibbhana, time.
 เป็น อะไรไม่สำคัญห่มฝักฝน To be whatever, no matter, just practice.
 อยู่ ที่คนพากเพียรใฝ่เรียนหา Be conscientiously study & try best.
 ด้วย สติพิจารณาจิราณา With good consideration & mindfulness.
 ปัญญา พาสุขล้ำเรื่อยเผด็จงาน Wisdom bring on happiness & works successes.
 เป็น อย่างไร ไม่ให้ทุกข์ เป็นสุขยิ่ง To live without suffering, be happy.
 อยู่ ที่จริง ต่อตัวเอง น่าเกรงขาม Be true to yourself, respectfully.
 ด้วย ดวงจิต ผ่องใส หัวใจงาม With virtuous, glorious & beautiful heart,
 จิตว่าง ตาม พุทธะ น่านิยม Voided Mind as Buddha's enlightening is primely smart.




(Translated by Kannieratn Sukthaworn)

คุณหมอกอสุม สุขธาวร(พ่อ) เขียนกลอนธรรมะเหล่านี้ไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘
 ในขณะที่บวชเป็นพระและปฏิบัติธรรมอยู่ที่สวนโมกข์หนึ่งพรรษา
 Dr. Kosum Sukthaworn, my father, composed these Dhamma
 poetries in B.E.2518, when he was a monk and practised Dhamma
 at Suan Mokh for one period of Buddhist Lent (3 months).

ยามไหนก็ได้.

ยามละใด ได้ในเมื่อ ไม่เป็นทุกข์
 ยามละเมื่อ เป็นทุกข์ ทรมาน
 ยามละตาย ตายให้เมื่อ เห็นผิด
 ที่อย่าหนี ไม่อยาก ทุกวันเลย ๔

หมายเหตุ :-

"ได้ในเมื่อ" คืออย่าได้พอใจอะไรที่เป็นตัว
 หรือ หนอก ไม่ยอมให้เขาได้ ก็นั่น;

"เป็นทุกข์" คืออย่าเป็น ตัวทุกข์คือตัว
 ที่ต้องมี ตัวอดทน ทน กับมันนั้น เมื่อไม่
 หัก (เรื่อง) เมื่อหักแล้วควรเป็นปกติ;

"ตายให้เมื่อ" คือตายให้ตัวไม่ตาย,
 แต่กลายเป็น อยู่ตลอดเวลา, และต้องเป็น
 ทนระทม อดทน ให้แล้ว "ตายเสียก่อนตาย"
 คือ ตายเสียก่อนตายแล้ว ก่อนแต่จะ -
 มรณ คัม ๔

At Any Times

When you'll get something, know how to get it without suffering.

When you'll be being, being as it should be within the right way.

When you'll be dying, dying in the proper way is the best.

If you could do these, there'll be no more sorrow in an everyday's life.

Note :- "Know how to get it" means :- Don't get for oneself

(I-ness / Ego) or for myself (ownness) as others got.

"Being as it should be" means :- Don't being with the feeling
 of grasping or clinging on somethings or someone (UPATHANA) as
 I am being that, I'm being this ... as really as it's supposed to be.

Not even being as a father or a mother.

"Dying in the proper way" means :- To die as it'll never die,
 but still be alive at all time, and it should be in an action as it's been called
 "Dying before really die" which means already died (from sensualness)
 before the body will be rotten after breathless.

ตายก่อนตาย

ตายเมื่อตาย ย่อมกลายเป็นผี
 ตายไม่ดี ได้เป็นผี ๗ ตายใน
 ตายทำไม เพื่อบอก เขาไว้ไกล
 ตายไปไกล นั่นคือตาย เสียก่อนตาย

ตาย ก่อนตาย ผู้ใดตาย ไปเป็นผี
 แต่กลายเป็น หีที่ ไม่สูญหาย
 ที่นั่นคือ ความตาย ที่ไม่ตาย
 มีความหมาย ไม่มีใคร ได้เกิด แก่

สิ่งหนึ่งที่ ยืนยง ยืนยง
 ไม่มีคนเล่นสั่น คาน คมทอง
 แต่เป็น ความจริง ไม่ผันแปร
 ที่เกิดแก่ ตายได้ ไม่ตายเลย ๆ

Death before Death

To die when dying, becoming a corpse.
 To die in a bad way, becoming a haunted ghost.
 Why dying just for lying in a coffin.
 The great death is death before death.

Death before Death doesn't mean becoming a corpse or ghost.
 But to become such as the "never lost",
 Which truly means the death that never dead. (no self, no death)
 Thus mean nobody was born. (no birth, no self)

These words are so strange and mystery.
 Seem like the one with a tongue of cunning & tricky.
 But this is an ultimate truth that never changed.
 Who could solve this factor would be the one with no death.

ปริญญาดอก สวนโมกข์

"ปริญญาดอก ตายก่อนตาย" ๔๕ ได้รับ
เป็นอันหนัก ว่าคงสิ้น การทุกข์
เป็นโลกุตระ มุตตมน์ เหลือโลก
หลุดเวียนว่าย สิ้นลัทธิ- วัฏฏะ

ปริญญาดอก แล้วย่อม แดงดอกไม้ง
คุณเขารู้ เบิกโยก ไม่เห็นจะ
ไม่เห็นดี หนีตรงไหน ๔๕ ได้รับ
รับดอก ดอกนี้ กันทั้งเมือง

นี่แหละหนา ปริญญาดอก "ตายก่อนตาย"
คุณทั้ง หลาย ผิดๆ ไม่รู้เรื่อง
เขาอยากอยู่ หนีเดี๋ยวนี้ ไม่กลัว เมล็ด
เขาเคยเลี้ยง ถ้าเขาชวน หนีด่วนตาย ๔

The Supreme Degree from Suan Mokh.

The one who got the "Death before Death" degree,
Is the definite graduator, completely.
He would be the "Lo-kut-tra", who stay beyond & over all suffering in the world
And could stop wandering, cutting & ending the San-sa-ra-wat* circle

This special-supreme degree from Suan Mokh,
Has been blamed displeasingly,
That it's no good, worthless and unacceptable.

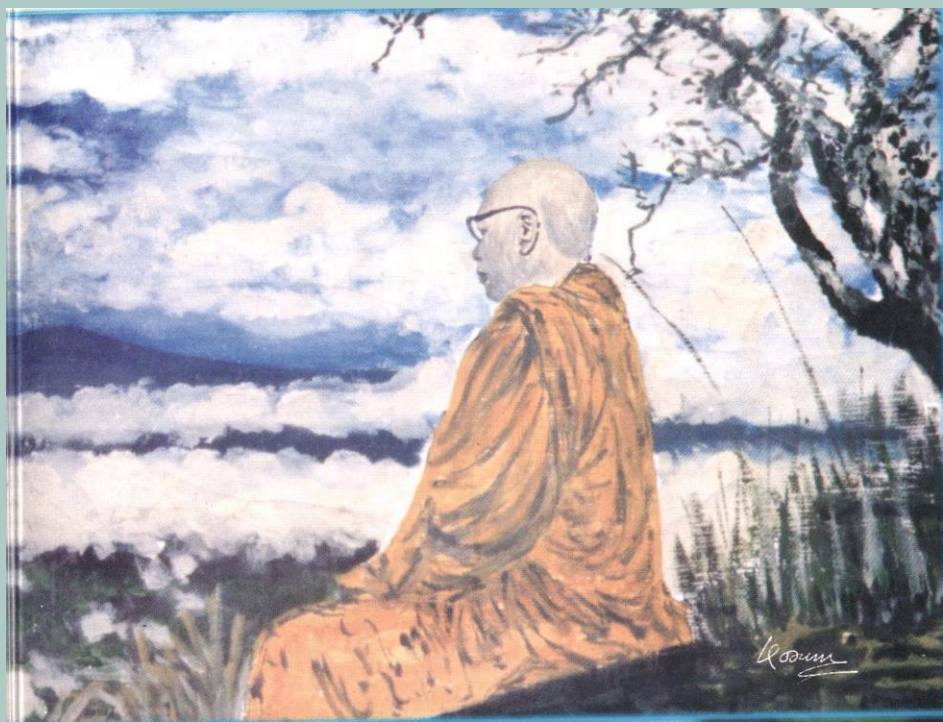
Who got this degree would be accused by all people.

This is certainly, the degree of "death before death",
Which almost everybody couldn't understand and appreciate.
They would like to live last-long lives gloriously,
So they get angry why I persuade them to die too early.

* San-sa-ra-wat circle. = The never-ending cycle of life after life.









กรวยไพฑูริย์เลือก

ดอกเอ๋ยเจ้าดอกวิชัย ชามะมุรธา กมลน พิศาส โอฬ ๙
 ดอกเอ๋ยเจ้าดอกมัจฉา ชามะมุรธา เน้นนร นีละโอฬ ๙
 ดอกเอ๋ยเจ้าดอกมฤตยา โศภิตระวิภา ในโพธิ์ไม้อ้ออันโอฬ ๙
 ดอกเอ๋ยเจ้าดอกอัมมตยา ชามะมุรธา กมลน วิสุทธ โอฬ ๙
 ดอกเอ๋ยเจ้าดอกอิทธิยา เน้นโพธิ์ไม้อ้อ นีละโอฬ ๙
 ดอกเอ๋ยเจ้าดอกอริยา กุศลสัจจา นีละโอฬ ๙
 ดอกเอ๋ยเจ้าดอกธมฺมา อัมมิตตมรธา ออภมา อากุณฺโณ โอฬ ๙
 ดอกเอ๋ยเจ้าดอกสัจจา สัจจปโปภวา สัมมา ชีโวฬ ๙
 ดอกเอ๋ยเจ้าดอกเมตตา สัมมาชวาภา เน้นอุทา นีละโอฬ ๙
 ดอกเอ๋ยเจ้าดอกสัทธา สัมมาชวาภา เน้นอุทา นีละโอฬ ๙
 ดอกเอ๋ยเจ้าดอกศีลา สัมมาชวาภา เน้นอุทา นีละโอฬ ๙
 ดอกเอ๋ยเจ้าดอกสมาธิ สัมมาชวาภา เน้นอุทา นีละโอฬ ๙
 ดอกเอ๋ยเจ้าดอกปัญญา สัมมาชวาภา เน้นอุทา นีละโอฬ ๙

Chosen Lullaby

— นันทะ นันทะ —

Oh, Flower of Knowledge, Dhamma worship, got beautiful mind, constantly.
 Oh, Flower of Wisdom, Dhamma weapon, for killing all lust & passion, especially.
 Oh, Flower of Voidness, knowledge beyond this world, beyond & over sky & earth, exactly.
 Oh, Flower of Selfless, Dhamma reverence, purify mind clearly.
 Oh, Flower of Calmness, calmdown everythings all over the world, just by trying willingly.
 Oh, Flower of Enlightenment, the four truths, an ethic of Buddhism, absolutely.
 Oh, Flower of Civilization, the eight paths, only one way out of suffering, certainly.
 Oh, Flower of Truth, worth than sky, worthwhile for practicing, actually.
 Oh, Flower of Kindness, protect us from dangers, cool our minds, truly.
 Oh, Flower of Mindfulness, protect body & speech, derived nice mind, completely.
 Oh, Flower of Righteousness, last long fragrance, satisfied everybody, lastingly.
 Oh, Flower of Faith, together with wisdom, lead to "Nibbhan", Nirvana progressively.

ดอกสร้อยแสงธรรม
๒๔ ฉากของชีวิต

Dhamma Lullabies
24 scences of Life

ความเอ๋ย ความเกิด

Birth, Oh! Birth,

จอบดูเกิด ยากเข็ญ เป็นไฉน ฯ

Look how hard and how hurt it is,

เจ็บปวดทັ้ แม่ลูก เหมือนลูกไฟ

So painful like being on fire-both mother & child

เพื่ออะไร กันแน่ สองแก้วา

For what a real purpose, please clarify.

เกิดเพื่อกิน เพื่อเล่น หรือเพื่อหลับ

Born to eat, to play or to sleep,

หรือเพื่อรับ มรดก กระมัทธนา ?

Or for a heritage received ?

หรือเกิดเพียง เพื่อเติบโต เช่นโคชา

Or just for growing up as oxen & asses.

ส่วนตุว่า เกิดเพื่อก่อ บ่อบุญเอย.

Born to create a pond of merits is my thoughtfulness

ความเอ๋ย ความเป็นเด็ก

Childhood, Oh! Childhood,

ตัวยังเล็ก ใจก็เล็ก ไม่อยากใหญ่

A little child of body & mind, don't want to be big as it would

เขียงได้กิน ได้เล่น ก็เย็นใจ

Just eating & playing, How you're so happy

ไม่มีไฟ สุมเผา ให้เราร้อน

No fire to burn you hot and worried.

เพราะผู้ใหญ่ ใจกระซิบ หรือจ้องเศร้า

Do adults got sorrow & woe by their big minds

มีน้ำเส้า จึงมัก สะท้อนถอน

So that's why they always take a sigh.

ถ้าผู้ใหญ่ ใจเล็ก* เหมือนเด็กอ่อน

If adult have *a little mind* as a child,

คงเราร้อน น้อยกว่าที่ มีอยู่เอย.

They could less & left their hot worries behind

* ใจเล็ก หมายถึงรู้นิดย

a little mind means the one who like to live in

บ่ตนพาทักร-พื่อ ไม่บีบาคัดใด

a solitary way of life without or less cravings & desire

ดอกสร้อยแสงตจรรรม

๒๔ ฉากของชีวิต

Dhamma Lullabies

24 scences of Life

ความเอ๋ย ความเติบโต

Growth, Oh! Growth,

ม้าโค ก็รู้เติบโต เขยิบได้

Even a horse or cow could be grown up.

เติบโตกาย เติบง่าย กว่าเติบโตใจ

Body's growth is more easily than a growth of mind,

กินเข้าไป ก็เติบโต ไม่ต้องกลัว

Just eating, everybody can grow up, not so tired.

เติบโตใจ เติบยาก ลำบากนัก

The growth of mind is more difficult and complicated.

มีแต่มีก แผลบไป เพราะใจชั่ว

Because it's almost get down by badness.

ปรนแต่กาย ใจก็ตาย ไปจากตัว

To support only body, mind might be die away.

โยจ่มัว เติบกาย ขายหน้าเอ๋ย !

So why stuck on only a body's growth, what a shameful play!

ความเอ๋ย ความหนุ่ม

Young Guy, Oh! Young Guy,

เหมือนไฟลุม ขอนไม้ไม่เห็นแสง

Just like a burnt log with dim light & shine.

แต่ที่แท้ ความร้อน รุญแรง

But infact it's a strong hot power of fire,

ลูกศรแฝง คลุ่มคล้อย ซ่อนอยู่ใน:

Burning you mad inside by an arrow hidden behind.

ลวงละเมิด คีลธรรม ทำกรรมชั่ว

Behaved unmorally, did all bad things.

นี่จะมัว บ้าต๋อย ไปถือนิน,

Why are you so crazy in that rascally way of living.

โอ้! ความหนุ่ม! หนุ่มเช่นนี้ ดีอะไร ? Oh! Youngster! What's the use of being as such a youngster as this kind?

ต่อเมื่อใด เย็นชั๊ จืดดีเอ๋ย.

Whenever you're a cool guy, that will be the real good time.

ตลกสรี้อยแสดงธรรม
๒๔ ฉากของชีวิต

Dhamma Lullabies
24 scences of Life

ความเอ๋ย ความสาธ

Young Girl, Oh! Young Girl!

เหมือนไฟวาว แวบไหว ให้เห็นแสง

Shining, glittering like a flame of fire.

คือแต่งต่าง ไปท่าเดียว ทั้งเขียวแดง

Dressing up in red, green, a colorful style.

ดีหน้าแข่ง กันจริง ๆ กว่าสิ่งใด

Beauty contest is the only thing in her mind.

ถึงงามรูป งามทรัพย์ และงามวิทย์

The beauty of body, knowledge and money.

ไม่สนิท เหมือนงามธรรม จสยาได้

Can't compare to Dhamma's beauty. (good behavior, morality)

หรือธรรมชาติ สร้างเพื่อ ตกแต่งไป

Or is it a nature of dressy young lady,

จะหยุดได้ ต่อแก่เฒ่า หรือเจ้าเอย !

She might stop this when she getting old only.

ความเอ๋ย ความคะนอง

Daring, Oh! Daring,

ถึงในห้อง ก็กล้า เข้าหาได้

Man dare to met woman in her room private.

แม้ฝนตก พายุร้อน ให้ก่อไป

Eventhough it's raining, thundering heavily.

ถ้าลงได้ คึกคนอง ไม่ต้องกลัว

They didn't afraid of any obstacles if they were a daredevil.

เมื่อคิดไปโยคนอง แต่ห้องหอ

Why did they just dare about getting marry,

มีวคค กอ นวเนย เรื่องเมียตัว

Spent their time to make love affair only.

โยมิลอง "คนองธรรม" บำเพ็ญตัว

Why don't they try to dare about Dhamma's affair instead.

ให้หยุดไว้ รักเร้า ะเจ้าเอย..

Then they could throw passion & lust out of their head.

ดอกสร้อยแสงธรรม

๒๔ ฉากของชีวิต

Dhamma Lullabies

24 scences of Life

ความเอ๋ย ความขวนขวาย

Searching, Oh! Searching,

รอให้ตาย มิเห็นหยุด ธุระดังนี้ !

Some keep on searching all the time until die.

ไหน! อยู่ไหน ? ชัดเขี้ยวขอ ขอดูซิ,

If you find a measurement of sufficiency, Please let me see,

จัดไม่มี ดอกหรือเจ้า ! เราขอบใจ

Oh! it never have had, thanks for telling me.

บอกตรง ๆ เช่นนี้ มีทางช่วย

There's another helping way, I really tell you so,

ให้สดสวย เย็นฉ่ำ กว่าน้ำไหล

To keep you fresher and cooler than the river flow.

คือขวนขวาย สัจธรรม ที่ล้ำนัย

That's the searching for precious ultimate truth, (Sajja Dhamma)

มาใส่ใจ บำบัดเจ้า ไม่เศร้าเอย.

Which would fulfill your mind and replace your sad mood.

ความเอ๋ย ความทะยาน

Ambition, Oh! Ambition,

ฝังร่ำ จ้า สันดาน ไม่หลุดถอน

A permanent human being's instinct, hardly to throw it away.

ฝันริ้นหา ลือใหม่สวย ทรายห้วยมรณ

A lustful habit of seeking for a new & beautiful things till the dying day.

ไม่ชักสอน บ่อยการ รำนเป็นเอง !

It happened eagerly by itself naturally.

ยามตายก็ เป็นสหาย เขื่อนจุติ

Even when the dying day is coming,

เที่ยวรำนริ กันใหม่; ใจเขย่ง

Still need to have a new life again ambitiously.

ดูต่อหา ใหม่เรื่อยไป ไม่หมดเขต

Looking forward to go on and on endlessly.

มันเหมาะเหมือ ใครใคร่ จำไปเอย ?

Does it suit for anybody? Let's say!

ตอกล้อยแสดงธรรม
๒๔ ฉากของชีวิต

Dhamma Lullabies
24 scences of Life

ความเอ๋ย ความกิน

Eating, Oh! Eating,

เป็นทาสลิ้น ตื่นนอน ขวนขวายหา

Being a slave of tongue, keep on seeking,

กินแปลก ๆ แฉกชนิด คิดขึ้นมา

So strange and different kinds of eating, up to their thinking

เพื่อค้นหา* หรือเพื่อเนื้อหนังตัว ?

*For *lust supporting or for life feeding ?*

ชอบรสแปลก และขำเขี้ยว

Enjoy unusual and various tasty.

"อยู่เพื่อกิน มิใช่กิน เพื่ออยู่" ดูน่าหัว

Living for eating not eating for living, how funny

ถ้ากินเพื่อ ใจผ่องใส ไม่ขุ่นมัว

If eating for surviving happily without angry

เพียงกายว่อง คล่องตัว ชั่วไหมเอย ?

Just for strengthening and healthy body, How does it wrong

* ตัณหา หรือความทะยานของสัตว์
เป็นเหตุให้เกิดอุปฏสนธิใหม่.

* Lust or ambition of human being is a cause
of rebirth.

ความเอ๋ย ความอยู่

Living, Oh! Living,

เพื่อนราทร อวดกัน กระนั้นซิ !

Just for luxury and rivalry!

เขาชมตัว มัวยิ้ม แก้มแทบปริ

Whenever be praised react with smiling face of happy

อูตริ จริตหนอเจ้า น่าเศร้าใจ

What a pity and shame on you.

อยู่ในโลก เอาโลก แหละเป็นครู

Living in this world, Let the world be our teacher

อยู่เพื่อรู้ ความจริงตอกล จะบอกให้

What I'm telling is living for knowing the true

ถ้าหลงโลก ก็หมุนติด กับโลกไป

If blind at the world, must be turned around with the world to

จะหยุดได้ ต่อเมื่อไร ไม่เห็นเอย.

So when would you stop spinning, I couldn't see.

ดอกสร้อยแสงธรรม
๒๔ ฉากของชีวิต

Dhamma Lullabies
24 scences of Life

ความสุข ความสุข

Happiness, Oh ! Happiness,

ใคร ๆ ทุก คนชอบเจ้า เพราะฉัน

Everybody like you and chasing for.

"แกมีความสุข ฉันมีความสุข ทุกเวลา"

"You're happy, I'm happy in every time."

แต่ดูหน้า ตาแห้ง; ยับแกล้งใจ:

But still you look not so fine, I wonder why?

ถ้ามันเผา ตัวฉันเผา ก็ว่า "สุข"

If we burnt all cravings, we should be so fined.

ถ้ามันเผา เรากี่ "สุข" หรือเกรียมได้

If the craving burnt us, we would be on fired.

เขาว่า "สุข! สุขเน้อ !!" อย่างงี้ไป

They said they re so fine, so happy, Dont be Crazy.

มีความสุข หรือสุขไหม ให้แน่นอน.

Are you really feel fine or being on fired!.

ความสุข ความทุกข์โศก

Sadness, Oh! Sadness,

ของมีอยู่คู่โลก อย่างสงสัย

Existed together with the world, no wonder.

ยังหลงมัว "ตัวตน" อยู่กลใด

Why still be blinded with "Ego" (Self) for whatever.

เป็นต้องได้ โศกแน่ แม้แต่ลอง

Certainly, you must got sorrow, even just for trying.

ทุกสิ่งธรรม เกิดดับ อยู่ตามธรรม

Everythings changed (beginning and ending) everytime by nature.

ใจเจ้ากรรม เข้ารับเอา เป็นเจ้าของ

The foolish mind took them as it's belonging.

ต้องพลอยเจ็บ พลอยทุกข์ ทำนอง

Then swinging up and down by those feelings.

แล้วแต่ของ ของ "ตน" เป็นเช่นไรเลย.

Depending on how difference of each "Ego" (Self).

ตอกสรีรียแสดงธรรม
๒๔ ฉากของชีวิต

Dhamma Lullabies
24 scences of Life

ความเอ๋ย ความเจ็บไข้

Illness, Oh! Illness.

มันมีไว้ ทุกข์กันเล่น เช่นนั้นหรือ ?

Does it happen just for suffering?

อ้อ! มีใช้, มีไว้ เพื่อฝึกปรี

Oh! No, it happened for our training,

ให้รีบรื้อ ความรู้ ขึ้นสู่ตน;

So urgently study for more knowledges.

คืออย่างนั้น : นาน ๆ ผ่านมาครั้ง

Don't be slowly, it's seldom occurred,

คิดดูมั่ว วันสบาย มากหลายหน

Comparing to several days of happiness.

ถ้ามิชอบ แก่เจ็บตาย และว่ายวน

If don't want an oldness, illness, death and endle.

จงรีบค้น พระนิพพาน อย่าคร้านเลย. *Please hurry search for "Bhbra Nibbhan", don't be laz*

ความเอ๋ย ความแก่

Oldness, Oh! Oldness,

เป็นเพื่อนแท้ ของความตาย ไม่น่ายหนี

A real close friend of death, certainly.

เมื่อความแก่ ล่วงกาล มานานปี

When oldness passed through many years respectivel

ก็มอบเวน หน้าที่ ให้ความตาย

It's duty was turned to death.

ไม่ยกเว้น ใคร ๆ ไม่ลำเอียง

Without any exception and unfair,

มิให้ใคร หลีกเลี่ยง หรือเถียงได้

Nobody could be avoided and negotiated.

เพราะฉะนั้น เราท่าน ทั้งหญิงชาย

Therefore, all of us, both women and men

รีบทำดี ก่อนตาย ให้มากเลย..

Please hurriedly do much more goodness before dead.

ดอกสร้อยแสงตบธรรม
๒๔ ฉากของชีวิต

Dhamma Lullabies
24 scences of Life

ความเอ๋ย ความรู้สึก

Feelings, Oh! Feelings,

ได้สำนึก เมื่อใกล้ ตายนั่นหนอ

Just realize when nearly die.

เวลาเหลือ น้อยกระไร แทบไม่พอ

Only a little chance left, almost not enough time.

หวั่นสอ เห็นจะแย่ แลละเรา

Hesitation would let you be in difficult.

ทำอย่างใด ใจเย็น แสจะเย็น

How to make your mind so cool and calm,

ต้องรีบเข้น ใส่ตัว ไม่มัวเขลา

Is a must hasten to search, Please don't be dulled.

พบให้ได้ ก่อนตาย ไม่ตายเปล่า

Find it before dead, death will not be useless

ไม่เกิดเปล่า เปลืองเปล่า นะเราเอ๋ย. Thus your birth & life time also would not be wasted.

ความเอ๋ย ความตาย

Death, Oh! Death,

สิ้นชื่อนาย เพราะไม่มี ความดีเหลือ

Name might be faded after dead, In case non of goodness remain.

คือตายเน่า ตายหนอน เป็นบ่อนเบี้ย

Many rotten corpses were scattering lain.

น่าหมั่นเขี้ยว ตายเช่นนี้ ดีอะไร ?

So, what's the use of the death as this kind?

ถ้าตัวตาย ไรลาย ไรโลกเห็น

To die with some goodness left behind.

ก็เหมือนเป็น อยู่คู่หลัก อยู่สาถลย

Absolutely, It would seem like we still alive.

ตายเป็นเปลือก เยื่อในอยู่ คุโลกไป

Only outside body was died but the merit inside would last forever.

เป็นประโยชน์ แก่ใคร ๆ ไม่สิ้นเอ๋ย.

Being as a useful thing endlessly for others.

ดอกสร้อยแสงธรรม

๒๔ ฉากของชีวิต

ความเอ๋ย ความเกิดใหม่

เกิดทำไม กันอีกเล่า! เราฉงน

เกิดเขี้ยวัว แข่งกันใหม่ ใจไหมคน!

ที่ยากจน ย้อยยากลง ; เกิดปอตรวย,

ที่มีผู้มี อยากรวย ยิ่งขึ้นไป,

เสือกี๋ไซล์ มาต้นแถว* แล้วคิดขวย

ต้องเกิดใหม่ ในหลนลง จนงงงวย

"ไม่รู้ด้วย! เกิดทำไม ไม่คิดเอ๋ย".

* มาต้นแถว = กลับรูดใหม่.

ความเอ๋ย ความหลง

เกิดในกรง ตายในกรง; ไม่ขายได้

ว่าถ้าตน พ้นออก นอกกรงไป

จะสุขคานต์ ปานใด ไม่เคยคิด

"แสงสว่าง บิดลูกตา" น่าขบขัน!

เราติดมัน กลับเห็น เป็นมันติด!

อันหนอนชริก ว่าชริกเย็น ไม่เป็นพิษ

ร้อนสักนิด ใครว่าร้อน นอนชื้อเอ๋ย.

Dhamma Lullabies

24 scences of Life

Rebirth, Oh! Rebirth,

Why do they need such a rebirth! I wonder

Rebirth just for racing again with each other

Especially, a poor one wishing to become a rich one

And certainly, a rich one would like to be more rich

But fate might led them down to the beginning of nothing

Being in a rebirth cycling on and on with puzzled

" Still not knowing and thinking of the reason

why did they were born for ? "

Passion, Oh! Passion,

Seem like being born and die in a cage without knowing

Or thinking of how happy you are, if you could flee

Away from the cage to the outside.

"Light might blinded eyes", How funny!

We all are crazy in those passionate life!

As chillies' worms fell that chillies are cool, non toxic & being their de

Never believe in what others said about how hot the chil

ความเอ๋ย ความว้ายเวียน

Cycle, Oh! Cycle,

เพียงแต่เปลี่ยน กายดอก จะบอกให้
ดวงกลม วนระกำ อยู่รู้จำไป

Only body was changed, I'm saying.
But mind is still always suffering.

*เปลี่ยนฉากใหม่! เรื่องเก่า เศร้าเช่นเดิม!

New stage, old story, as sorry as ever!

ความอยาก, ร่าน หาญเพิ่ม เข้มขุกชาติ
เหมือนยิ่งสาต น้ำมันใส่ ให้ไฟไหม
เมื่อ "ไฟ" อ่อนหย่อนไปใส่ "ขี้" เดิม
แต่ต่อเสริม ความใคร่ ว้ายไป ! เอย.

Desiring & lust are increased every lifetime.
Like fill in petrol to lighten up more fire,
And add up more fuel while fire was lesser.
So, libido is always involved endlessly in every life cycle.

*ฉากใหม่เรื่องเก่า = เกิดมาชาติใด
ก็แสดงเรื่อง "ยึดตัวตน" ทุกชาติ
จนกว่าจะหยุดแสดง*

*The story of "self & selfish" is always acts
in every lifetime till the end of the performance.
(No more Birth)*

ความเอ๋ย ความตรัสรู้

Enlightenment, Oh! Enlightenment,

หยุดเวียนว้าย คล้ายครู* ผู้ชี้เช่น
คือรู้ชัด เกิดแก่ตาย ฝ่าย "สำเคี้ยว"
อวิชชา ตัณหาเป็น "ผู้ปลุกทุกข์"
ฆ่าตัณหา นายช่าง ให้วอดวาย
อวิชชา ตับหาย ก็สุข สุข*
มรรคมออค แปลประการ "ทางผ่านทุกข์" ไปสู่สุข* คือฆ่า ตัณหาเอย.

Stop revolving in cycle of life, just like the teacher,*
Is to realize that Birth, Oldness and Death are all suffered.
An unknowledge (A-wit-cha) passion & lust (Tan-ha) are suffering planter.
If passion, the planter was killed to die.
An unknowledge was destroyed then you'll find happiness (cool & calm time).
The one way to get through suffering is consist of 8 subways.
That way which lead to happiness* is to kill all passion & lust.

* คล้ายครู = คล้ายพระพุทธองค์.

* Just like the teacher = means just like the Buddha.

* สุขในที่นี้ หมายถึงพระนิพพาน เป็นอสังขตธรรม จึงว่าดู ไม่ว่าเกิด, เพราะใคร่ทำพระนิพพานให้เกิดขึ้น ด้วยการกระทำของตนไม่ได้. พระนิพพานมีอยู่คงอยู่แล้ว

* Happiness = here, means Bhra Nibban (cool & calm time) which is "A-SANG-KHA-TA-DHAMMA" that exist by itself naturally and could not be created by anybody.

ดอกสร้อยแสงธรรม
๒๔ ฉากของชีวิต

Dhamma Lullabies
24 scences of Life

ความเอ๋ย ความหลุดพ้น

Unbinding, Oh! Unbinding,

หลังจากค้น ค้นหา มามากหลาย

After trying many ways and searching for a long time

ได้ผ่านด่าน พ้นการ ต้องเกิดตาย

Passed through several kinds of born and died

เพียงสมหมาย ได้บัดนี้ ดีใจจริง

Just being satisfied and so glad.

อวิชชา ตับแล้วเห็น ตามเป็นจริง

An unknowledge (A-wit-cha) was ended, then realized in the truth.

ว่าสรรพสิ่ง ผูกเรา เพราะเราจับ

That all things is binding us because we catch,

มากอดรัด ด้วยดวงใจ ไวกระชับ

And cling to them tightly with our mind.

เดี๋ยวนี้กลับ ตรงกันข้าม งามนักเอย.

But now it becomes in opposite which is so fine.

ความเอ๋ย ความหยุดเล่น

Calmness, Oh! Calmness,

เคยอกแอ่น วิ่งว้าย มิได้หยุด

Once, used to be nervous & run around.

ในบัดนี้ ไม่มีที่ ชี้ออกยากยุต

But don't want to cling to anythings now,

เพราะใจหลุด จากโลก ไม่เล่นตาม

Because mind was already calm down.

บัดนี้เหยื่อ โลกนั้น เป็นหมันเปล่า

Those world's baits are all in vain,

สำหรับเรา ล่อไม่จับ ไม่เวียนวน

Couldn't fascinated us again.

เจ้าแม่เอ๋ย ความหยุดได้ ไม่มีความ

Oh! ending and unbinding of any passionate kind

เกียวกะเกษ นี้นั่นแหละ หล่อเอย.

Are so calm and cool in every time.

ดอกสร้อยแสงดอSSSM
๒๔ ฉากของชีวิต

Dhamma Lullabies
24 scences of Life

ความเอ๋ย ความไม่เกิด

Unborn, Oh! Unborn,

เพราะความรู้ อันประเสริฐ ไม่ไหลนอง

Because of the enlightenment then we realize,

รู้มาเพื่อเรียน ให้รู้ตรง-

That we were born to learn to know the right.

ที่ไม่หลง ไหลเกิด เติลิดไป

Thus we won't be crazy to reborn on and on.

ความเยือกเย็น สูงสุด หยุดอยู่ที่

The highest coolness & calmness cease absolutely at,

ความไม่มี เหตุให้ เกิดไปใหม่

The point that's not any factors caused to reborn.

ถ้ามีเหตุ ให้เกิด อยู่เพียงใด

If there are many causes happened on and on,

ต้องเกิดไป หนีไป ไม่เว้นเลย.

We must be born & borne in mind at all time.

ขอเอ๋ย พระนิพพาน!

*Bhra Nibbhan, Oh! Bhra Nibbhan!**

คือความผ่าน ไปกระทั่ง ถึงฝั่ง

Is the passing through to the other bank,

แห่งห้วงน้ำ ความทุกข์ ชั่วชุกมา

Of the suffering river which we trekked patiently across.

มีรู้ว่า กิเลส อนาคต

What a pity of never know how many lifetimes have been brought.

เคยเหยียบซ้ำ รอยเก่า ไม่ก้าวไป

Continually step as usual into the old track of the past, unable to go forward.

บัดนี้ได้ ชำระทุกข์ สุขใจนัก

Now suffering was already defeated & passed pleasantly.

แต่ต่อไป แม้ใคร จะชัง, รัก,

From now on neither hate nor love from anybody,

ใครหนอจัก จับเราได้ ไม่เห็นเลย.

Could be no more influenced us absolutely.

"สิริয়াส"*

Nirvana = Calmness, Coolness & Emptiness.

อุทิศแด่ "พุทธะของธรรม"

*"Siriwayas"**

๒๗ มิถุน. ๔๐

Dedicated to "Dhamma Challenger"

June 27, 2481 B.E.

(นามปากกาทำนพุทธทาสสมัยหนุ่ม)

**(Pen Name of Tharn Buddhadasa at his adult age.)*

ความวิเศษของมนุษย์

The wonderful of Human Being

| | |
|----------------------------------|---------------------------------------------------------------------|
| ทั้งคนสัตว์ที่เหมือนกันนั้นมีสี่ | There are four similar things between man and animal |
| กินนอนหลับองภัยไม่ประสงค์ | That is eating, sleeping and escaping from all dangers |
| อีกสืบพันธุ์สืบตระกูลประยูรวงศ์ | Also breeding to reserve family's descendants as a traditional |
| สี่อย่างคงเหมือนกันไม่ผันแปร | These four same instincts are never alter. |
| มีสิ่งหนึ่งซึ่งทำความผิดแผก | The only one difference which, |
| ให้คนแตกต่างสัตว์อย่างชัดแจ้ง | Distinguish man and animal clearly is, |
| คือพระธรรมนำมนุษย์สู่ดีแท้ | The excellent "Phra Dhamma", the best leader of mankind |
| แต่จะแย่แก่สัตว์ถ้าขาดธรรม | Otherwise, man might be worst as animal if lack of "Dhamma" in mind |

พูดดี

Good talk

| | |
|---------------------------------|-----------------------------------------------------------|
| หลักของการพูดดีมีอยู่สาม | There are three principles of good talk, certainly. |
| หนึ่ง-พูดตามเป็นจริงทุกสิ่งสรรพ | First, talk only the truth. |
| สอง-พูดดีมีประโยชน์ไร้โทษอันที่ | Second, talk about such a good & useful story. |
| สาม-สิ่งนั้นน่าฟังทั้งไพเราะ | Third, those nice words make others get a good mood |
| แม้เรื่องจริงน่าฟังไม่ชาวโลก | Even though some story is a real & beautiful one |
| แต่พูดไปไร้ประโยชน์ก็ไม่เหมาะ | If it's no use & unsuitable to talk, it shouldn't be done |
| ถ้าแม้เรื่องจริงทั้งพริ้งเพราะ | But if that true story is nice & worthy, |
| มีประโยชน์เหมาะเจาะควรพูดเลย | Useful for everybody, speak out immediately. |

กีฬาวิเศษ

จุดมุ่งหมายของกีฬาวิเศษ
 ช่วยแก้กองกิเลสของคนได้
 ให้รู้แพ้รู้ชนะรู้จัก
 มีวินัยเหมาะสมอบรมตน
 เกิดความรักสามัคคีไมตรีจิต
 มิให้คิดมุ่งร้ายใจอกุศล
 ช่วยฝึกหัดกายใจให้อดทน
 กลายเป็นคนที่ดีเพราะกีฬา

Sporting, a Magic Medicine

*The aim of sporting, a magic medicine as mentioned,
 Is to reduce human's lust & passion.
 For knowing of losing, winning & forgiving.
 To have a right rule for oneself teaching.
 To have love, unity & friendly,
 Without bad intention & unmercy.
 To be patient by body & mind training.
 In order to be a good mankind by sporting.*

ของฝากจากหลวงตา สีโว สีวญาโน แห่งโรงปั้นสวนโมกข์
 Poetries of Luag Ta Sawai Siwayano the senior monk
 of a sculptural worksop in Suan Mokha Bhalaram, Chaiya"

กัณฑ์ ๑๐ ประการ

คัมภีร์กัณฑ์จตุตถ ๑๐ สิกขา

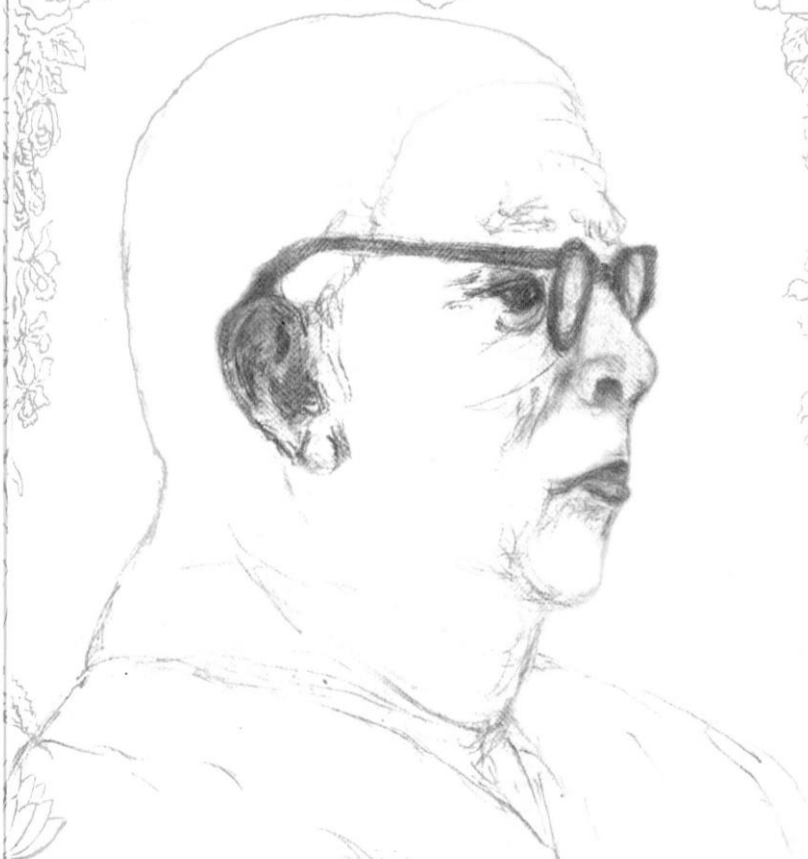
๑. เวียงจันทน์ ๑๐๐ ปี นมัสการ
 ๒. ขันเงินกวาด ลานวัดไป กวาดจิตกวาด
 ๓. ปกป้องชีพชี ล้างตัว ทั้งนอกใน
 ๔. ขนพรวดิน สวดมนต์ ผักปลิงกล่อม
 ๕. จิตพรวน ผูกปลอก เข็มหลักในขลุ่ย
 ๖. ๑ปีจำก ๑ปีลาบ ๑ปีลาบ
 ๗. พักพิณของ และ ทบวง ในดินนา
 ๘. ทิ้งธมมะ และ วิถี ขนพรวน
 ๙. หัก ล้างตัว ของลอมในดินนา
 ๑๐. ตั้ง ตามใจ ในโพธิ์ สนิท
- กัณฑ์ ๑๐ ประการ ๑๐๐ ปี นมัสการ

๖ ก. ๑๘

The 10 habitual duties

The 10 habitual duties should be as the followings :-

1. In case of a food, should not make even more debt.
 2. Sweeping temple's ground as much as a heart swept.
 3. Confess and wash all sin out of body and mind.
 4. Practising a routine prayer fluently at anytime.
 5. Mindfulness practising is a main principal and aiming.
 6. Serving and providing for the abbot a suitable things.
 7. Protecting things and body in an accuracy.
 8. Study conscientiously both Dhamma and regulation.
 9. Try hard to do all monk's duties thoroughly.
 10. Be praiseworthy enough for others to accept as a respectable one
- These 10 duties should be done definitely. Feb. 6, 1975



โกศล...บัวบุปผา ธรรมะปฏิบัติบูชา...พระคุณท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ...ที่เคารพอย่างสูง

เป็น อะไรไม่สำคัญ หนึ่งฝึกฝน
อยู่ ที่ตนพากเพียร ไม่เรียนหา
ด้วย สติ พินิจ พิจารณา
ปัญญา พหุสุขสำเริง เผด็จงาน

โกศล สุขาวรร
โกศล สุขาวรร

To be whatever, no matter, just practice.
Be conscientiously study & try best.
With good consideration & mindfulness.
Wisdom bring on happiness & works successes.

Kosum

Dr. Kosum Sukthaworn
Translated by Kannieratn Sukthaworn

ชีวิต ???

ชีวิตคือ อะไรกัน ? ฉันคิดว่า :
เป็นความ "บ้า" ของธรรมชาติ ประหลาดชั้น
ธาตุประแต่ง แห่งกาย-ใจ ไขว่เป็นคว้น
เป็นหาสความ ครอบงำ สัมผัสญาณ ฯ

ชีวิตมี ทำไมกัน ? ฉันเห็นว่า :
เพื่อความ "บ้า" ถึงที่สุด สิ้นสังสาร
สงบกาย ใจเย็น เป็นนิพพาน

อดทน แห่งความทุกข์ ทุกสิ่งอัน ฯ

ชีวิตทำ อย่างไรกัน ? ฉันถือว่า : -
ต้องหยุด "บ้า" ในครอบ คอบผ่อนผัน
ตามองค์มรรค แปดประการ ประสานกัน
ทุกคืนวัน ให้ถูกต้อง คล่องลัมผา ฯ

Life ???

What is life? I think that :-

It's a "crazy" of nature, a strange amusement.

A mixing substance of body & mind, confusing & uncomprehend.

Then becoming a slave of an instinct.

For what, do we have life? I see that :-

It's for a "crazy" of ending every substances of life cycling.

Calm down body & mind to find "Nibbhana", a precious cool timing.

The end of suffering of all kinds.

How to dead with life? In my opinion :-

It's a must to stop "crazy" in delight; by just try,

To follow up the main pathway of 8 methods comprised,

Every day & night righteously & conscientiously.

ธารชีวิต

อันสายธาร ชีวิต คิดถอนนาถ
 ดูผาตผาด ยวนใจ ในลาถผล
 แต่มีทุกข์ ข้อนใด หลุดออกให้คน
 เข้ายอมทน ทุกข์ยาก บากบั่นไป
 เทียบได้เถิด แก่ตาย สายวัฏฏะ
 ก็ไม่ละ ใจสร้าง อย่างไหนไหน;
 ไครมองเห็น คงระวัง ยังอุทิศ
 อย่าให้ไฟล้ แผลงพลัด ลงวัฏฏะ:
 ก็นเหยื่อ, อย่า ติดเบ็ด กลเม็ดมี
 เดินให้ดี อย่าให้ตก ทุ่ถอน,*
 เดินไปได้ แลสนสบาย ไม่นาน, ดล
 ต้มสุบบน สายวัฏฏะ ได้ละใจ ฯ

*เหมือนเดินร้องเพลงอยู่บนสะพานสูง ขนาดตกลงไปจนน้ำตายทันที

A stream of life cycle

Think about a stream of life cycle, what a pity!
 It could make somebody crazy in those wealthy,
 Which agony was hidden behind.
 But mankind bear and yield for it to survive.

Must be born, old and die in a life cycle so many times.
 But still never left or sacrificed anything even for awhile.
 Who see this clearly, can brake their minds wisely,
 Never fall accidentally down to the mazy cycle, certainly.

Eat bait, but don't be hanged on a hook by took some trick around.
 Walk carefully, never fall deep down into a street tunnel underground.
 Walk joyfully with awareness, not so long, then,
 A peaceful & happy mind in a life cycle would happened.

เรียนชีวิต

เรียนชีวิต อย่าแสวง อากแหล่งนอก
 อย่าเข้าไป ในคอก แห่งศาสตร์ไหน
 อย่ามัวคิด ยุ่งยาก ให้ผากไฉ
 อย่าพิจารณา อารมณ์ ให้งงง
 อย่ายึดมั่น นั่นนี้ ที่เรียกกฎ
 มันตรงตรง คดคด, อย่างหมดหวัง
 มองมองตรง ลงไปที่ "ชีวิตตั้ง"
 ดูแล้วหยัง ลึกลงไป ในชีวิต :
 ให้รู้รส หมดทุกด้าน ที่ผ่านมา
 ให้ชิมทราบ วิญญาน์ อย่างวิเศษ
 ประลึกทุกข์ ทุกระดับ กระชั้นชิด
 ปัญหาชีวิต ละเผยออก บอกตัวเอง

Life learning

Don't learn about life from any sources outside.
 Don't step into a boundary of any sciences.
 Don't make a mind being in difficulty by too much thinking.
 Don't require so many details by too much considering.
 Don't stick on "that", "this" which is called a rule.
 'Cause it's fair & unfair in each case for each time with unhopeful.
 So look straight right to the purpose of "living"! :
 Then study deep down into "life" aiming :
 To know every tastes & sides of life which we've been through.
 To be enlightened in soul greatly & cool.
 To realize in all suffering closely & clearly.
 Then life's problems would be revealed automatically.

อย่าทุกข์เพราะสิ่งที่มี

มีอะไร มีไม่เป็น ก็เป็นทุกข์
 ถึงมีสุข ก็ยังทุกข์ เพราะสุขนั้น,
 ดูให้ดี อย่าเสียที ให้กับมัน
 ะพากัน มาเพิ่มทุกข์ ให้ทุกข์;
 ยามอะไใช้ ใช้ให้เป็น ไม่เป็นทุกข์
 ยามอะกิน กินให้ถูก ตามวิถี,
 ยามอะตาย ตายให้เป็น เห็นสุดดี
 ถ้าอย่างนี้ ไม่มีทุกข์ ทุกคืนวัน;
 ถ้าต้องทุกข์ เพราะสิ่ง ที่หาหา
 ก็กลายเป็น เรื่องบ้า เกินกว่าชั้น,
 ดูให้ดี อย่าเสียที ให้มัน
 ได้พากัน หยั่นเยาะคน วนหน้าเขี้ยว

Don't be suffered by what you've had

Never know how to deal with what you've had, that's a distress.
 Even though you may be happy, you might be suffered by that happiness.
 Beware and don't be a loser.

Otherwise you might suffer more over.

To know how to deal with anything derived, no more agonize.
 To know how to eat in a right kind.

To know how to die, of course, it's the best way.

If these things has happening, no more suffering every night & day.

If you must be suffered by those treasures, you've searched for.
 That's a funny story but crazy more.

Be careful and don't lose to the devil stupidly.

Because devil will laugh at human being amusingly.

ได้, ได้ให้เป็น

ได้อะไร ได้ไม่เป็น ยิ่งเป็นทุกข์
 เช่นคนเมา เมาสุนัข ทุกข์มหันต์ ;
 ยิ่งได้มา ยิ่งโง่งม อมโลกันต์
 ได้เช่นนั้น คือยิ่งเสีย : เปลี่ยนหัวใจ
 พอเราเผลอ เงยหน้า มาดูที
 ได้อย่างนี้ ผิดก็เจาะ หัวเราะใหญ่
 ว่าคนเผลอ คน ! เป็นคน กันอย่างไร
 มีแต่ก่อ กองไฟ สุมใส่ทรวง ฯ
 น้ำมากลาย เป็นไฟ ให้วิปริต
 แม้ไฟนิด กลายเป็นไฟ อันใหญ่หลวง
 คำอะไร ก็เป็นไฟ ไปทั้งปวง
 เพราะถูกลอง ว่าได้, ได้, อย่างไม่เป็น ฯ

Got, got wisely

Know nothing of what you've got, got more pain instead.
 Such a foolish one drunk in a fun, it's a great distress.
 Got more, stupid more, will sink deeply down to the hell like a blind.
 Getting in this way means you've to pay more : just for a weary mind
 Friends raise your head up and see.
 How a ghost laugh at us with glea.
 It would look down upon how nonsense human being have been & done.
 But just fire up to burn their own hearts, mostly every one.
 Water could turn to be fire, how odd it is!
 Even just a little fire could be enlarged.
 Anything we've got could be like a hot fire,
 By an illusion which lie for getting as a blind.

เป็น, เป็นให้เป็น

เป็นอะไร เป็นไม่เป็น มันเป็นทุกข์,
 ยังกัด "กู" ว่าเป็นสุข ยิ่งทุกข์ใหญ่
 หลงเป็นสุข สุขก็หาย กลายเป็นไฟ
 เหตุเพราะใจ หลงยึดอยู่ ว่า "กู" เป็น ฯ
 เป็น พ่อ-แม่ ลูก-พ่อ หรือเป็นเมีย
 เป็นผู้ได้ ผู้เสีย ฯลฯ ล้วนแต่เห็น
 ด้วยวิมูขิ อวิชชา ; เลือดตากระเด็น
 หลงโลดเต้น ให้ "กู" เป็น เข่นไฉนก็ฯ
 ในโลกนี้ มีอะไร ให้ใครเป็น
 เต็มเชิงเข่น ตามความบ้า ต้มหาตริก ?
 อย่างยึดมั่น นี่ นั่น ให้มันลึก;
 เป็นอะไรอยู่, ก็รู้สึก "ไม่ว่าเป็นอะไร !" ฯ

Being, as it should be

Knowing nothing of what you're being, it's a suffering.
 The more thinking that "I" is a happiness, is the more torturing.
 Be crazy for such a thing, happiness would be lost and then change to fire.
 Because and insane mind assumed that it is "I".

Being father-mother, son-daughter, husband or wife.
 Being a winner, loser and other as you like.
 By a wrong thought and unknowledge, difficulty.
 "I" was supposed to be as "mind" would like, trickily.

Is there anything in this world arouse everybody mostly need to be,
 as much as craziness, & lust! See?

So don't grasp tightly to "this", "that" as it's called.

But be aware of what is being should be "nothing at all!".

มองอย่างไร

มองอะไร มองให้เห็น เป็นครูสอน :
 มองไม้ขอน หรือมองคน ; ถ้าค้นหา,
 มีสิ่งสอน เสนอกัน ; มีปัญญาจะ-
 พบว่า ล้วนมีพิษ : อนิจจัง ฯ

อะมองทุกข์ หรือมองสุข มองให้ดี
 ว่าจะเป็น อย่างที่ คนเราหวัง ;
 หรือเป็นไป ตามปณิธาน ให้ระวัง,
 อย่างสุดขีดสุด อะมองเห็น เป็นธรรมดา ฯ
 มองโดยนัย ให้มันสอน อะถอนใจ
 มองแยกแยะ มันไม่สอน นอนเป็นบ้า
 มองไม่เป็น อะโทษใคร ที่ไหนมา
 มองถูกท่า ทุกข์ก็คลาย สบายเอง ฯ

How to look ?

Look what, look clearly as it could be as a teacher.
 Look at a log or look at a man as if we were a searcher.
 A clever one would find the same lesson and advices,
 Will realize in its poison, danger, impermanent. (A-nij-jang)

Look at distress, look at happiness, look wisely.
 Whether it would be as we wish, hopefully ;
 Or up to each factor, be careful.

Don't be crazy, you'll see it's a normal rule.

"Look" in the meaning of learning, no more suffering.
 "Look" unsteadily is useless and idling.

"Look" wrongly couldn't throw any mistake to anybody.
 "Look" rightly an agony would be left absolutely.

ปากอย่างใจอย่าง

| | | | | | | | |
|-------|-------|------|------|------|------|-------|------|
| มี | ไม่ | ว่า | อย่า | อย่า | ว่า | ปาก | ใจ |
| ปาก | เกิด | เป็น | ระ | ยิด | ตัว | พูด | อย่า |
| อย่าง | ทุกข์ | คำ | แดง | มัน | กู | ว่า | เป็น |
| ใจ | เพราะ | พระ | ว่า | สิ่ง | ของ | ตัว | เช่น |
| อย่าง | ยิด | พหู | ฉัน | ใจ | กู | กู | ปาก |
| หน | มัน | องค์ | หลุด | ด้วย | อยู่ | อยู่ | เฉย |
| ทาง | ฉัน | ทรง | ยอก | ใจ | เฉย | อย่าง | เหว |
| สุข | แถม | แสดง | ยอน | ตุ | เฉย | เคย | พอก |
| | | | เลย | | | | เรา |

นี่แหละเรียกปากยิดแต่ใจวาง ใจอยู่ข้าง ความไม่ยิด อย่างโง่เขลา
ปากพูดไป ตามประสา คนยิดเอา ว่าตัวเรา ว่าของเราใจเปล่าเลย ฯ

Mouth & Mind in Contrary

Don't thinking as what you're saying is the peaceful way.
You won't be suffered by grasping, I dare say.
This is what the Lord Buddha declared.
Please don't be afraid that I'm teasing you to scare.

Don't grasping & clinging anythings within your mind,
Even thinking that this is "I" (self) or that is "my". (mine)
You can say "I" as usually,
But keep your mind realizes on the contrary.

This is so called "mouth" said but "mind" laid.
"Mind" is not grasping & cling to anything foolishly,
While "mouth" is saying as an ordinary,
As "I", "my" but never have a thought like that in "mind".

ระวังส่วนเกิน

เกิดส่วนเกิน เกือบกับกิน จนล้นหลั่ง
 ตบแต่งองค์ เกินไป จนใจเหยิง
 บำเรอกาม เกินไป จนใจสะเลิง
 หลงบันเทิง เหมมาย ไม่เหนี่ยวตน ฯ

อย่าให้เกิน มันจะดี ที่เศรษฐกิจ
 สุขภาพ กายจิต จักเพิ่มผล
 ทั้งสติ ปัญญาพาพิพล

มีเวลา ฝึกฝน บทพระธรรม ฯ

มีทรัพย์เหลือ ไว้ให้ปัน เป็นผลทาน
 ทั้งต่อต้าน ลัทธิ ที่บ้าระห่ำ
 ไม่ทำลาย โลกทรัพย์ ยับระยำ
 มีข้อโม่ง เย็นจ๋า กว่าน้ำเย็น

ขอเชิญชวน พวกเรา เหล่าชาวพุทธ
 มีหลักยึด มัธยัสถ์ ถนอมเงิน-
 ่อว่า " ส่วนเกิน ให้เกิดทุกข์ ทุกประเศิน "
 แล้วอดเว้น ส่วนที่เกิน เพลิมพอดี ฯ

Beware of the Luxury (Too much, more than enough)

*Too much eating make a greedy tongue.
Too much dressing inspire a mind to luxury.
Too much sex make you so crazy,
Get mad in entertaining, forget to be tired.*

*Don't be luxury, It will be good for economy,
Get certainly, a healthy body & mind,
Also a brain would be so fine.*

Have a time for "Dhamma" practicing.

*Having enough money to share for charity.
Anti a bad cult of fighting,
Never destroy a natural resources giving.
Having an hour fresher than cool water.*

*An Invitation for all of Buddhist,
Please intend to be a good saver.
Realize that "too much of everythings bring you to be suffer".
Then stop all luxuries but enjoy a sufficiency!*

ตีตัวเอง

ทำอะไร ทำให้ดี มีธรรมะ
 เข้าประสพ และประสพ ปัญญาสลาย
 มีแต่ความ รบร้อน ขึ้นไถ่กาย
 มิตรสหาย พลอยสับสนันต์ ทั้งนั้นนา ฯ
 ถ้าทำด้วย โมหะ หรืออธรรม
 จะชอกช้ำ ไถ่กาย ไปกายหน้า
 ตกรรก ทั้งเข้าเย็น เคยเห็นมา
 อย่างกลัวทำ- ทายธรรม จะช้ำเอง ฯ
 แล้วจะร้อง โพนทนา คำพระเจ้า
 ว่าไม่เข้า ข้างตน บ่นโง่งเอง
 โทษผิดทาง นางโง่ง ไปตามเพลง
 " ตีตัวเอง " อยู่เรื่อยไป ไม่สิ้นกรรม ฯ

Hit yourself

Do your best in everything you do with "Dhamma" (righteousness),
 Which should be included & involved, so that all problems would be solved.
 Everything will be all right, your body & mind would be so nice.
 Our friends will also be happy and fine.

If you did it with passion or "Aa-Dhamma" (unrighteousness).
 Your body & mind would be hurt for a long-long time.
 You'll be like falling down into a hell all day and night,
 I've ever seen, So, Don't be dare with "Dhamma", You'll hurt yourself.

Then, you'll accuse and condemn at God,
 Complain that he has not agreed with thee & not stand by thee.
 Even blame that it's a fault of ghost, nymph and fairy.
 This is the way you always "hit yourself", thus you'll be hurt endlessly.

ถ้าเรารู้ความลับ

ทำอย่างไร จึงจะไม่ ถูกใครทำ
 ให้ชอกช้ำ กร้าวใจ ตั้งไฟสุ่ม
 หักไฟรัก ไฟโกรธ โทษกตุมรุม
 มาประชุม อยู่ในทรวง ทะเลวงฝัน,
 ง่ายนิดเดียว ถ้าเรา รู้รหัส
 ว่าจิตใจ สวรรค์ ไปยึดมั่น
 ให้มีเรา มีเขา มีใครมัน
 มาเป็นคู่ ฟาดฟัน กันนงน้อ,
 ไม่เข้าใจ คำว่า "ไม่มีตัวตน"
 ก็ยึดมั่น สัตว์ตน หรือเมียผัว
 แนนกระสัน มันไว้ ในเนื้อตัว
 จึงต้องผัว แต่ระกำ กร้าวทุกข์เลย ฯ

If we know the secret

How to protect from being suffered by others,
 Like being hurt & burnt on fire,
 Of both fire of love & angry, an agony in mind,
 Which was attacked and wounded heavily.

An easy answer is :- If we know the code,
 That only "a dull mind" always ties to everythings tightly.
 Thinking that there are "this-that", "they-we",
 A couple of contrary, just like a mazy binding.

Because of never understand the word "no self",
 But cling to an assumption as "wife-husband" or "animal-human being".
 Stupidly saved those thoughts in soul as a sticky fastening.
 Finally, Have to be in torture & misery at any time.

สัพเพ ธมมา นาลัง อภินิเวสยา

สิ่งทั้งปวง ล้วนแต่ลวง ให้ยึดมั่น
ได้เท่ากัน ทั้งที่ ดีและชั่ว
ที่ว้าดี ยึดไว้เพราะ "ได้" แก่ตัว
ที่ว้าชั่ว ยึดเพราะกลัว ตัว "เสีย" อะไร
ก่อให้เกิด หนักใจ ได้เท่ากัน
ไม่ว่าจะ ยึดมั่น นั้นแฉะไหน
ที่ตั้งหมาย เต็มอกก็กลาย เป็นฉืดไป
สิ่งใดใด ก็ต้องเป็น เช่นว่ามา
ถ้าอย่าหลง ยึดมั่น ทั้งชั่ว-ดี
ฉะฉางฉืด ฎกฉิฉิ ทั้งหลัง-หน้า
ชั่วและดี กลายเป็นเครื่อง เรื่องปัญญา
ไม่เป็นบ้า เพราะชั่ว-ดี, นี่ ! นิพพาน ฯ

Sap-pae' Dhamma Na-lung A-pi-ni-ve-sai

All of everything is just an illusion lead to grasping,
Equally both in goodness & badness.

"Goodness" was grasped for "gainfulness",

"Badness" was grasped because afraid of "lost".

Both are causation of the same worries,
Either which one has been caught.

Even the best, the soonest might be varied to be across.

Everything must be changed as it has been said.

If not go astray to grasp both "bad & good",

"Mind" would be laid into the right place.

"Bad & good" would turn to be an intelligence aids.

Never be crazy by "bad & good", Certainly, this is "Nibbhan".*

(*Voided mind at cool & calm time)

หวัง-หวัง-หวัง

หวังอะไร ก็เพราะใจ ไปยึดมั่น;
 บ่ยอมหวังกัน ไปทุกท่า น่ำเวียนหวัง,
 มีศรัทธา รัก ความหวัง ตรึงใจต้อ
 ต้อองหวาดกลัว อยู่เพราะมัน ทุกวันคืน ฯ
 หวังเช่นนี้ มีมา อากความหวัง;
 ใครมีหวัง ก็ตรอมตรม ช่มโฉม
 ชั่งกะต่าย มีขี้ขัง ตายทั้งย่น;
 เมื่อหยุดหวัง หวังระริ่น วิตขึ้นบาน ฯ
 หวังเพราะหวัง อันใหญ่หลวง : หวังวัฏฏะ
 มีอันหวัง สำนะยะ เป็นสังสาร-
 แห่งกิเลส -กรรม -วิบาก อนันต์นาน
 หวัง-หวัง-หวัง นั้นทรมาณ นานวิรันตร ฯ

Possessing & Worrying Cycling

Possessing caused by mind's clinging;
 Nervously guarding all supposed belongings,
 Even love, jealousy & envy are stickily concerning.
 Every night and day always being afraid of losing.

These worrying caused by possessing,
 Of course, worrying causing suffering.
 Hence, living is painfully as dying.
 Stop worrying, "mind" would be delighting.

The great worrying cycling is the possessing cycling,
 Consist of three duration of an acting -
 Of passion; as actor-action-resulting.
 Thus possessing & worrying is an endless harmful achy cycling.

วาง-ว่าง-ว่าง

วางจิตไว้ มิให้ หลงยึดมั่น-
 ทุกสิ่งอัน ไว้เพื่อ เหยื่อตัณหา
 มีสติ ปลื้มยินดี ทนเวลา
 เห็นธรรมตา, : ไม่ยึดมั่น สิ่งอันใด ๆ
 ว่างจากความ ยึดมั่น เช่นนั้นแล้ว
 จิตผ่องแผ้ว ปรภัสสร สุดแถมใส
 ว่างกิเลส เพลิดเพลิน : พ้นจากไฟ
 ทุกข์ไรโร ว่างหมด สุดตงงาม ๆ
 ว่างเวียงว่าง กว้างทะเล กว้างเขา
 ไม่มีสิ่ง บัฏา ที่น่าขาม
 อยู่เหนือทุกข์ เหนือสุข ทุกโมงยาม
 วาง-ว่าง-ว่าง นั้นคือความ "งาม" นิรันดร์ ๆ

“Void” (Release, Free & Boundless)

Don't let your “mind” go astray to cling & tie,
 To any fascination and being as its bait.
 Be consciously to release it in time,
 As normal as a nature of unbind.

Let's be free from all fastening,
 Then the clearest, lightest & brightest mind will be happening.
 Just be free from all passion, stick out of fire,
 Thus any suffering would be left behind, that's the most beautiful life style.

“Void”, unlimited & boundless than sea or sky,
 No more dangerous to attack and harm your “mind”.
 Being above distress & happiness at all time.
 “Void ” (release, free & boundless) is certainly an eternal beauty of a kind.

แสงแห่งความว่าง

แสงกลางวัน นั้นทำให้, ไม่เห็นดาว
เป็นความมืด สีขาว มันแบ่งจ้า
แสงกลางคืน เห็นดาวพร่าง กระฉ่างตา
เพราะเห็นว่า "แสงจ้า" หลบหน้าไป
แม้กระนั้น ก็ไม่แรง เท่า "แสงธรรม"
ที่สีขาว ไม่ดำ เป็นแสง "ใส"
เป็นแสงแห่ง " ความว่าง " กระฉ่างใจ
จึงส่องให้ เห็นนิพพาน, : อย่ำตรำนมอง.
เมื่อจิตว่าง ก็กระฉ่าง "ธรรมจักร"
เห็นทะเล เกินไกล ในธรรมมอง
ทั้งเกินกว้าง เกินลึก เกินตรึงตรอง
เชิญท่านลอง สืบแสงอง แสง "ว่าง" ดู<เฉย>

Light of Emptiness (voidness)

Day light blinded us from stars.

It's a white shiny darkness.

Night light brighten up brilliant stars.

Because that 'crazy light' was chased afar.

*However it's not as strong as "Dhamma's light",
Which is neither white nor black but "bright".*

It's a light of "voidness" which clean up mind clearly.

Thus, it shines for "Nibbhana", : so don't be lazy to see & study.

With voided mind, "Dhamma eyes" would be brighten.

Could see thoroughly & so far in all Dhamma's pattern,

Evermore wider, deeper & thoughtfulness.

So, please try to find and taste the light of "emptiness".

ระวังศรดอกที่สอง

เมื่อรู้สึก เจ็บปวด อย่างรวดร้าว
 ก็รู้เท่า ว่า "เจ็บหนอ" เท่านั้นหนา
 ไม่เกิดยึด ว่า "กู" เจ็บ "กู" ทรมาน
 นี้เรียกว่า มีศรดอก เพียงดอกเดียว ๆ
 ถ้าเกิดความ คิดผิด อึดใจหนึ่ง
 ว่า "กู" ถึง ทุกข์ร้าย ให้หวาดเสียว
 ยึดว่า "กู" ตายแน่ เป็นแน่แท้
 ศรดอกเดียว กลายเป็นสอง ต้องกายา ๆ
 ศรดอกแรก ไม่กระไร ไร้ยาพิษ
 ไม่เผ็ดร้อน เพียงเจ็บกาย ไร้โทษา
 ดอกที่สอง ฉายยาพิษ ฤทธิ์มีพิษ
 มันเจ็บกล้า ทุกข์กล้า ยิ่งกว่าตาย ๆ

Beware the second arrow

Feelings hurt so bad as a much painful,
 Should realize that it's merely "just hurt".
 Never thought that "I" was hurt, "I" was injured.
 This is so called "wounded by only one arrow".
 But if thinking just a little bit wrong,
 That "I" was tortured,
 Exactly "I" was suffered.
 So, "I" would be hurt also by the second arrow, not by the first only.
 The first poisonless arrow is harmless.
 It can't burn "mind", just a little bit hurt "body".
 But the second poisoned arrow causing a big agony.
 It's very dangerous & could hurt "us" much more than death.

พระอรหันต์ไม่ถูกศรที่สอง

เมื่อรู้สึก เจ็บปวด อย่างรวดร้าว
ก็รู้เท่า ว่า "เจ็บหนอ" เท่านั้นหนา
ไม่เกิดยึด ว่า "กู" เจ็บ "กู" ทรมาน
นี้เรียกว่า มีศรตอก เพียงตอกเดียว ๆ
ถ้าเกิดความ คิดผิด อีกชนิดหนึ่ง
ว่า "กู" ถึง ทุกข์ร้าย ให้หวาดเสียว
ยึดว่า "กู" ตายแน่ เป็นแน่แท้
ศรตอกเดียว กลายเป็นสอง มาตองกาย ๆ
พระอรหันต์ นั้นไม่มี ศรที่สอง
ไม่ยึดครอง เหนือ นานาหลาย
ว่าต่อเรา ว่าของเรา, เบาสบาย
รู้จักย้าย แยกวาง ไว้ห่างกัน ๆ

An enlightened monk never hurt by the second arrow

Feelings of hurt so bad as a much painful,
Should realize that it's merely "just hurt".
Never thought that "I" was hurt, "I" was injured.
This is so called "wounded by one arrow only".

But if considering just a little bit wrong,
That "I" was tortured heavily,
"I" was suffered exactly.

So "I" would be hurt not only by the first arrow but also by the second.

An enlightened monk never hurt by the second arrow,
Because he never clings to anythings, any one.
Never catch on "I" - "my". Being lighten, having none.
Cause he truly know how to consider, separate & select definitely.

ผู้ดับไม่เหลือ

อย่าเข้าใจ ไปว่า ต้องเรียนมาก
ถ้ารู้จริง สิ่งเดียว ก็ง่ายตาย

เมื่อเจ็บไข้ ความตาย จะมาถึง
ระวังให้ ตีติ นาทิทอง

ถึงนาทิจุติ ท้าย อย่าให้พลาด
ด้วยจิตว่าง ปลดปล่อยวาง ทุกสิ่งอัน
ตกกะโตะ พลอยโชน ให้ตีติ
สมัครใจ ดับไม่เหลือ เมื่อไม่เอา

ต้องปฏิบัติ ลำบาก จึงพ้นได้
รู้ดับให้ ไม่เหลือ เชื่อก็คง
อย่าพรันพรัง หวาดโหว ให้หม่นหมอง
คอยอดอึ้ง ให้ตรงจุด หลุดให้ทัน
ตั้งสติ ไม่ประมาท เพื่อดับขั้น
สารพัน ไม่ยึดครอง เป็นของเรา
อะลึงที่ มุ่งหมาย ได้ง่ายเข้า
ก็ดับ "เรา" ดับตน ดลนิพพาน.

Ending with nothing left .

Don't think that you have to study so much,
Must practice & try hard to get through lust.
But if you really know one truth, it's very easy.
Only knowing of ending with nothing left, if believe me, just try simply.

While sickness and death is coming,
Don't be afraid or grieving.
Take good care of that golden minute,
Watch out to the point and punctually get through it.

Don't miss the last precious minute.
Be conscious, don't be careless to end up life & soul's cease,
By voided mind which intend to leave whole things behind
Own nothing because everything is not "mine".

Jumping well while falling down the step accidentally,
Will reach the goal easily.
Willing to ending with nothing left & no need of all wishes,
By end up "I" and "my" then "Nibbhan" (Nirvana) will be existed.

มันอยู่แล้ว

ขณะที่จิตยังไม่ มี "ตัวกู"
 ใจพยายาก็ ปรากฏอยู่ ณ จิตนั้น
 ของ "ตัวกู" เกิดได้ ขึ้นจิตนั้น
 คือ ชาติ ชรา มรณะ ก็พร้อม ปรากฏตาม ๑

It's already there

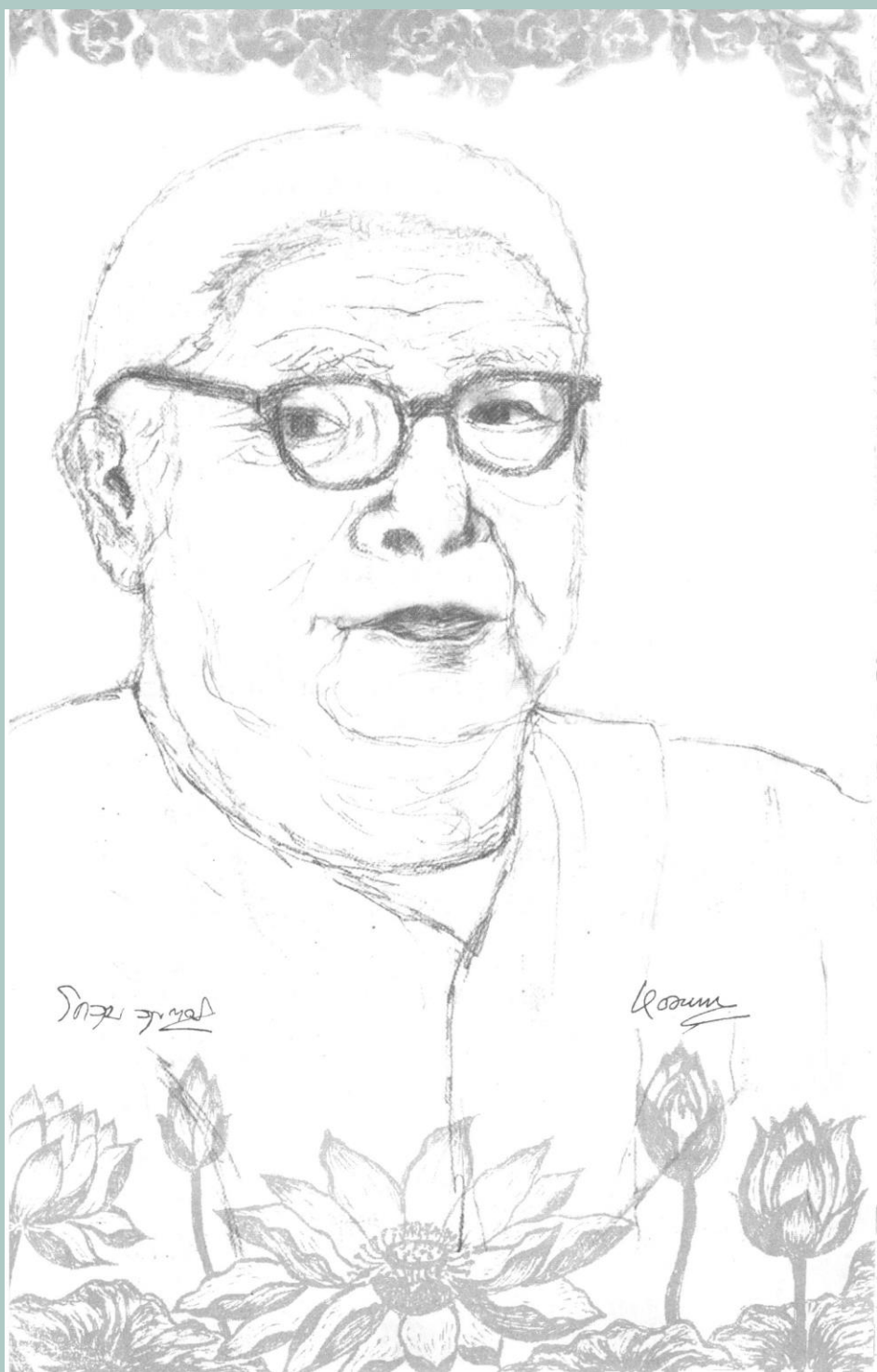
While "mind" has no "I" (self),
 "Nibbhan" (Nirvana, cool & calm time) is already in that "mind"
 When "I" appear in that mind
 "Sung-sa-ra-wat" (Endless life cycle) then occur instead.

รักสงบ

รักสงบ ละลืม มี "ตัวกู"
 ละละลืม ทั้ง "ตัวกู" อยู่บ่ได้มี;
 มีสติ ปัญญา แลละปรานี
 นก หมี ไก่ ห่าน ห่าน ห่าน ๑

Love Peace

Love peace, Let's forget about "I"-My-self,
 And also "you"-yourself, accordingly.
 Have only mindfulness, wisdom and mercy,
 Kindly take good responsibility for whose duty is enough.



ปัด ทอ ง ฟร

พรปัดทอของ ตอวงนบป คือ ตอวงนบรัก
 ประพฤตีสยาม พรหมพรหิตามที่ลอม
 หนึ่งปชา โศภนวิธ ปะจักษ์ตอ
 หนึ่งปชา โศภนวิธ ปะจักษ์ตอ

พร จะเกิด ทอกัน นีนป็นทอ
 ทอในทอ ทอทอพร พรหมวิธ
 หนึ่งปชา โศภนวิธ ปะจักษ์ตอ
 ประพฤตีสยาม พรหมพรหิตามที่ลอม

ปัดทอของ ตอวงนบป คือ ตอวงนบรัก
 ประพฤตีสยาม พรหมพรหิตามที่ลอม
 หนึ่งปชา โศภนวิธ ปะจักษ์ตอ
 6 ก.พ. 18

Gold sticker decorating for blessing

*Gold sticker decorating must be done with love,
By Dhamma practicing willingly as we've been taught.
In order to worship with deepest love for blessing.
By the same behavior whether dead or living.*

*An everlasting happiness will happen to everybody.
In every event, every lifetime, people will live peacefully.
Because they practice Dhamma daily in every time.
Just like they must eat to survive.*

*Other purposes beside this, is a dull.
It's an unsuitable and unright aim of Buddha's cult.
Gold sticker decorating outside is just for beauty & nice.
Gold sticker decorating inside end up defilements cycle in mind.*

กรรมดี ดีกว่า วัตถุมงคล

กรรมดี ดีกว่า มงคล
ดีกว่า นั้เงเล้า ของขลัง
พระเครื่อง ตะกรุด อุทาถ
ภาตมั่ง แขนวมั่ง รัดรูง
ขี้ขลาด หวาดกลัว หัวยุ่ง
มงคล อะไร ได้คุ้ม

อันธพาล ขี้ขลาด มากุม
นอนตาย ก่ายเครื่อง รางทอง
ธรรมะ ต่างหาก เป็นของ
เพราะว่า เป็นพระ องค์จริง
มีธรรม งาม ไครยิ่ง

ไม่ยิ่ง ก็ตาย เกินตาย
เหตุนั้น เราท่าน หลึงชาย
หาธรรม มาเป็น มงคล

กระชัง บรรลุ มรรคผล
พ้นจาก เกิด แก่ เจ็บ ตาย
บริสุทธิ์ ผุดผ่อง ใจกาย
ไม่พ้อง ไม่พาน สดงานใด

เหนือโลก เหนือกรรม อังไผ
ไม่อาช ำยั บัชา ฯ

สืบสร้าง กุศล

ปลุกเสก แสนมั่ง

กิเลส เต็มพุง

เป็นเรื้อง อุทลุม

เป็นเครื่อง คุ้มครอบ

ไร้ธรรม ฝัสิ่ง

เร่งชวน เร่งชวย

หมดตัว หมดตน

อุปัชวะ ขังหลาย

กิเลส - สวะไหน

Doing good things is better than superstitious things

Doing good things is better than miracle or blessing.
 Making merits is better than clinging on superstitious things.
 All kinds of amulet spelled by black magic expertly.
 Fastening and hanging so many on the body.

Still being shocked and frightened as a coward who has lots of defilements & lust.
 How could those superstition protect thus.

Even robbers who did robberies could buy amulets so easy.
 Yet, they died with these things on their bodies.

Absolutely, Dhamma is an actual protector.
 Because Dhamma is a real benedictor.

Having Dhamma, no more shooting. Without Dhamma, being as a devil.
 Even no shooting, still dying, though no need to be killed.

Then, we all women & men should be hurry,
 To find Dhamma for being as our benediction especially.

To practice Dhamma till get to the destination by leaving all "self".
 Then being above birth, oldness, illness and death.

To purified and brightened up both body and mind.
 Then any unexpected dangerous could do no harm anywhere, anytime.

To be enlightened then being beyond the world and any actions.
 So no one could be attacked & destroyed by any lust or passions.

ทำดี ดีกว่า ขอพร

| | | |
|-------------------------|---------------|-------------------------|
| ทำดี ดีกว่า ขอพร | ซึ่งขอ ดีตอน | ไม่รู้ ว่าพร คือความดี |
| "ขอ" "พร" นั้นแปล ว่าดี | ดีจริง ก็มี | พรจริง อยู่แล้ว ในตัว |
| มาขอ ไม่ทำ น่าหัว | ขอดี ให้ตัว | ที่ไม่ รู้จัก ทำดี |
| ทำดี พรมี ทันที | ไม่ขอ ก็มี | พรที่ แลอยู่ ในตน |
| ความดี ที่ใคร ขวากขวน | นั่นคือ พรล้น | ไหลอาบ อยู่ที ภายใจ |
| ตั้งนั้น ใครหวัง พรชัย | รับทำ ดีให้ | เป็นชัย เป็นพร ก่อนอื่น |
| เป็นพร จริงจัง หยั่งย่น | พรที่ ใครยื่น | ยกให้ นั้นไม่ จิรัง |
| พรดี มีพลัง ฌมิง | กุศล หนุนหลัง | ใครทำ ใครมี ดีจริง ๆ |

Doing good things is better than asking for blessing

Doing good things is better than asking for blessing.
 It's good though they don't know that "blessing" is "goodness".
 "Blessing" means "goodness", so if you really do good things.
 You've already got "real blessing".

Keep asking for good things but never do, How funny to keep wishing,
 All goodness for oneself that never want to do any good things.
 Doing goodness then got blessing promptly, even never ask for it.
 Because the real blessing is already in doing good things indeed.

Goodness which everyone search for, is a complete blessing,
 Which flow fully in our bodies & minds.

So whoever wish for an ultimate blessing.
 First, they must immediately do good things.

This is the real and permanent blessing.
 Others which anyone wish for or bless us is impermanent.
 Good blessing has an actual supreme power with merit as its base.
 Who do good things, get real blessing & goodness then.

พระเจ้าองค์เดียว

พระศาสดา สัมพันธ คือมรรคา
เพื่อมนุษย์ ได้เป็นสุข ทุกนิกาย
พระเจ้าแท้ มีแต่ พระองค์เดียว
เป็นทางตรง มุ่งไป สู่ไภวีย์
ไม่มีข้อ ขัดแย้ง แบ่งพวกพรรค
ที่ทะเลหนา พวกเรามา รวมกลม
การเรียกชื่อ ต่างกัน นับไม่แปลก
คือธรรมธาตุ หนึ่งแน่ เป็นแท้เที่ยง

ที่ชักพา นำมนุษย์ สู่จุดหมาย
เราทั้งหลาย ชวนกันมา ปรึกษากัน
ทางจึงมี แต่ทางเดียว เป็นแนวมั่น
เป็นนิจ- ตรสุข แก่ทุกคน
มนุษย์รัก ร่วมสุข ทุกแห่งหน
แห่งปวงชน เพื่อบูชา พระเจ้าเดียว
แต่เนื้อใจ ไม่อาจแยก เป็นส่วนเลี้ยว
ทุกคนหนึ่งใจ เป็นที่พึ่ง จึงรอดเฮย ๆ

The only one God

*A religion relationship is the way,
That leads mankind to the same aim and pray,
For mankind in every cults to have a happy life.
So, we all come to discuss and seek for good advices.*

*There's one real God only.
Then there's just one way absolutely,
Which directly goes straight to the peaceful land,
Of an eternal happy life for human.*

*No more argument or separation here and there.
A good friendship of mankind is everywhere.
Thus, we all come join and have one heart,
Worship to the only one God, so smart.*

*No matter how different names were called.
But the main text inside couldn't be divided apart.
That's of course a true one "Dhamma Dhart".
Which everybody rely on for survival.*

** Dhamma's heart = natural truth*

เรียนธรรมะ กับ เรียนปรัชญา

เรียนอะไร ถ้าเรียน อย่างปรัชญา
ยิ่งพลาดจาก ธรรมะ ที่ควรมี
เพราะเรียนอย่าง คำนวณสิ่ง ไม่มีตัว
อุปมาอุปไมย สรร้านทึมทึม
เรียนธรรมะ มีวิธี วิทยาศาสตร์
ไม่คำนวณ หากแต่มอง ลอดด้วยใจ
จะส่วนเหตุ หรือส่วนผล ยลประจักษ์
แก่คำถาม แจ่มถนัด ชัดทันอง

ที่เทียบกับ คำว่า ฟิสิกส์
เพราะเหตุที่ ยิ่งเรียนไป ยิ่งไม่ซึม
สมมติฐาน เอาในหัว อย่างครีမ်ครีม
ผลออกมา ทัมทัม ทับเอาไป
มีตัวธรรม ที่สามารถ เห็นชัดใส
ส่องล่งได้ ตามที่อาจ ฉลาดมอง
เห็นตระหนัก ว่าอะไร อย่างไรสนอง
ตามที่ต้อง ปฏิบัติ ชัดลงไป ๆ

"Dhamma" learning and "Prat-cha-ya" learning

To learn whatever as "Prat-cha-ya" learning,
Which the word "philosophy" is its meaning.
The more you'll miss "Dhamma" to the wrong way,
Cause the more learning the more going astray.

Due to learning by calculate of nothing.
Supposing in their heads & minds as they like.
Assumption & estimation in a foolish style,
So, what coming out is an unclear result.

Dhamma learning is a scientific route,
Cause "Dhamma" could be seen brightly.
Not by calculating but by mind trying wisely,
Then it might be seen thoroughly.

Either by an exact factor or a proper result,
We'll understand and realize in what and how it respond.
The true answer should be for such a question,
Which require a clear and correct action.

อย่าสัปดน

อย่าข้องใจ ว่าถ้าไม่ จับ-ยึด-ถือ
เหมือนเบ็ดไก่ นกหนู หรือปูปลา
จัดให้มัน ตั๊ตตี ไม่หนีไป
ลูกหรือเมีย เงินหรือทอง ของหรือคน
คือหมายมั่น จับยุด สู้สัดใจ
ตามบาลี เรียกว่ามี อุปาทาน
ทำเช่นนั้น คือสัปดน ก่นหาทุกข์
ไขอะไร จะแรงร้าย เข้าใจ "ตน"
จะบินปรี้อ หรือสูญหาย ไปต่อหน้า
ที่จับมา หวังยึดครอง เป็นของตน
เป็นสุขใจ อยู่ด้วยกัน หมั่นฝึกฝน
อย่าสัปดน เกือบไว้ ใน "กระบาส"
ด้วยความโง่ ยิ่งใหญ่ มหาศาล
คืออาการ สำคัญหมาย ไว้เป็น "ตน"
เหมือนสุมไฟ ให้อุก ทุกเส้นขน
ที่เผาลน ทั้งเป็นเป็น ไม่เห็นมี ฯ

Don't be crazy

Don't wonder that, if not catch-grasp-hold,
It will fly or free fleetly out of sight.
Like a duck, cock, bird, mouse or crab & fishes of all type,
Which were caught for being as our own belonging.
Good managing, nothing lost
Living happily together, Be in practicing.
Child or wife, money or gold, things or human being.
Don't be crazy to keep them in "head" wrongly.
By intend to catch & grasp them tightly,
With a great foolishness and misty.
This is called in "Bali" as having "U-pa-tarn" accordingly,
As its important meaning is having "self".
That behaviour is like asking for suffering crazily
Just like making fire inside thoroughly in every cells.
No other fire is as hot & dangerous as fire of "self",
Which burning strongly while still alive, absolutely.

ปุกปิกไม่กินเหล้า !

อ้ายปุกปิก สิ้นหัวปิก ได้กลิ่นเหล้า
 กระป๋องหนึ่ง หลายสิบบาท ประหลาดพอ
 ขนมนะ ! อย่างไรหนา ทมาไม่กิน
 ทมาดมแล้ว ไม่นึกว่า จะเป็นคุณ
 คิดดูเถิด ถ้าวันเหล้า จากขวดเหล้า
 ทน้ำวัง, วัง ทังเหล้าไว้ ให้คนกิน

เป็นกลิ่นเล้า อยู่ในแก้ว ชั้นเอกหนา
 นึกใจผ่อง : ผู้ซื้อหา มาทำบุญ :
 ก็เพราะกลิ่น มันมันบ้า ฉันทาคุณ
 บังคับกัน ชูลมุน ไม่ยอมยิน ๑
 มารบเร้า ให้มารับ มันกลับสิน-
 เทขวดลิ้น, กินแทนทมา น่าหัวใคร

Pukpik didn't eat any liquor!

*Pukpik quickly shook its head while smelt liquor,
 Mixed in the best cake offer.*

An expensive cake which make me wonder,

Why someone bought it for monks in order to make merit.

That's the real cake, but even dog didn't eat it,

Because of its bad & strong smell.

Or a dog might thought that it's no good for health.

Though we forced it to eat, the dog will never did it indeed.

Thinking of pouring a bottle of liquor for doggies,

They'll turn their heads back & run away promptly.

Left that liquor for the man who poured out & drink it all instead.

So, whom shall we laugh at in such a case ?

ศีลธรรมโลก ย่น-ถ่อย-ยับ

ศีลธรรม! ศีลธรรม! ศีลธรรม ! ต้องตกต่ำ ลงทุกวัน ถ้าสวรรค์
คงไม่พอ ขอมารำ น้ำหยอดตา เพราะบูชา กันแต่เงิน เกินพอแรง
ศีลธรรม! ศีลธรรม! ศีลธรรม ! ต้องตกต่ำ ไปเสียทั่ว ทุกหัวระแหง
เขารังเกียจ เกลียดชัง ตั้งผักระแหง อยากให้มัน แห้งแล้ง จากโลกนี้
ศีลธรรม! ศีลธรรม! ศีลธรรม ! ถูกเหยียบย่ำ โดยฝูงคน จนป่นปี้
โลกของคน ย่น ถ่อย ยับ เกินอัปรีดิ์ ที่คงที่ คือโลกสัตว์ ตู้อัจฉริยะ ๆ

World's Morals, get down-worst-crooked.

Morals! Morals! Morals!
Get deep down daily, though searching,
It couldn't be found enough even for an eye-drops making.
Cause people pay respect only to money.

Morals! Morals! Morals!
Get down everywhere, thoroughly.
Be hated, unwelcomed like ghostly.
As it was already dried out of this world.

Morals! Morals! Morals!
Was destroyed heavily by crooked people.
Human World is getting down lower than the worst.
While animals' world keep being as the same, How marvelous!

ศีลธรรม กับ คน

| | |
|--------------------------------------|----------------------------------|
| ศีลธรรมเลว คนก็ได้ กลายเป็นผี | หาความดี ไม่ประจักษ์ สักเส้นขน |
| ศีลธรรมดี ผิดก็ได้ กลายเป็นคน | ที่เลิศล้ำ ภูมิใจ ใจตัวเอง |
| ศีลธรรมต่ำ เปลี่ยนจากคน จนคล้ายสัตว์ | จะกินกัด โกงกัน ข่มขู่เขม็ง |
| ศีลธรรมสูง คนสติใส ไม่อวดเก่ง | ล้วนยำเกรง กันและกัน ฉ้นเพื่อนตา |
| ศีลธรรมนี้ ทุกวัน มั่นตายซาก | คนมีปาก ก็ไม่ขลังถาม ศีลธรรมหาย |
| ศีลธรรมกลับ มาเมื่อไร ตั้งใจกาย | คนจะหาย จากทุกข์ เป็นสุขเอง ๆ |

Morals & Mankind

*Morals-bad, could turn men to be devil like,
 Because they're lack of all goodness.
 Morals-good, could turn devil back to be mankind,
 Of on excellent, virtuous and being respectably.
 Morals-low down, changed mankind to be just like animal.
 They will survive by biting, eating & cheating each other severely.
 Moral-up high, will brighten mankind to live peacefully,
 Respecting each other as trusted friends sincerely.
 Morals-now a day is almost died away.
 People don't mention or keep morals in mind, like it disappeared already.
 If morals come back, suffering would be taken out of mind.
 Accordingly, happiness would be brought back to all of mankind.*

ศีลธรรมกลับมาเกิด !

กลับมาเกิด ศีลธรรม กลับมาเกิด ! กำลังเกิด ภัยร้าย อันใหญ่หลวง
 แก่สัตว์โลก ขั้วดิน จักรวาลปวง นำเป็นห่วง ความพินาศ กระจายเกิน
 กลับมาเกิด ศีลธรรม กลับมาเกิด ! ในโลกเกิด กลียุค อย่างฉุกเฉิน
 ห่วงวัดถ้ำ บ้าคลั่ง เกินบังเอิญ มัวเพลิดเพลิน สิ่งกาลิ มีกำลัง
 กลับมาเกิด ศีลธรรม กลับมาเกิด ! ความเลวร้าย ลามเตลิด ฆวนหมดห่วง
 กลับมา ทันเวลา พาพาลัง มายับยั้ง โลกไว้ ให้ทันกาล ฯ

Morals, Please come back !

Please come back, Morals, Please come back!
Heavy calamities are happening and attack,
To all animals & mankind in the universe.
A severe ruin expand cover the earth.
Please come back, Morals, Please come back!
An exact disasters occur rapidly.
People turn bad and too mad in materialism as a crazy.
Enjoy foolishly in devils' black power.
Please come back, Morals, Please come back!
An amorality and wickedness spread more over.
Hurry back just in time to be a mighty protector.
To stop a vast destruction in the world timely.

บางนาทีท่านมีมัน

รสอะไร ไม่ประเสริฐ หรือสุขธิ-ศานต์
ไม่ต้องเป็น ไม่ต้องอยู่ ไม่ต้องตาย

"ไม่หวั่นไหว ไม่ถือ ร้ายหรือดี
เช่นจวนได้ หรือจะได้ แต่กลาขวาน

รสความว่าง อิมโอะชะ ตลอดกาล
ดูให้ดี บางนาที ท่านมีมัน

ยิ่งไปกว่า รสของการ "ไม่ต้องได้
ไม่กระหาย ไม่สงสัย ไม่กังวล"

ไม่ตวิล หัวใจที่ มันสับสน

เป็นไม่นาน ว่าตน จะได้มัน"

เป็นลัมปราชญ์- โวหาร พระอรหันต์
แต่ว่าท่าน ดูไม่ดี ไม่มีเลย ฯ

You have it in some minute

*No other tastes is best or absolutely calmness,
As much more as a taste of "no need to get,
No need to be, no need to live, no need to die,
No eager, no wonder, no worry in mind."*

*"No sensitive mood, no care for bad or good.
No desires or hope for any confusion.
Just like almost get it or might get it but then the situation,
Is changed to be uncertain and unable to get it."*

*A good taste of voidness always as full as it is.
This is Lord Buddha's true & immortal speech.
So, look wisely, you've had it in some minute.
But if you don't clever, you'll never have it.*

สิ่งที่รู้จักยากที่สุด

สิ่งรู้จัก ยากที่สุด กว่าสิ่งใด
 สิ่งนั้นคือ ตัวเอง หรือตัวเรา
 ที่พระต้อ เนรต้อ และเด็กต้อ
 เพราะความรู้ เรื่อง "ตัวกู" มันไม่มี
 อันตัวกู ของกู ที่รู้ลึก
 ส่วนตัวธรรม เป็นตัวจริง ที่ยังขง

ไม่มีสิ่ง ไหนไหน ได้ยากเท่า
 ที่คนเขลา หลงว่ากู รู้จักดี
 ไม่มีรู้ มีสร้าง อย่างหมุนจี
 หรือมีอย่าง ไม่มี ที่ถูกตรง
 เป็นตัวกลาง เหลือลึก ให้คนหลง
 หมดความหลง รู้ตัวธรรม ล้ำเลิศตน

The most difficult knowledge

*The most difficult knowledge than others,
 Nothing can compare or has known more easier,
 That is "oneself" or "myself",
 Which a foolish one misthink that "I" know it well.*

*What make some monks, novices & child being a stubborn kind,
 Misunderstand, believe in a wrong thought stuck on their minds,
 Is because they don't have a real knowledge of "I",
 Or got an unright idea of "my".*

*"I" and "my" in their feelings,
 Is a deep trick that make them blinding.
 But "Dhamma" is the real greatest natural truth.
 Ending of misunderstood, knowing real Dhamma, is the very good.*

จงรู้จักตัวเอง (1)

"จงรู้จัก ตัวเอง" คำนี้หมาย
ข้างฝ่ายดี มีไว้ ในดวงมาน

"จงรู้จัก ตัวเอง" คำนี้หมาย
ถึงสาระแน แต่จะทำ บาปกรรมไกล

"จงรู้จัก ตัวเอง" คำนี้หมาย
ไปตามเหตุ ปัจจัย ที่ใส่-รูน

มีดีร้าย อยู่เท่าไร เร่งไขยาน
ข้างฝ่ายชั่ว รับประหาร ให้หมดไป

ว่าในกาย มีกิเลส เป็นเหตุใหญ่
ต้องควบคุม มันไว้ ให้รักบุญ

สั่งขารไว้ ตนตัว มัวแต่ทมน
พันบาปบุญ ชั่วดี มีนิพพาน ฯ

To know oneself (1)

To know oneself, this word means,
Knowing how much goodness & badness you've had and clarify.
Keep goodness stay still in mind.
Kill badness and left it all in time.

To know oneself, this word means,
Knowing that passion and lust being in the body,
Are the main causes pushing you to do lots of sin badly.
So, these must be controlled by merit & mercy.

To know oneself, this word means,
The body without any "self" is turning on and on,
By causation & factor which is chasing upon.
Till it's going beyond sin, merit, wickedness, goodness, then there's "Nibbhan

*Nirvana= cool & calm time.

จงรู้จักตัวเอง (2)

"จงรู้จัก ตัวเอง" คำนี้หมาย
 ภายนอกตัว ทำไม ให้อภัยการ
 ในดอกบัว มีมณี ที่เอกอุตม์
 "การตรัสรู้ หรือรู้ สิ่งใด ๆ"

ว่าค้นพบ แก้วได้ ในตัวท่าน
 ดอกบัวบาน อยู่ในเรา อย่าเขลาไป
 เพื่อมนุษย์ ค้นหา มาให้ได้
 ล้วนมาจาก ความรู้ ตัวตัวเอง"

To know oneself (2)

To know oneself, this word means, Gems (goodness) could be found in your mind,
 Why wasted the time by searching outside. Don't be a fool, Lotus is blossoming certainly inside.
 There's a precious Gems in a lotus. Thus human being should search for and get it.
 An enlightenment or any knowledges, All come from knowing oneself".

บัวบาน

บัวยังบาน เต็มที่ ยิ่งมีมาก
 เหตุตั้งนั้น บัวที่เริ่ม จะบานจริง

ผู้มีพระภาค ยิ่งพอ พระทัยยิ่ง
 อย่างลอกกลิ้ง ล่อหลอก หุบเสียเลย ๆ

Lotus blossom

The more lotus, the more they blossomed,
 The more pleasures being in Lord Buddha's mind.
 So the lotus which just start blooming really so fine,
 Please don't be a lie by stop blossoming and turn off till die.

อยากอะไร ทำอย่างไร?

| | |
|--------------------------|------------------------|
| อยากหายโง่ | จงพินิจพิจารณา |
| อยากมีธรรมะศาสนา | จงอดกลั้นอดทน |
| อยากบรรลุมรรคผล | อย่าทำให้มี "ตัว" |
| อยากให้สุขกันให้ทั่ว | ต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ |
| อยากสนองคุณพ่อแม่ | อย่าเลิกกตัญญู |
| อยากรวบด้วยบุญ | อย่าทำให้เลยเถิด |
| อยากไม่เสียชาติเกิด | ก็เป็นคนให้เป็น |
| อยากมีความเป็น | ต้องอาบด้วยพระธรรม |
| อยากหมดเวรหมดกรรม | ต้องไม่มีตัณหาของกู |
| อยากไม่ให้ทุกข์เหลืออยู่ | ต้องทำให้ว่างไปเลย |
| อยากให้มันลงเอย | ต้องถึงความดับไม่เหลือ |
| อยากสุขไม่มีทุกข์เจือ | ต้องนิพพาน ปรัม สุข ๆ |

What would you like - How to do?

- Would like to stop being a stupid, - Should have a consideration.
- Would like to have "Dhamma" religion, - Should be patient.
- Would like to be an enlighten, - Don't do anything for or to have "self".
- Would like everyone to be happy, - Must give & be kind to everybody.
- Would like to give back to father & mother, - Don't give up family's activities.
- Would like to be rich with merit, - Don't over do anything.
- Would like to have a useful life, - Being a true human being.
- Would like to have coolness & calmness, - Have to bath with "Phra-Dhamma".
- Would like to stop a fatal cycle, - Must not have "I" and "my".
- Would like to leave all suffering, - Must practice till absolutely "void".
- Would like to end up all, - Must be ending with nothing left.

Would like to be happy without distress,
Must be "Nibbhanang Paramang Sukkhang*".

*(Calmness is the best happiness)

สวัสดีปีใหม่ ให้กังขา

สวัสดี ปีใหม่ ให้กังขา

เอาความสุข ส่งให้ กันไปมา

จะสุขลม สุขแล้ง เสียมากกว่า

เป็นสุขเย็น หรือสุขไหม ใครจะรู้

เขาส่งมา เราดู ให้ดี ๆ

โลกทุกวัน อวดกันว่า ศรีไรซ์

ถ้าเรา เฝ้าค้นหา ก็ทำสุข

ศรีไรซ์ กลับเป็นไฟ ที่เผาผลาญ

พวกคนเก่ง แต่ในทาง จะหลอกลวง ให้ยืมหัว คุยโหม่ง กันโฉง

หัวกันไป ไม่ได้ ลักก็เพเลง

ก็ขึ้นหัว ต่อไป ไม่ยอมแพ้

นี่แหละหนา ความสุข แสบสัปดน

ฉันไม่มีสุขไหนส่งใครดอก

ยึดพระธรรม เป็นพระเจ้า หยุดเมามัว สุขจะเกิด เองในใจ หัวกันเฮย ๆ

มันสุขดี หรือสุขบ้า น่าคิดดู

เขียงปากว่า มันก็ว่า ได้สวามิ

มันมีหู มีหาง บ้างหรือไร?

มันสุขจี เป็นครัน นั้นใช่ไหม

แล้วทำไม ครันกลุ้ม สุขกมล

ถ้ามันเผา เราก็สุข ทุกขุมชน

เพราะตัวตน ที่เป็นบ้า หามาเอง

ต้องร้องเอง น้ำตาตก ในอกตน

จนมีเสียง แอ ๆ น่าของชน

ของพวกคน ส่งให้กัน ฉันนึกกลั

มีแต่บอก ว่าทุกคน จงก้มหัว

สุขจะเกิด เองในใจ หัวกันเฮย ๆ

Sawasdee Pe Mai (Happy New Year)

"Happy New Year", it's a time I wonder,
Everybody busy in sending happiness to each other.
Let us think that's a real happiness or crazy.

It might be a fake happiness, mostly.
It's just a nice & sweet words only.
Is it a cool or burnt happiness, I'd like to know.
Has any ears or tail, does it show?

Look carefully as it was sent.
Is it a burnt & smoked happiness?
Which this present world call it "civilize".
But why there're so much smoked in their minds.

If we burn all lust, we must be happy.
If it burnt us, we must be on fired thoroughly.
"Civilize" might be changed to a burnt fire,
Because of a crazy "self", we madly like to find".

Those people who have a talent to act as a good pretender,
By smiling, laughing, talking loudly & happily as a great actor.
But it happened just in a short time,
When tears falling inside, they have to wail & cry.

Sometime they go on laughing and not give up then,
Till a terrible event has happened.

This is such a fake happiness,
They're keep on sending to each other but I'm afraid.

I don't have any happiness for sending to anybody.
Just try to tell everyone to bound their heads faithfully,
To "Phra Dhamma"* as a God and please stop being crazy like a blind.
Happiness will happening inside by itself for wholly at all time.

*Phra Dhamma = Natural truth

โลกนี้ คืออะไร ?

โลกเรานี่ แท้แท้ คือโรงละคร
ไม่ต้องสอน แะล่ทุกคนทำตัว
ดองใจกับ ลมกับ หุ่น
หมกมุ่น ใจเร้าใจ

โลกนี่คือ ทุ่งป่า เหนือหัว
จะหนีไป แล้วเมื่อ ไม่เห็นหัว
สักวันเมื่อ ทุ่งป่า ได้ลอบ
เมื่อ หัน ใจ กับ ใจ ก็กลัว — ๑๐๑๔.

What is this world really be ?

This world is a drama theatre, in fact.

No need of teaching, everyone could pay their roles rightly, in acts.

They perform seriously all year round,

Conducting by un-knowledge and proud.

This world is a chicken's cage.

They would be killed and dead later.

But still, they keep biting each other

Like people keep on fighting as being enemy, I'm afraid & wonder.

รสแห่งความเปลี่ยนแปลง.

กลิ่นอายจิต ชอบเวียน เปลี่ยนเสมอ
 มันได้แพ้ ชอบใหม่ ได้ กระสัน
 จะเปลี่ยนรส, เปลี่ยนสี, เปลี่ยนลิ้น.
 แอดลัดมิมัน, เปลี่ยนเวลา, เปลี่ยนอารมณ์.
 รสของตาม เปลี่ยนแปลง แล้วคืออยู่
 จิตได้จ เป็นรส ก็เหวี่ยงตาม
 เป็นรสแห่ง, นอกคืบ ข้างลับคม
 ไม่รู้ก็รู้ จิตบม ภาวนา ๙

A taste of changing

A subconscious mind likes to roam around in a circle of changing.

It's always fascinates and desires for a new coming.

It prefer to change a taste, a place, a thing...

Surrounded, even a time and a feeling.

A taste of changing was hidden behind.

It seem to be a right taste & style.

A mystic & passionate taste of A-nij-jang (Impermanent, Changing).

An unclear mood which fooled us as it is an excellent thing.

สวัสดีปีใหม่ ใจผ่องแผ้ว

สวัสดี ปีใหม่ ใจผ่องแผ้ว

จงตั้งใจ อ้าวงพระไตร สรรณัง

ให้พวกเรา เหล่าพุทธ-บริษัท

ที่โกรธกัน พลังกลับใจ ได้ปรองดอง

ให้โลกเรา แด่กว้าง ทางเมตตา

เว้นพ้องเกิด-แก่-เจ็บ-ตาย ภัยไม่มี

ปีเก่าผ่าน ไปแล้ว ไม่กลับหลัง

เอามาตั้ง ไว้ในใจ ได้คุ้มครอง

ได้เป็นสุข โสมนัส กันทั้งผอง

ที่รักกัน ยั้งประครอง ความไมตรี

มนุษย์ทั่ว โลกา เป็นสุขศรี

สวัสดี ปีใหม่สุข ทุกท่านเทอญ ฯ

Sawasdee Pe Mai (Happy New Year)
Jai Phong Phaew (with bright & nice mind)

Greeting on New Year with bright & nice mind.

An old year never come back, it already pass by.

Be concentrate on Phra-Trai-Sor-ra-nang respectfully,
For protecting us, placing them in our minds steadily.*

*Let all of us, a member of Lord Buddha's company,
Be happy and get pleasures everybody.*

*The one whom angry with another become good friend to each other
Whom love the other, get more friendship together.*

Let our world be widen with kindness.

Let all human beings live peacefully with happiness.

*By being friend even in birth, old, illness, death, without dangerous.
Sawasdee Pe Mai, Happy New Year to all of us.*

**Phra-Trai-Sor-ra-nang = Three reverend protectors in Buddhism which is :-
Phra Budd (Lord Buddha) Phra Dhamm (Lord Buddha's doctrine /
Dhamma) Phra Sonk (Monks)*



มองแต่ เช่ดีเช่ด.

เขาดีสักคน เคยทำชั่ว ชั่งน้ำหนัก
คงได้ใจเขา สักหน่อยดี เขามีดี
เป็นประโยชน์ โลกบ้าง ยังพอดี
สักหน่อยชั่ว คงไม่รู้ ขอบเขาได้;

ละอายคน มีดี โดยซ่อนไว้
อย่ามัวให้ปวด คั่นหา สหายได้
เหมือนหาเงาหา นพเก้า หายไปแล้ว
สักวันคง มองแต่ดี มีคุณจริง ๆ
-พุทธมรณังนันทิโน-

Just look at other's goodness only, please.

Someone did something bad sometimes, don't mind him. To search for the one with only goodness,
let's choose only something good he ever did, Friends, don't waste the time.

Which might have some useful for this world a bit, It's like searching for turtle's beard & uselessly died.

be ignored to his evil deed & minded. So, just try to look only at others' goodness for goodness sake.

Buddhasa Intapanyo

Translated by Kannieratn Sukhaworn

พุทธมรณังนันทิโน

Kannieratn

นักร้องน้อยเมฆ.

รู้ดีกว่า หน่อกุ อยู่เหนือเมฆ
 แสงสว่าง สุกใส อยู่เหนือฝน.
 นักร้องน้อย เมฆใน มีพรพรรณ
 มีแสงสว่าง มีใจ มีเมตตา.
 นักร้องน้อย เมฆแล้วขาด ยังก่อนเมื่อ
 ละครเล่า ตีออกมา ลอยท่าทาง
 นักร้องน้อย เมฆแล้วขาด ยังก่อนเมื่อ
 ก็ออกมา ทั่วทุกหน เป็นจักษุ
 เห็นในเมฆแล้ว เมฆน้อย ยับและจาง
 ดับในแสงสว่าง แสงใส ก็ไม่มี
 ยับไม่พิน ทั่วทุกหน หมดแห่งของใจ
 พินเมฆใน ใจจะเอา ใจจะเอา.

ดูด้วยตา ใจจะขาด เพื่อบรรณาการ
 ไม่ทักท้วง งามมาก ออกมาในแสง
 แล้วใน เมฆจาง ยับดับ หมดทั้งใจ
 ยับกว่า สิบ แสงจาง ทั่วทุกหน
 งามเมฆมาก. ใจจะขาด เป็นเมฆจาง
 ก็เพระ: ความ งามคือ งามทั้งใจ
 ทั่วทุกหน ทั่ว — ทั่ว ไม่จางเลย
 แสงจาง นักร้อง ก็ยังในเมฆ นักร้องน้อย.

Beyond the clouds

*Feeling good when stood beyond the clouds,
Solitary, so happy as dream is all around.
Without interference of Outside & Inside-Clouds,
More happier than I've ever found.*

*Sitting down upon the cloud, someone still sad.
Whatelse made you get mad?
Money or works' problems which you've had.
Like a fired coal that burnt you to ashes.*

*Look at the Outside-Clouds' illusion, then you'll see,
Even you passed through them, you won't be free.
Because pain & sorrow still follow thee.*

Only stepping beyond Inside-Clouds, number one & solitude you would be.

*It's useless to pass over only Body's Clouds outside.
These suffering is just a little things, Please don't cry.
The cloudy mind which blinded your heart & soul is the most ugliest sign.
Like a troublesome mazed-around monkey that made you so tired.*

*The Body's Clouds might turned to be the Soul's Clouds,
If you've got a wrong cloudy thoughts disturbed & destroyed your mind down.
Only knowledge of enlightenment, awakening and be bounced,
Stop clinging could calm you as cool as stepping beyond the clouds.*

१५६

[illegible]

Sit aside a stream

*Sit aside a stream, meditating on existing & ending of all things,
While a changeful flow spouts rapidly.*

*A fresh cool mist spread out in the air, made me feel delightfully,
No more thirsty and not necessary to try on bathing or drinking.*

*In contrary, amazingly & exactly I realize,
If someone throw me down there, I would surely die,
By dragging & bumping at stones under the speedy tide.
In this lovely stream, I'll lose and couldn't be survived.*

*In comparison to mankind lives' cycle,
As simply as greedy people crazy in all treasures.
Eventhough they'll have to be suffered,
They'll endure any agonies for just want to own those enchanting wealth hidden behind.*

*So, that's the only reason why,
They still stuck on this infinite cycle since born till die.
But the conscious thoughtful one should control their minds,
Don't be carelessly fall down into that mazy unkind hell even for awhile!*

ร้องไห้ ทัก โสภ.

๑ โสภหรือฟ้า ฟ้าให้เกิด แต่ตัวกู
 ด้วง แผลง-ฟู ชั่ว-ดี มีผลจนสิ้น
 ไม่ยอมให้ หยุดพัก สักครู่ตอน
 เหนื่อยมัวลงมรณ แล้วให้ตัว ทักโสภ

๒ โสภหรือฟ้า ฟ้าให้ กะลากรวย
 อยู่รอบๆ ตามตัว มีกตัญญู
 ตามใจใจ ทั่วทุก ทั่วทุก
 พอเห็น-ฟ้า ฟ้าให้ วิเศษใจ ๙

๓ ไม่ยอมให้ กะลากรวย
 ไม่ยอมให้ ทั่วทุก ทั่วทุก
 สิ้นหรือตัว โสภหรือฟ้า มีกตัญญู
 ทั่วทุก ทั่วทุก ทั่วทุก ทั่วทุก ๙

Laugh at the sky, challenging the earth

๑ The earth or the sky is an original birth of "I".

Which is a causation of sad - glad, bad-good, and endless mood.
 Prohibited to rest even for a while.

Just like everybody in the world was already died.

๒ As a dead one lies under a coconut shell, in comparison.

Gathered around with lust & passion.

Leaded by an insane power of unknowledgement.

Because the earth-the sky, bad & good are beating the heart as a stress

๓ Never want to concern with such a kind, I like to be voiding.

Never let it be powered over me as a kind of controlling.

So what's the use & the meaning of good or bad, earth or sky.

While it's never have "I" at anytime.

โลกจะรอด เพราะ กตัญญู.

อันบุคคล กตัญญู รู้คุณ โลก
อยู่ไกล บังโลก มีให้หลาย
น้ำหวานรสอร่อย หวานหรือเปรี้ยว ปลาหรือไก่ ฯลฯ
รู้รักให้ เอาให้กาย ให้หายป่วย;

อันใด คน ให้อะไร ทุกคนให้
ล้วนแต่มี คุณต่อกัน มันเริ่มใหม่
มองให้ดี ดูให้เห็น เช่นนั้นขอ
โลกจะรอดได้ เพราะกตัญญู รู้คุณ กัน;

ประเทศชาติ-ศาสนา-มหากษัตริย์
อันเป็น อัฐตมภาพไทย ๔๕๐๘๗๗๗
รอดมาได้ เพราะรักกัน เอาให้ทุกฝ่าย
เพราะ กตัญญู มี ให้ใจ อยู่ ๆ

The world will be survived & existing by giving back (gratefulness)

@ People should realize on how they survive by giving back to the world.
Which is a great valuable source of consumption.
Either rice or salt, malt or plant, fish, meat or wood.
So we should use them efficiently without any destruction.

@ However, all of everybody,
Should be kind, grateful and give back to each other.
By this thoughtful consideration and behave wisely.
This world could be survived & existed by giving back to one another.

@ Country-religion-King.
All these major things plus together is a grand Thai culture.
Which is existing & survived by deep true love of our.
Because there's a sense of gratefulness in everybody's mind.

ยารักษาสรรพทุกข์

ต้น "ไม่รัก-ไม่ชัง" มีเอาเปลือก
 ต้น "ชั่ว-ชั่ว" นั้นเปลือก เอาแก่นแก้
 "คางคก" เอาแต่หาง ทุบตีมัน
 "ไม่รัก-ชัง" แล้ง เอาแต่ใบ

"ไม่รัก-ชัง" เฝือกเอาดอก
 "คางคก" เอาเปลือก ทุบตีมัน
 "คางคก" คางคก ทุบตีมัน
 "คางคก" คางคก ทุบตีมัน

แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค
 แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค
 "คางคก" คางคก ทุบตีมัน
 แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค

แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค
 แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค
 แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค
 แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค แก้ทุกโรค

Herbs medicine for releasing all pain & suffering

*Take a peel of "Unconcerning & Unworry" tree,
Select the hardest core of the tree of "Let it be".*

For its strong effect, choose a root of "It's just like that, a common way".

Use only leaves of "No self-I-my" tree, will be okay.

*Search for a flower of "Never want to own or to be anythings",
Choose such a big fruit of "Death before Death".*

Measured one chang each of these six herbs as a standard,
The last one is a seed of "Absolutely End".**

*Six chang weighed as same as a normal drugs scale,
While mixing them together, pray a magic spell.*

"Sap-pae-Dhamma-Na-lang Aa-pi-ni-ve-sai",

Which is the heart of "Dhamma" in Buddhism reign.

*Put these herbs in a pot, covered with enough water.
Boiling till one part of third remain, by a strong fire.*

Take one tea-spoon, three times a day, Please try,

In order to get rid of all diseases, anti allergies and becoming healthy in this peaceful world.

Chang - a weight unit in Thai measurement (old style)*

**Absolutely End = Ending by nothing left at all.*

มองแต่ แต่ ดีเถิด.

เขาดีส่วน เรายัง ช่างหัวเขา
 คงเลือกเขา ส่วนที่ดี เขาดีอยู่
 เป็นประโยชน์ โลกบ้าง ยังขาด
 ส่วนที่ชั่ว คงไปรู้ ขอบเขาเสีย;
 ละอายคน มีดี โดยส่วนดีไป
 คงมีไว้ให้พอ คั่นหา สหายได้
 เหมือนหาเพื่อนหา นวดเท้า ทบไปว่าเวลา
 มีกันแค่พอ มองแต่ดี มีคุณจริง ๆ

—พุทธทาสภิกขุ —

Just look at others' goodness only, please

Someone did something bad sometimes, don't mind him.
 Let's choose only something good he ever did,
 Which might have some useful for this world, a little bit.
 Be ignored to his bad deed & evil minded.
 To search for the one with only goodness,
 Friends don't waste the time,
 It's like searching for turtle's beard & uselessly died.
 So, just try to look only at others' goodness for goodness sake

Buddhadasa Intapany

หนังสืออ้างอิง

- ๑) หัวข้อธรรมในคำกลอน
- ๒) ดอกสร้อยแสดงธรรม
- ๓) คู่มือมนุษย์
- ๔) พุทธทาสปลั่งสนา
- ๕) รำลึกชีวิตคุณหมอโกสุม สุขถาวร
- ๖) ชีวิตงาม
- ๗) ปีใหม่สามแบบ
- ๘) ปฏิทินธรรม ปี พ.ศ. ๒๕๔๘, ๒๕๔๙

Reference Books

- 1) Dhamma Topics in Poetry
- 2) Dhamma Lyrics & Lullabies
- 3) Hamanities' Hand book
- 4) Buddhadasa Pa-sang-sa-na
- 5) Memorial Life Book of Dr.Kosum sukthaworn
- 6) Nice Life
- 7) Three kinds of New Year
- 8) Dhamma calendars, B.E. 2548, 2549

เขียงเพลงธรรม

อดยากเห็นโลกใบนี้มีสุขตานต์
 เย็นสายธารน้ำสายลมพรมสายฝน
 อุ่นแสงทองสุริยางามน่ายล
 แลน้อมบรรณพจนาน "รักกัน"
 ด้วย "น้ำใจ" ไสยเย็นเช่นสายน้ำ
 "เมตตา" ทั่วช่วยชีทางที่สร้างสิริยศ
 ขอบช่วยเหลื้อมไม่แก่งแย่งแต่แบ่งปัน
 ใจตั้งมั่นทรงงามละมุนอุ่นละไม
 บอจบปณามาสีด้วยรักด้วยพันสี
 ไม่หอมหวานเท่า "อสี" ที่ขานไซ
 ด้วย "ไมตรี" ไพเราะเพราะ "จริงใจ"
 เสี่ยงหวัดหรือเรไรไหนเปรียบปาน
 เมื่อมนุษย์ทุกเกิดเกิดอวาริ
 โลกใบนี้จึงมีสุขทุกสถาน
 "รัก" เพื่อ "ให้" ยิ่งใหญ่เหลือประมาณ
 จิตเบิกบานบรรเลงเพียงเพลงธรรม

กรรณิรัตน์ สุทธาวร
 (ใบไม้ ปลายิ่ง)

Only "Dhamma" Lyrics

*Wishing to see this world being in peace & serenity.
Cool as a stream, breezy & softly rainfall.*

Warm with golden sunlight, bright & nice at all.

Quite a fertile land with "love & brotherhood" of mankind.

*With a "heartly mercy" clear & fresh like a river.
So "kind" by righteousness and good advices.*

Never scramble or take advantage of another but sharing & helping others to survive.

Have a beautiful mind, like a mild waxing moon shiny.

A thousand fragrance of all colorful flowers.

Never have a scent as sweet as "words" spoken gently,

Talking out friendly, modestly & sincerely.

Even a singing of any crickets or night insects couldn't compare.

*When humanities living with kindness & hospitalities.
Everybody in this world will be happy in everywhere.*

"Loving" for "giving" is grand & greater than any affair.

A joyful mind playing in harmony only Dhamma Lyrics, a melody of nature.

Kannieratn Sukhaworn

พุทธทาส กิเลสเลิกล้ำ ธรรมพิสุทธิตี
 ทาส สัมมาสัมพุทธ
 อินท อริย วิมุตติ ละซึ่ง "ตัณหา"
 ปัญญา ญาณ "สุญญตา" "ตถตา" พาสู่นิพพาน

พุทธทาส สะอาดล้ำ ธรรมพิสุทธิตี
 ยิตวิมุตติ สว่าง ว่าง วา่งสังขาร
 สงบเย็น สละ "กู" สู่นิพพาน
 ปัญญาญาณ กิเลส สมิติ อริยมรรค หลีกธรรมพร
 ท่านอาจารย์ แนะนำไว้ ให้ปฏิบัติ
 ปริยัติ แห่งพุทธองค์ ทรงสั่งสอน
 หากไม่ทำ ตามบัญชา อย่าเฝ้าวอน
 มาอดอดอ้อน เรียกหา ว่า "อาจารย์"

ไม่ยึดมั่น รู้ปล่อยวาง ทางพ้นทุกข์
 ไม่ติดสุข เพียรตัด วัฏสงสาร
 ละอิตตา อวิชชา อุปาทาน
 ตัณหา มาร ถั่นกำเนิด เกิดตัณหา

ท่านจึงสอน ให้ตรองตรึก ฝึกฝน
 วิธีะ ให้รู้แจ้ง ถึงแห่งหน
 สะอาด สว่าง สงบ สใจ ในกมล
 อิสระ หลุดพ้น โศก โลกมายา
 ละทิ้งโลก ไกรธ หลง กงสดี
 รู้ดำริ เข้าใจ ไตรสิกขา
 อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา
 เป็นธรรมดา อย่างยึดติด ผิดทำนอง
 อยู่ในโลก อย่างเหนือโลกย์ โศกสลาย
 "ตายก่อนตาย" สิ้นกิเลส เสกสของ
 เมื่อไม่ "เกิด" ก็ไม่ "ตาย" ตามครรลอง
 จงหัดมอง ให้เป็น เห็นสัจธรรม
 ขอผู้ที่ เอยวจา ว่าเป็นศิษย์
 โปรดตั้งใจ ประพฤติจริง ใช้สิ่งขำ
 เลิกเห็นแก่ ตัวตน พ้นบ่วงกรรม
 ปฏิบัติธรรม กราบบูชา ท่านอาจารย์



วรรณรัตน์ สุขดาว
 ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

BUDDHADASA the righteous, virtuous.

Pure Dhamma.

DASA SAMMA SAMBUDDHA,

a slave of the right Buddha,

Crown of the ear

INTA ARIYA, VIMUTT,

An enlighten, unbind mind,

Sacrify "I".

PANYO YARN, SUNYATA, TA - THA - TA,

a wisdom to realize in "emptiness" &

"that's the way it is," in this universe.

Lead to Nibbhan

(*Nirvana)

Buddhadasa, the precious, **clean** and pure Dhamma.

An unbind (VIMUT), **clear**, light & empty mind retired the body.

Calm, cool & sacrifice "I" to Nirvana (Nibbhan) peacefully,

By wisdom, morals, meditation, enlightenment, a blessing Dhamma principle:

Than Arjarn, the master, advised us to practice,

By following Lord Buddha's doctrines in humble.

"If anyone didn't obey, do not say or ask for any article,

Even call me as "Arjarn" or "Master", certainly".

Do not cling to anything but "let it be", the only way out of suffering:

Do not tie to happiness but try to cut off "life cycle" definitely.

Left "self" (ATTA), "unknowledge" (AVITCHA), "assumption" (UPATHARN) absolutely

Also "lust", the devil, an origin birth of "self" & "I".

He taught us to consider & endeavour to sacrifice a possession.
 Try hard to realize & understand the meaning of life.
 Clean, clear & calm mind,
 Will lead & free us from all tragedies in this illusory world everafter.

Left greedy, angry, envy, keep only conscience consciously.
 Knowing & aware of three ordinary nature,
 Impermanence (ANIJJANG), suffering (THUKKHANG), uncontrollable (ANATTA),
 These are normal events, don't misunderstand & grasp them as a wrong done.

Living in this world but being over the "world", no more misery.
 "Dead before real death" less lust and passion.
 When no "birth" then no "death", the best mission.
 The ultimate truth of nature (SAJJADHAM) would be seen, by trying to look keenly,

Anybody said to be his follower.
 Please intend to behave rightly and strictly not just funny.
 By sacrifice "I", end up "selfish", the exit out of agony.
 Dhamma practising, the best way to pay highest respect to Tharn Arjarn, the Master.



Kannieratn Sukthaworn

May 27, 2006

กราบคารวะพระคุณ

ท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ (พุทธทาส อินทปัญโญ)
 ท่านอาจารย์โพธิ์ พุทธธมโมภิกขุ (พระครูภาวนาชัยคุณ)
 ป้าและแม่, คุณหม่อโกสุ่ม - คุณแม่พัชรี สุขถาวร
 กุศลผลบุญใดๆ อันเกิดจากหนังสือเล่มนี้ ขอน้อมอุทิศแด่
 ท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ
 ท่านอาจารย์โพธิ์
 ป้าและแม่, คุณหม่อโกสุ่ม - คุณแม่พัชรี สุขถาวร
 บรรพบุรุษ บพการี ผู้มีพระคุณ
 คุณศิระศักดิ์ บณโฑม
 ลูกหลานญาติมิตร เพื่อนร่วมโลก ทั้งผู้ล่วงลับและยังดำรงอยู่ทุกท่าน
 ด้วยดวงจิตบริสุทธิ์
 ภรรยารัตน์ สุขถาวร
 ไสรัล สุขถาวร และครอบครัว

Highest Respectfully Thanks to

Tharn Arjarn (Venerable Master) Buddhadasa Bhikkhu (Buddhadasa Intapanyo
 Tharn Arjarn Bhodhi Buddhadhammo Bhikkhu (Phra Khroo Phawana Chaikhui
 Pa' & Mae', Dr.Kosum - Khunmae' Pacharee Sukthaworn
 All merits occurring by this book, heartily & modestly devoted to
 Tharn Arjarn Buddhadasa Bhikkhu
 Tharn Arjarn Bhodhi
 Pa' & Mae', Dr.Kosum - Khunmae' Pacharee Sukthaworn
 Ancestors, Parents, Benefactors,
 Mr. Sivasakdi Boonyodom
 Relatives & Friends all over the world who passed away & living still
 With Pure & Truly Mind,
 Kannieratn Sukthaworn
 Sorut Sukthaworn & Family





เมื่อแม่น้ำทุกสายไหลล้นไปในทะเลใหญ่ ก็สูญไร้ทั้ง "รูป" และ "นาม"

ณ เช่นผู้มี "ปัญญา" ที่หลายเป็นอิสระจาก "นาม" และ "รูป"

ย่อมจักดำเนินไปสู่จิตเดิมแท้...

ธรรมชาติของความเป็น "พุทธะ"

...คืออยู่เหนือสิ่งอื่นใด

As flowing rivers disappear in the sea,

Losing their names and forms,

Thus a wise man freed from name and form,

Goes to the essence of mind,

The Buddha's nature which is beyond all.

Worun